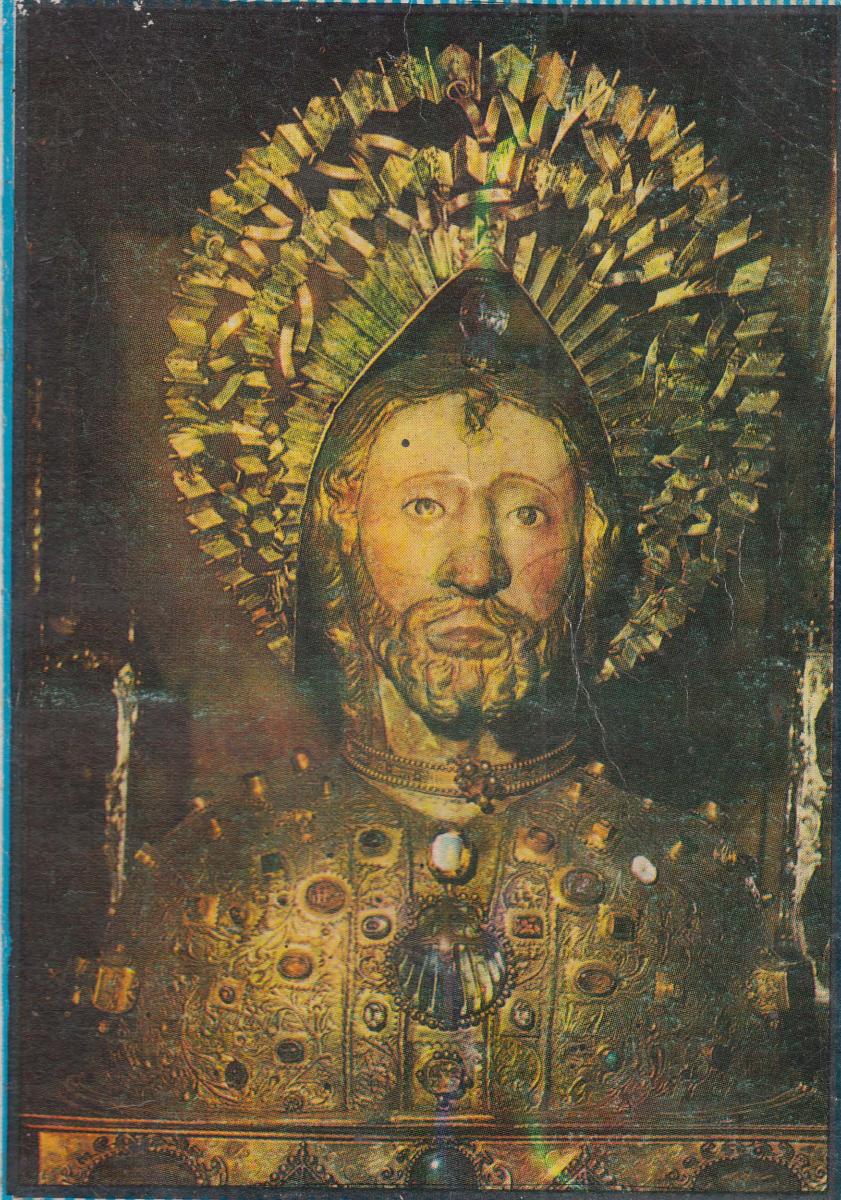

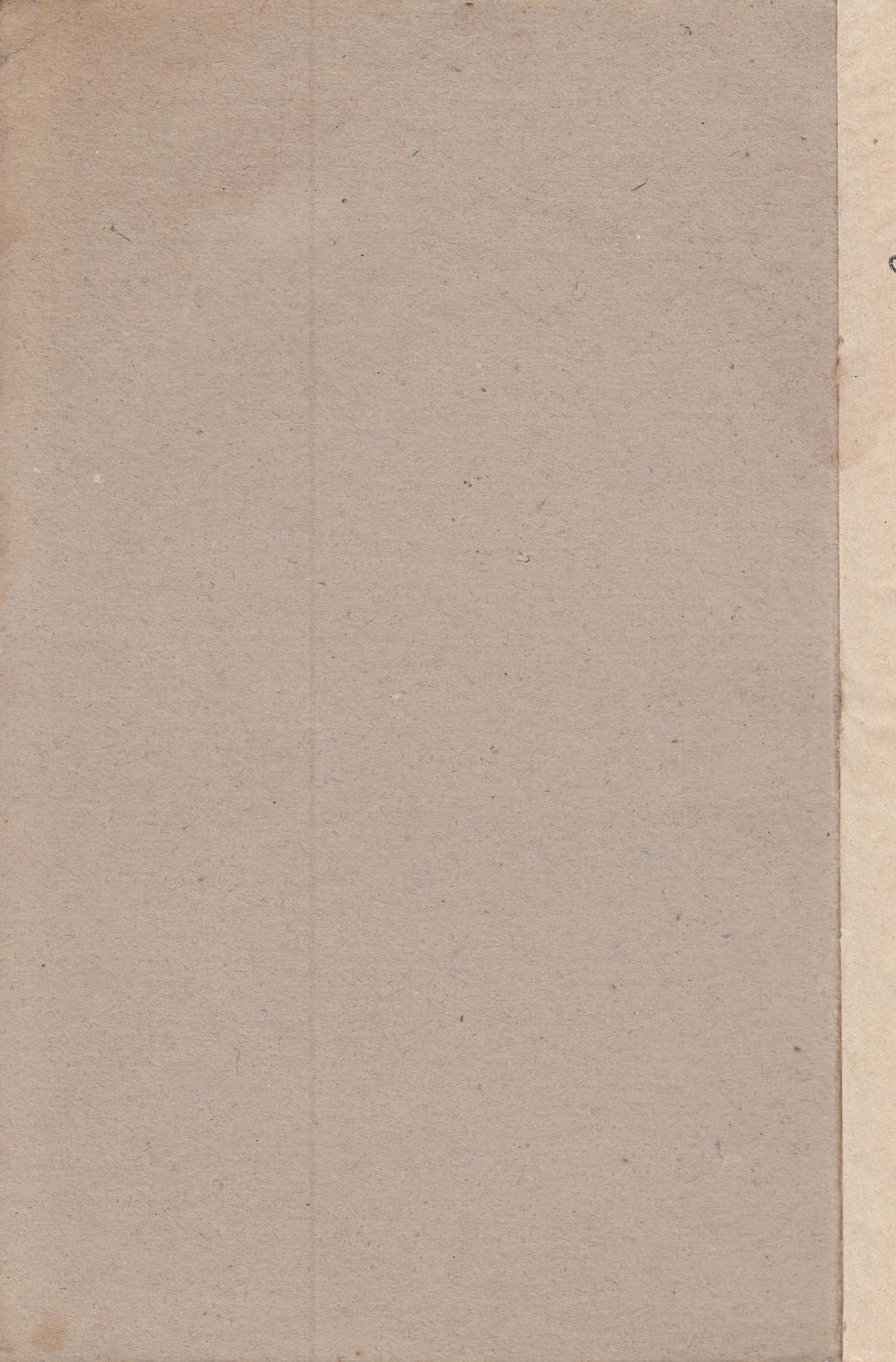
சந்தியாகு மர்யோ

அம்மானை

புனித வளண் கத்தோலிக்க அச்சகம்
யாழ்ப்பானம்

1991

அநாதிநம்

சந்தியாகு மாயோர் அம்மானை

இஃது

தெல்லிப்பளையில் வசித்திருந்த

பேதுரு புவவரால்

1647ஆம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்டது

சரித்திர ஒழுங்குப்படி
திருத்திய பதிப்பு

புனித வளன் கத்தோலிக்க அச்சகம்
யாழிப்பாணம்

1991

அச்சேற்றலாம்

+ வ. தியோகுப்பிள்ளை
யாழ். ஆயர்

ஆயர் இல்லம்

ஸ்ரீப்பாணம்

06-01-1991

பதிப்புரை

17ஆம் நூற்றாண்டின் நடுக்கூற்றிலும் (இலங்கையைப் போர்த்துக்கீசர் ஆட்சிசெய்த காலத்தில்) அதன்பின்னரும் கத்தோலிக்க தமிழ் இலக்கியக் கவிதை நூல்கள் பல யாக்கப்பெற்றன. அக்காலத்தில் எழுதப்பெற்ற சமயசம்பந்தமான கீர்த்தனைகள், நாடகங்கள் முதலியன் அப்போதைய நிலைபரங்களுக்கேற்ப, அச்சுவாகனம் ஏறாமலும், பிற்காலத்தில் கிடைக்கப்பெறாதவையுமாகிவிட்டன.

ஆயினும் சந்தியாகு மாயோர் அம்மானை, ஞானப்பள்ளு, திருச்செல்வர் காவியம், திருச்செல்வர் அம்மானை ஆகிய நான்கு இலக்கிய நூல்களும் பிற்காலத்தவருக்குக் கிடைக்கப்பெற்று அச்சேற்றப்பட்டன.

மேற்கூறிய நான்கு நூல்களுள் முதலாவதாகிய சந்தியாகு மாயோர் அம்மானை, அதன் பொதுப்பாயிரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி, தெல்லிப்பள்ளையைச் சேர்ந்த பேதுரு புலவர் அவர்களால் 1647 ஆம் ஆண்டு பிற்கூற்றில் இயற்றப்பட்டது. அக்காலத்தில் இயேசுசபைக் குருக்கள் யாழ்ப்பானைக் குடாநாட்டில் தெல்லிப்பள்ளையை நடுநிலையமாகக் கொண்டு, அங்கு சம்பேதுரு பாவிலு ஆலயத்தைக்கட்டி சமயப்பணியாற்றிவந்தனர். மனந்திரும்பிக் கத்தோலிக்க சமயத்தைத் தழுவியவர்களுள் ஒருவராகிய பேதுரு புலவர் குறித்த காலத்தில் தெல்லிப்பள்ளையில் சமயத்திருப்பணியாற்றிய சுவாங்கறுவாலு சுவாமியாருடைய வழிகாட்டுதலிலும், மதுரையில் இருந்து கிடைக்கப்பெற்ற அகவற்பாக்களின் துணை கொண்டும் சந்தியாகு மாயோர் அம்மானையை இயற்றினார்.

இயேசுசபைக் குருமார் பச்சிலைப்பள்ளி பற்றில் உள்ள கிளாலி என்னும் கிராமத்திலும் திருமறைப் பணியாற்றி, அங்கு அப்போஸ்தலவரான புனித பெரிய யாகப்பர் ஆலயத்தைக் கட்டுவித்தனர். அக்காலத்தில் அவ்வாலயத்துக்கு திருவிழாக் கொண்டாட பக்தர்கள் ஆண்டுதோறும் பல ஊர்களில் இருந்து

தும் பெருமளவில் சென்றனர். குறிப்பாக அவர்களது நலன் கருதி இந்த சந்தியாகுமாயோர் அம்மானை இயற்றப்பெற்ற தென்பதை புலவர் அவர்களே நூலில் கூறியுள்ளார்.

சந்தியாகுமாயோர் அம்மானை இதற்குமுன்னர் மூன்று முறை பதிப்பிக்கப்பெற்றது. இப்பதிப்புக்களில் அர்ச். பெரிய யாகப்பாரின் வாழ்க்கை வரலாறும் அவரது திருவுடல் இஸ்பானியநாட்டில் அடக்கம் செய்யப்பட்டதும் முதல் பிரிவாக வும், இஸ்பானிய இராச்சியம் பிறசமயிகளுடைய படையெடுப்புக்களிலிருந்து புனிதரது வெளிப்படையான உதவிகளினால் பாதுகாக்கப்பெற்றமையும் அங்குள்ள அவரது திருக்கோயிலுக்குச் சென்று வழிபட்ட பக்தர்களுக்கு அருளப்பட்ட புதுமைகள் சிலவும் இரண்டாம் பிரிவாகவும் வெளியிடப்பட்டது. மூன்னைய பதிப்புகளில் உள்ள இரண்டாம் பிரிவு இப் புதியபதிப்பில் “எஸ்பாஞ்சாவை அர்ச். யாகப்பர் காத்தல்” இரண்டாம் பிரிவாகவும், அர்ச். யாகப்பரின் திருக்கோலுக்கு யாத்திரிகள் செல்லல்” மூன்றாம் பிரிவாகவும் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும் இப்பதிப்பில் அவசியமான அடிக்குறிப்புக்களும், காலத்திற்கேற்ற சில சொற்பிரயோகங்களும், சரித்திர ஒழுங்குப்படி சில திருத்தங்கள் முதலியன வும் இடம் பெற்றுள்ளன.

மக்களுக்குப் பயன்படாமல் மங்கி மறைந்துபோகும் பல கத்தோலிக்க இலக்கிய நூல்களைத் தேடி ஆராய்ந்து, புதுப்பித்து வெளியிடுவதில் எமது யாழ். ஆயர் பேரருள்திருவ. தியோகுப்பிள்ளை ஆண்டகை அவர்கள் எடுத்துவரும் பெருமுயற்சிகள் எமது நன்றிக்கடப்பாட்டுக்குரியன.

அண்மைக்காலத்தில் மக்களுக்கு உபயோகமான பல நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டு வரும் “யாழ். கத்தோலிக்க இலக்கியக் கழகம்” இந்த நூலையும் வெளியிட்டு உதவுவது பாராட்டுக்குரியது.

மக்கள் இந்நூலினைப் படித்துப் பயன்பெற வேண்டுமென்பது எமது கருத்தாகும்.

அ. யோண்பிள்ளை
பதிப்பாசிரியர்

இந்நூலாக்கியோனின்
மாணாக்கரொருவரால் இயற்றப்பெற்ற
பொதுப்பாயிரம்

அம்மானை

பெரியவியாக்கோபாய்ப் பிறங்கிடுசந்தியாகாய்
அரியயாகப்பெரனும் அன்பன்றிருக்கதையை

இலங்காபுரியிருக்கும் யாழ்ப்பாணராச்சியத்தில்
துலங்குமென்னால்பதிக்குந் துங்கமுடிபோலுயர்ந்த
வல்விக்கிராமமதில் வளர்ந்ததிருநகராம்
தெல்விக்கிராமமெனுஞ் சீர்சிறந்தபேரூரில்

அம்புவிசெயங்கு மரியமுறைநடத்துங்
*கொம்பாஞ்யதேயேசக் கூட்டத்திலுள்ளகுரு
காரிடுள்போல்வந்த கனபகையைநீக்கிவளர்
பேர்க்கவாங்கறுவாலாம் பெரியசன்னியாசிகையால்

கல்வின்மேற்கல்லாய்க் கனகமுடிமுன்றுவைத்து
அல்லலுறுபாவ மவிழ்க்கப்பினிக்கவரம்
பெற்றசிட்டபேதுருவும் பேர்பெரியபாவுலுவும்
உற்றமறைக்காய்மரித்த வுண்மைமுகாந்திரத்தால்
கட்டியகோயில்தன்னிற் கார்த்தன்றிருவருளால்
சிட்டஞானஸ்நானஞ் சிருவவேதரித்தோன்
தானாயிருக்குஞ் சருவேஸ்பரன்மறையின்
ஞானகுருத்துணையால் நீதிக்கிறீஸ்தவனாம்
ஆரியர்கோத்திரத்தோன் அன்புநெறிநீதியுள்ளோன்
சிரியபேதுரென்போன் சிந்தையிகக்கொண்டாடி
நம்புங்கிரணமென நானிலமெங்கும்விளங்குங்
கொம்பாஞ்யதேட்யகக் கூட்டத்திலுள்ளகுரு
தவசெபங்களிற்சிறந்த தன்மநெறிநீதியுள்ள
† கவாங்கறுவால ஹயிசென்னுந் தூாட்யானுரைப்படிக்கு

* யேசுசபைக் குருமாருக்கு அக்காலத்தில் இச்சொல் வழங்கியது.

+ கவாங் கறுவாலோ கவாமி 1647இல் தெல்லிப்பளையில் இருந்த கோயிலுக்கும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த கல்லூரிக்கும் பொறுப்பாக இருந்தார்

எப்பொருட்குங்கர்த்தாவை எங்கும் நிறைவோனை
தப்பில்லாநீதியுறை தாய்யரியாய்பெற்றெடுத்து

ஆண்டாயிரமு மறு நூறும்மாடே ஏழும்

மீண்டுமோரஞ்சும் விளங்கவேசென் றவந்நாள்
கார்த்திகைமார்கழியாங் காணுமிருமாதமதில்

கீர்த்தியுள்ளசெந்தமிழாற் கிளத்தினாரிக்கதையை

அந்தமுடனித்தன அம்மானைப்பாவனையாய்ச்

செந்தமிழினாலறியச் செப்பினார்யாவருக்கும்
ஆனதினாலிந்த வரியகதைகாரணமாய்

மாநகரோரோகேட்டு மகிழ்ச்சியதுகொள்விரே

இக்கதையைப்பாடனது என்னுடையஆசிரியன்
தக்கமனதாய்க்கேட்டுத் தற்பானைப்போற்றிவீர்.

அநாதி நம

சந்தியாகுமாயோரளீர்

பெயர் வழங்கும்

அர்ச். யாகப்பர் அம்மானை

1. காப்பு

வெண்பா

பொற்புடைய மெய்த்தேவ புத்திரனார் தம்முடைய
பற்றுடைய சீடருள்ளே பண்புடைய — அர்ச்சியசிட்ட
யாகப்ப ரின்சரிதை இன்பழுடன் பாடுதற்கு
ஏகபரா என்னுள் விரு.

2. சிறப்புப் பாயிரம்

அம்மானை

நேர்தங்குநாதன் நிறைந்ததிருவருளால்
பார்தங்குரோமையெனும் பட்டணத்தில்வீற்றிருக்கும்
சீர்தங்குபாப்பின் திருமுடியுஞ்செங்கோலும்
பேர்தங்கிவாழ்ந்திருக்கப் பேருலகுதான்விளங்கச்
செங்கோல்முடிபுணைந்த சீர்வேந்தர்தாஞ்சிறக்க
மங்காக்கிறிஸ்துசபை மாநிலமெல்லாந்தழைக்க
ஆதிக்குவந்தேற்ற அன்பர்களுமீடேற
நீதிமுறைநடக்க நீன்புவியெங்குஞ்செழிக்க
கொள்ளைநோய்குட்டங் கொடியபகையாதியன
எள்ளளவுமின்றி யிருக்கவிந்தமேதினியோர்
மாரிபெய்துநெல்விளைய மாநில மெங்குஞ்சிறக்க
வாரிமிகுந்தோங்க வையகத்தோர்கொண்டாட
பாலும்பழமும் பலசிறப்புமுண்டாக
மேலுஞ்சுக்கமாக மேதினியோர்வீற்றிருக்க
ஓன்பதுமாத முயர்பரனைத்தன்வ யிற்றில்
அன்புடனேவைத்திருந்த அன்னைமரிக்கஞ்சல்செய்தேன்

வேதாவையீன்றுவைக்க வேறிடமில்லாததுபோல்
 தொங்கமுதைபகுச் சேர்ந்தொதுங்குந்தொட்டிலிலே
 தாதாவையீன்றுவைத்த தாய்மாரிக்கேயஞ்சல்செய்தேன்
 மாதாவாயாதி மகளாகிமானிலத் தில்
 திதில்லாஞ்சுவடிவாய்ச் சென்மமறுவில்லா மல்
 ஏதமகலவந்த ராசகண்ணிக்கஞ்சல்செய்தேன்
 ஆதிக்கணக்க னரியலுக்கேகவென்போன்
 நீதியுடனுன்னுறுப்பை நேசமுடனோர்ப்படத்தில்
 உன்மகனார்சொல்ல வுவந்தெழுதப்பட்டதன்மை
 மின்னுந்தவவடிவே மெய்யின்மணிவிளக்கே
 உன்னுதவிகொண்டு உயர்ச்சலொமைமைந்தனுக்கு
 இன்னிலமேலம்மானை யான்பாடவேயருள்வாய்
 அந்தமுறூர்வானு மவனியதுந்தான்படைத்த
 தந்தமுறுந்திக் கடவுள்தனையேந்திக்
 காற்றுமழைவெயிலுங் கானகமுந்தான்நடந்து
 வேற்றுர்க்குப்போனீர்நீர் மேதினியோர்க்காகவல்லோ
 வானாடர்தம்முடனே மாநிலத்திற்காங்கியந்நாள்
 சேணாடர்போற்றக் கினம்பணிசெய்திருந்து
 ஆறிருவருக்குமத லாதிமறைக்காய்மரித்து
 பேறுடையவானிருக்கும் பெரிபயாக்கோபுடைய
 அம்மானைகற்றோர்முன் னவளிதனிற்பாட
 எப்மாண்டவரையருள் ராக்கினியேமுன்னடவாய்
 செபதேயு பெற்றெடுத்த திருமகனின்காதைசொல்லத்
 தவயோகசோதியுடை தாயேநீமுன்னடவாய்
 உன்தங்கையராகி உன்மேலேபெட்சமுற்று
 நன்தங்கையான மின்னாள் நற்சலோல மரைந்தனுக்கு
 துயத மிழாற்றெரிந்து தொல்காவியப்பாட
 தாயாந்திருமரியே தயவாகமுன்னடவாய்
 எப்மிறைவன்முன் ரா யிருப்போன்கதைபாட
 அம்மையிசவேலீன்ற அன்பனேமுன்னடவாய்
 மாநகராய்மிக்க யகிமையெல்பாஞ்சனிஸ்
 தானாபதியான தன்மன்கதைபாட
 ஆனாசமாளிகையில் அன்றுசங்கைபெற்றவனே
 வானாதிதன்சுதனே வந்தெனக்குமுன்னடவாய்

எந்தவிதமோவறியேன் ஏகன்றிருவருளால்

செந்தமிழைப்புன்றமிழாற் செப்பத்துணிந்துகொண்டு
பாடுகிறேனென்சொற் பழுதாயிருந்தாலும்
தேடரியவிக்கதையைத் தீங்ககற்றியேற்பிரே

பாண்டிக்கரையதனிற் பரதர்கள்கோத்திரத்தோர்

வேண்டுசந்தியாகுகதை விருத்தப்பாவாயுரைத்தார்
வேறுமிதுவன்றி வேண்டும்பெரியோர்கள்
கூறினார்மெத்தக் குறிப்பானகாரியங்கள்

ஆனதெல்லாங்கற்றுணர்ந்து அற்புத்தியோடுலகர்

தான் றியிவிக்கதையைச் சாற்றுகிறேன்கேட்டருள்ளீர்
வாம்பரிமேலேறி மகிமைச்சுவடனீந்து
நாம்பணியநீதி நடத்துசந்தியாகுவுக்கு

எச்சரிக்கையாக விலங்கியயாழ்ப்பாணமதில்

பச்சிலைப்பள்ளியெனும் பற்றிறகிழாவியிலே
கொம்பாஞ்யதேயேகுக் கூட்டத்திலுள்ளவர்கள்
நும் பிச்சமைத்துவைத்த நல்லாலயத்திருந்து

அருந்தமைத்தேடி அஞ்சலிக்கவாறவர்க்குத்

தேறுமனந்தநாஞ் செய்தேயிருப்பதுமெய்
செய்நவத்தினாற்கோடி சனங்களிங்கேவாறார்கள்
ஜயமறவிங்குவந்தோ ராசையுற்றுக்கேட்பதற்கு

அம்புவியெங்கும் அரியகதிர்போல்விளங்கும்

கொம்பாஞ்யதேயேகுக் கூட்டத்திலுள்ளவர்கள்
கூடலெனும்மதுரைக் கொற்றநகர் தன்னில்வந்து
பாடுமகவல் பழுதில்லாப்பாவாக்கி

இங்கனுப்பும்புஸ்தகமும் ஏற்றவர்சொற்படிக்கும்

சங்கத்தைச்சேர்ந்திருக்கும் சற்குருக்கள்சொற்படிக்கும்
எங்குமொருபொருளா மேகபரனருளால்
அங்கங்கிருக்கு மலரிறிறைசெந்தேனை

தங்கமளியெடுக்குத் தானொன்றாய்க்கூட்டுதல்போல்
துங்கக்கவிதைசெய்யத் துணிந்தே ஜெயம்மானை

3. கதையின் வரலாறு

விருத்தம்

சர்ப்பத்தினுருவமாகித் தழவுறுமலைகமுன்னாள்
 அற்பமாமதியையுள்ள அரிசவயை மாசம்போக்கி
 துற்கணம்வருத்துமந்தத் துயர்களையகற்றவந்த
 அந்புதக்கிறீஸ்தில்சீஷ் ஸரிசந்தியாகுவேங்போன்

உதித்திடுபதிலீன்வாறு முவந்தகாய்தந்தைவாறும்
 விதித்தவரிடத்தேசத்தன் விரும்பியேவசித்துஞானம்
 பதித்திடுப்வாறுமீனப் பகைஞரைவென்றவாறும்
 மதித்திடுமறைக்காய்த்துஞ்சி மகிழமயையடந்தவாறும்

திருவுடலிறந்தவாறுந் யேவர்பகைத்தவாறும்
 ஒருபொருளானவாதி யுதவியவாறும்மண்ணிற்
 ரருந்தங்னணநாளுந் தழைத்திடவரும்வாறும்
 வருவதேகேறும்மாந்தர் மனமதேமகிழ்த்தானே

அப்மானை

இந்திலக்தோர்நாள்தோறு சேத்துங்கலிலைநகர்
 தன்னிற்பெருமைகளுந் தங்குசெபதேயு
 மானார்சலோமையுடன் வாழ்ந்தேயிருந்ததுவும்
 தேனாரவள்வயிற்றிற் சிறந்தகருத்தோன்றியதும்
 புத்தரவைப்பெற்றதுவும் போதவளர்த்ததுவும்
 சுத்தசந்தியாகு தொழில்செய்துவாழ்ந்ததுவும்
 கத்தனுடைமுன்னான்கு காரியப்பேர்தானான
 உத்தமவப்போஸ்தலில் ஓராளாயுற்றதுவும்
 ஏகடரள்றுஞ்சுமுன்னு மிவ்வுலைகவிட்டபின்னும்
 ஆகங்களித் துலகி வன்பாய்ந்தந்ததுவும்
 பன்னிருவர்துஞ்சமுன்னம் பாதகனேரோதைகையால்
 உன்னிமறைக்கா யுயிரைவிடுத்ததுவும்
 ஆக்துமம்மோக்கிஷத்தி லாதிபிடஞ்சென்றதற்பின்
 ஏத்து மிவர்சீஷ் ரிமுவுகொண்டாடியதும்
 சுத்தன்றிருவுடலைத் தோணிதனிலேற்றியதும்
 அத்து கறயைந்கி அமலன்றிருவருளால்

ஏற்றவெஸ்பானுவெனு மெண்ணரியமாநகரில்
 தோற்றுமுருவுடனே சுத்தனுடல்வந்ததுவும்
     அந்தத்துறையில்வந்து அரசாயப்பட்டனமால்
     கொந்தாரமுகமங்கை கூறு மலோப்பவிடம்
 உத்தாரங்கெட்க உறுதவத்தோர்சென்றதுவும்
     வித்தாரமின்னானும் வேந்தனிடம்விட்டதுவும்
     முப்பொழுதுந்தானான முதல்வன்றிருவருளால்
     அப்பொழுதுசுத்தனுடல் அங்கிருந்தகாரணமும்
     அவ்வரசன்றானு மதிகமுனிவோடு
 செவ்வையுள்ளோரைப்பிடித்துச் சேமத்தில்வைத்ததுவும்
     அன்றிரவிலாஞ்சுவந்து அவரைவிடுத்ததுவும்
     சென்றவரைப்பின்பிடிக்கத் தீயனனுப்பியவர்
 பாலத்தினால் விழுந்து பாழ்ப்பட்டுப்போனதுவும்
 ஆலத்தோனான அரசன்மனமிழகி
     உன்னுந்திருவேதத் துட்பட்டகாரணமும்
     இன்னமும்லோப்பா ஸிடறுசெய்தகாரணமும்
 சிஷர்பரிசுத்தனுடல் சிறப்பாயடக்கியதும்
 வாழ முள்ளவேதமதில் வஞ்சியின்னாள்வந்ததுவும்
     ஒதுமிந்தக்காரணங்க ஞாகோருணர்ந்தறிய
     ஆதிதிருவருளால் அற்புகங்களானதெல்லாம்
 பின்னாலுரைத்திடுவேன் போலகிலுள்ளோரே
 எந்நாளுங்கேட்டு இனிமையுற்றுவாழ்வீரே

4. அவையடக்கம்

விருத்தம்

அஸ்பராறிரண்டுபேரு ஈந்தநாளிந்தியாவில்
 இன்புசேர்சோதிவேத மியற்றுசுந்தொம்மைதானும்
 அஸ்புசேர்சுவியேரான வருந்தவக்தருவிச்ரானும்
 என்சிரமீதுகொண்டே ஸிக்கதைநடாத்தத்தானே
     முன்னவர்பெரியோர்கற்றோர் முனிவர்ஞானிக்ட்குமுன்னே
     உண்ணியான்சொல்லவெண்ணற் குவமைபேத ஸ்வீசுசொல்வேன்
     பொன்னுலகதனிற்ரோத்ரும் பொற்றுதிர்தனக்கொப்பாக
     இன்னிலிலையோர்மண்ணி வெழுதியகதைபோலாடும்

அளவிடாக்கடலினீரை யவவணார்குழியில்ளைவக்கப்
பழகுமோர்குழியென்றும் பரிவதுபோலுமாகும்
குழகுறுமெறுங்புபாம்பு கோழியுடனேபோர்க்கு
இளகிடாதெழுதல்போலு மிக்கதையியம்பலுற்றேன்

அம்மானை

எந்நேரமும்மனோவாக் கெட்டாவிறைவனுடை
சந்திதியிலங்கிருக்குந் தக்கோன்றிருக்கதையை
அரியதமிழதனா லம்மானனயாய்ப்பாட
பெரியபுகழிந்தியவிற் பேளின்பவேதமதை
புந்தவெமக்குரைத்த முன்வன்சந்தோம்மையருள்
சிந்தைதனில்நிறுத்தித் தெண்டனிட்டேனம்மானை
துக்கத்தைத்தீக்கித் துலங்குமணித்தீபமெனச்
சுற்குவாயுறையும் *சவியேர்திருப்பாதம்
புண்டுகொண்டேனான்றறியாப்புல்லன்

மொழிக்குற்றமெல்லாம்
நீண்டபெரியோரே நீர்பொறுத்துக்கொள்வீரே
எண்ணுப்பகணக்கு மிலக்கணமுஞ்சீர்தழையும்
பண்ணுமறியேன்நான் பாடுமிசைதானறியேன்
தற்பரன்சந்திகுயிற் சத்தியமாய்ச்சொல்லுகிறேன்
அற்புத்திகொண்டு அரியசந்தியாகைநம்பி
நற்புலவோர்தங்கள்முன்னே நானாமல்நானுரைக்குஞ்
சொற்கிணையேதன்னிற் தொகுத்துரைக்கக்

கேட்டருளீர்

மின் னுமொளிபோல விளங்குக்கிராயிரம்விட
உன்னிச்சடரோங்கு மோதரியகுரியனைச்
சின்னமதலை தெருவில்விளையாடி
மன்னிலவை துகின்ற வாறதுபோற்பாடுகின்றேன்
எண்ணிக்கரைகாணா தேற்றுஞ்சமுத்திரத்தை
உன்னியொருகுழவி யற்றநன்டேப்பாழியினுள்
வைக்கமனந்துணிந்தால் வையகத்தோர்க்கென்படுமோ
மெய்க்குந்தமிழ்வானர் மேதையர்கள்பாவலர்கள்

* சவியேர் என்பது புனித சவேரியாரின் பெயர்

இப்பாடல்கண்டுநம்மை யென்சொல்வாரோவறியேன்
 ஒப்புந்தரையி லுயர்ந்திலங்குமாமலையில்
 வைப்பாயிருக்கும் மலருலவுசெந்தேனை
 அப்பாலுறுமுடவன் ஆசைப்படுவதுபோல்
 மிக்காசைகொண்டடியேன் விண்ணப்பஞ்செய்யலுற்றேன்
 எக்கடுவுமொன்றா யிருக்குமொருபாம்பு
 மிக்கநுவமஸ்ஸியை மேதினியிலீன் நதென்றால்
 தக்கோரேடுத்துச் சவதரித்துக்கொள்ளாரோ
 புல்லனியானானாலும் புந்தியினாற்சொன்னமொழி
 மெல்லுகின்றாரோற்றினிலே வீற்றிருக்குங்கல்லெனவே
 பாவலர்களான பலகவிதைகற்றவரே
 ஏவல்செய்வோனான எளியேனைக்கண்பார்த்து
 ஆதியானந்த அரியதிருப்பொருட்காய்
 ஏதுமறுவரினும் என்பிழையைநீர்பொறுப்பீர்

முதல் பிரிவு

**அர்ச. யாகம்பான் வாழ்க்கை வரலாறும்
அவரது தீருவுடல் எஸ்பாநாவில்
அடக்கம் செய்யப்பட்டதும்**

**1. கலிலேயா நாடு நகரச் சிறப்பு
விருத்தம்**

சறுவதாபரமாயெங்குந் தங்கிடுதுங்கசோதி
மறுவிலாக்கக்குண்ணகூர்ந்து வளர்ந்தரியநீகம்
பெறுதவமுனியோர்வாழ்ந்த பேரின்பம் பெருகுமேன்மை
உறுப்புகளெல்லாத வன்மைசேர்க்கவில்லைநாடே

ஶாடியபக்கநோயில்லா நன்னெறிந்துகரம்நானும்
வாடியேயினைத்தோர் நொந்தோர் வறிஞர்யாவர்க்கும்பாய்த்
தெடியேதானமியுந் திருநகர்தெவிந்தவானர்
பாடிடவடங்குமோசாற் பழுதிலாக்கவில்லைநாடே

காவெலாம்மலினிவாஷம் கலையெலாமுங்போற்பாஷம்
நாவெலாம்மொழின்றாய நாதனைமைறவாடேசம்
பாவெலாமிரத்தஞ்சிந்தும் பழுதறுகிறீஸ்துநாம
மேவல்லோர்பிறந்ததேச மிலங்கியகவில்லைநாடே

அதம்பிழைதீர்ப்பதற்கா யதியாங்கடவுள்தந்த
சதன்றனதன்னையோடுந் தூய்மைசேர்ச்சீஷ்ரோடும்
விதம்பெறமனதுவந்து விளக்கமாதவங்கள்செய்து
இதம்பெறவிருந்தநாடு இணையிலாக்கவில்லைநாடே

அப்மானை

ஏகன்மனுவருவா யிங்குவந்தவந்தநானில்
ஆகமுள்ளகன்னியெனும் அரியமரியவுடை
உற்று றவருக்குள் ரூவந்தகானானாரீல்
கற்றோர்புரியுங் கவியானமானதிலே

* கடு — நஞ்சு.

அப்போஸ்தலரு மரியமரியன்னையரும்

எப்பேருங்காண விருமுன்றுசாடிதுண்ணீர்

கர்த்தன்மதுவாக்குங் கருணையுள்ளபட்டணமாம்
வற்றாக்கடலில் வருமோடமீதேறிப்

போகும்பொழுதினிலே பொங்கிக்கடல்குழுற

ஏகனனதயமர்த்தும் இனிமையுள்ளபட்டணமாம்

கண்ணுஞ்செவிடுங் கனவுமையுந் வெளிய

ஏண்ணியருள்புரியு மினிமையுள்ளபட்டணமாம்

சப்பாணியாயிருந்த சஞ்சலனுக்கானசகம்

மெய்ப்பாய்ப்பரன்கொடுத்த மேன்மையுள்ளபட்டணமாம்

அப்பமைந்துகொண்டு ஜயாயிரம்பேர்க்கு

செப்பசனமீந்ததன்றிச் சேருநாலாயிரற்கு

ஏழப்பத்தாலு மியற்சிறியமீனாலும்

தாழ்வற்றபோசனத்தைக் தாமேகொடுத்தநகர்

பாவத்தினாற்செறிந்த பாரினிருளகற்றகு

தீபத்தைப்போன்றக்கு செல்வன் பிறந்தநகர்

காசினியிலன்று கனத்ததினகரத்தில்

ஆசையுடனே யரும்பொருளைக்காணவென்று

வந்தவஞ்ஞானிகளை வாகாய்வெளிப்படுத்தும்

முந்துதவப்பிலிப்பு முத்தன்பிறந்தநகர்

தானாயிருக்குந் தவத்தின்திருவருவை

வான்மீன்வழிகாட்ட மனர்முவர்வந்தநகர்

செத்துலர்ந்தமுந்திரிகை தேவனருளாற்றளிர்த்துத்

தொற்றுங்கனியளிக்கத் தூயவிரசமதால்

தேவனுக்குப்புசைவைத்துத் தெண்டனிட்டசிட்டதொம்மை

தாவமறப்பிறந்த தன்மத்திருநகராம்

பொய்யுங்களவும் புலவுயும்புரிபேயை

மெய்யிறுக்கச்சேர்த்து விரிவாந்தளைபூட்டி

அங்கத்திற்றோலை அரியவடுப்பாய்டுத்துப்

பங்கமடுந்தவத்தோன் பாரிற்பிறந்தநகர்

மாயவஞ்சத்தோர்கொடுத்த வன்கடுவைத்தான்குடித்து

ஆயன்றிருவருளா லாண்டுதொண்ணுறந்தொன்பதுவும்

செய்யதவம்புரிந்து செத்துமுடல்காணாத
 துய்யதவத்தோன் சுவானிபிறந்தநகர்
 ஆனசந்தியாகுவையும் அன்பாஞ்சவானியையும்
 தேனார்சலோமை செபதேயுபெற்றநகர்
 முன்னேபிறந்தநகர் முத்திக்கவிலைநகர்
 பொன்னுலகில்வீற்றிருக்கும் புண்ணியர்கள்தோன்றுநகர்
 மாயவினைநீக்கி மாதலங்கள் செய்யுநகர்
 ஆயினைமார்கற்பா லருந்தவங்கள் செய்யுநகர்
 நன்மைநிறைந்து நலம்பெருகும்மாநகராம்
 துங்மதிகள்மங்கித் துலங்குந்திருநகராம்
 என்னத்தாற்கூடி இயற்பெரியபாவலர்கள்
 பன்னோப்பாய்ச்சொன்னாலும் பாடத்துலையாது
 ஏற்றுங்கருணை யிறைவன்றிருவேதம்
 சாற்றியதுமுந்தத் தவத்தோர்பகர்ந்ததுமாந்
 துய்யகவிலைநகர் துங்கன்பிறந்தநகர்
 வையகத்தில்மிக்க மகிழமையுள்ளமாநகரே

2. அரச். யாகப்பரின் பெற்றோரின் நிலைமை

விருத்தம்

துலங்குமாதவநோவாலிற் தோற்றியபிதிர்கள்கூடித்
 தவங்களையாளுஞ்சோதி தற்பரங்றனக்கேதங்கள்
 புலன்களாற்செய்யநீதம் புண்மையாய்க்குலங்கள் வேறாய்
 தவங்களிற்பிரிந்தோருள்ளோர் சாதியாம்யுதர்க்குள்ளே

மனுநெறிதருமநீதி வழங்கியசெபதேசென்போன்
 இனியதோர்சலோமை யென்னு மேந்திழையுட ஜேகூடித்
 தனுநெறிநெறியின்பந்தைத் தக்கதோர்மணவும்பண்ணி
 அனுதினங்கவிலையான வருநகரிருந்தவாறே

அம்மாணை

அந்நாளில்நோவா வரியபிதிரிலுள்ளோர்
 தன்னால்வரும்வினையாற் சாதிப்பிரிவாகிப்
 போனார்பலவழியாய்ப் பொய்ப்பேய்க்கெடுவினையால்
 வாணாதர்தந்த வளர்வேதவுண்மைகொண்டு

ஆதிக்குவந்திருந்தார் அந்நாளில்யூதர்க்குலம்
நீதிப்படியுதித்த நீண்டசெபதேயு

மரியச்லோமையென்னும் மங்மையரைக்கைப்பிடித்து

அரியமுறைப்படியே அம்புவியில்வாழ்ந்திருந்தார்

நன்னூந்திருவேத நாதன்றிருச்சபைக்கு
என்னரியதூணா யிருந்ததவழுமனிவர்

சுத்தசெரோனிமுவுஞ் சொலுநீசெபன்றவரும்

இத்தலத்திற்சொன்னபடி என்னூந்செபதேயு

மன்னர்க்குலத்துதித்த வங்கிஷுத்தையெண்ணாமல்

அன்னவர்கள்தங்களிலே ஆதிக்குநேர்ச்சிசெய்து

பாவமருவதுத்துப் பண்பையனதிலுன்னி

ஏவல்செய்வோருடனே இயல்பாஞ்செபதேயு

ஆழ்கடலிற்றோனிவிட்டு அன்பாயதனிடத்து

வாழுமச்சந்தான்பிடித்து வாழ்ந்திருக்குமந்நாளில்

இத்தொழில்கள்செய்தாலு மெக்குறையுமின்றிநன்றாய்த்

தத்துவமாய்வாழ்ந்ததென்று சாற்றினார்கற்றோர்கள்

3. கருத்தரித்தல்

விருத்தம்

கற்புள்ளாள்தவத்தையுள்ளாள் தாதவன்றனக்கேயேற்ற

நற்புள்ளாள்ச்லோமை யென்னும் தல்வனுதரந்தன்னில்

பொறுக்குரிச்சிரணம்போலப் பொருந்தியேபுதுமைகாண

அற்புதன்கிருபையாலே யருள்கருத்தரித்தாள்க்குறே

அம்மானை

நீதிநிறைந்திருக்கும் நேச்சலோமையர்க்கு

ஆதிதிருவருளால் அந்தநாளானதிலே

கெற்பந்தரித்துக் கிரணாளிசேர்பாலன்

உற்பவிக்கமின்னா ஞுவந்துமனங்குளிர்ந்தாள்

மேனிமிகவெளுத்து மெய்த்துயரங்கொண்டுமங்கை

ஊனுறங்கமற்று ஒருபொருளைப்போற்றிசெய்து

சித்தமித்தனர்ந்து செய்யுந்தொழில்மறந்து

மெத்தமுக்ம்வாடி மின்னாளிருந்ததினால்

மங்கைதுயர றிந்து மாதவத்திகாதலனும்
 சங்கைக்கிளைவழியின் தாதியரும்மூப்பினரும்
 ஏதும்விரும்பிமிக இச்சையற்றபோசனங்கள்
 மாதுதனக்களித்தார் வாய்த்தவறவிலுள்ளோர்
 கொண்டாடிப்பாடிக் குவயத்தில்மாதினுக்கு
 உண்டானதுய்யகரு வற்றேதரித்ததிங்கள்
 ஒன்றிரண்டாய்முன்றா யுவந்தேயொருநாலாய்
 சென்றைந்துமாதஞ் சிறப்பாகமுற்றியபின்
 ஆறேழேழெட்டோன்பதிலே ஆயிழைச்சுக்தொய்வெடுத்து
 குறியமங்கையருங் கூர்ந்திருந்தாளம்மானை

4. அர்சி. யாகப்பரின் ஜெனனம்

விருத்தம்

பொன்னவர்களிக்கமண்ணோர் புளகமுற்றின்பமாகி
 அன்னையும்பிதாவுஞ்சற்ற வருங்கிளைவழியுன்குழு
 மின்னோளிப்பற்றுதோன்றும் விளங்கியகதிர்போலன்ன
 தன்னிகரிலாதந்திச் சலோமேகான்முளையையின்றாள்

அம்மானை

இன்பதுமாத மொழுங்காய்நிறைந்ததற்பின்
 அன்போடுவானவரு மட்புவியோருமிய
 துய்யபளிங்கில்வைத்த கத்தவிரத்தினப்போல்
 வையகத்தில்துய்ய மகவீன்றாள்மங்கைநல்லாள்
 மாராயம்மாராயம் மங்களங்கள்சோபனங்கள்
 காரார்குழலியற்றுங் கற்றசெபதேயுவுக்கும்
 மைந்தன்பிறந்தான் மனமிடமைதிரவென்று
 முந்துங்கிளைவழியில் முன்னோருறவோர்கள்
 வந்தேகளிகூர்ந்தார் வாழ்த்தினார்மங்களங்கள்
 இந்தப்பெரும்பேற்றா வெல்லோருங்கொண்டாட
 ஏவலதுபுரிய மேந்திழைமார்தாதியர்கள்
 காவலன்புத்திரனைக் கண்டுகரத்தேந்தி
 நீராட்டித்தாராட்டி நீண்டபட்டுச்சாணையிட்டு
 பாராட்டிச்சீராட்டிப் பாடிப்பணிந்துகொஞ்சி
 பட்டினாற்பொதிந்து பன்னீர் தானவிசிறி
 மட்டறவேவாழ்த்தி வளர்த்தார்காணம்மானை.

5. திருநாமம் தரித்தல்

விருத்தம்

இன்னமுந்தினமோரெட்டி வினியநற்களவிதன்னை
மன்னியமறைப்படிக்கு வரிச்சடங்கறுத்துநாமம்
தன்னையேசாற்றவென்று தந்தையுந்தாயுந்தம்மில்
உன்னியேகொன்டுசென்று உவந்தபேர்தரித்திட்டாரே

அம்மானை

ஆனந்தநீதி யலங்கிர்தப்பாலனுக்கு
மானந்தருநூன வண்மைமறைப்படியே
எற்றுஞ்சடங்கறுத்து எண்ணுந்திருப்பேரேச்
சாற்றவென்றுதந்தைகிளைத் தக்கோரெல்லாங்கூடி
சோடித்தாராலயங்கள் கற்றதெருவிதியெங்கும்
வேடிக்கையாக்கிநல்ல விருதுக்கொடிதூக்கி
முத்துவர்னம்மேகவர்னம் முதற்பஞ்சவர்னமதால்
சித்திரவித்தாரமிட்டுச் சேரச்சிறப்பாக்கி
பட்டுப்பணிவகையும் பண்மலரின்மாலையுடன்
பொட்டிட்டுக்குங்குமத்தாற் போந்தநல்கோலமிட்டு
பாவாணர்கற்றோர்நற் பல்லியங்கள்சொல்முழங்க
நாவாணராதி நவத்தைப்புகழ்ந்தேற்ற
கூறுங்கருவியுடன் கொம்புதவில்முழங்க
ஏறுந்தவேத மிசைக்கும்முனிவர்வந்து
தோற்றுநவயணிகள் கற்றும்பதித்திலங்க
மாற்றேறப்பெற்றமணி மண்பொன்கலமதிலே
வாலக்குழந்தை வளரொளிகள்தானிலக்கக்
காலத்திலென்றுமுன்னக் கர்த்தன்றிருவருளால்
முன்னமவர்வங்கிஷுத்தில் முந்துதிருநாமம்
என்னவியாக்கோபென் றிட்டார்களப்பொழுதே
தப்பாதலிந்நாமந் தான்சந்தியாகுவென
இப்புவியெங்கு மியல்பாய்வழங்கியதே

6. தொட்டிலேற்றல்

விருத்தம்

பத்தியால்மதியால்மெய்யால் பழகியசெபதேகீன்ற
புத்திரனெனும்யாக்கோபைப் பொன்மணித் தொட்டிலேற்றி
சித்திரமணிப்பொன்தன்டை சிறந்தவாபரணமெல்லாம்
மெத்தவேபூட்டினாரே மேதினிவிளங்கத்தானே

அம்மானை

மாசற்றநீதி வழங்குசெபதேயுமங்கை
பாசத்துடன்னிற பைம்பொன்மணிப்பாலகனை
செங்கரத்தினாலேந்தித் திருப்பதத்தைமுத்திசெய்து
அங்கத்துடனனைத்து ஆகங்குளிர்ந்தவர்கள்
மாணிக்கக்காப்பு வயிரமணிச்சதங்கை
ஆணிப்பொன்தன்டை பரியமுத்தினாபரணம்
வச்சிரத்தினாலரைஞான் மாலைபணிப்பவளம்
உச்சிநின்றுகாலீறாய் ஊக்கமுடனனிந்து
பொற்றொட்டிலேற்றிப் போதவெடுத்தனைத்து
அற்புதனைத்தானோக்கி ஆராதனைபுரிந்து
பாராட்டிக்கீர்த்தி பழகுதவக்கண்ணியர்கள்
தாராட்டிச்சிராட்டச் சம்மதித்தாரம்மானை

அம்மானை (தாலாட்டு)

மாணிக்கச்செப்பே வயிரமணிவிளக்கே
ஆணிப்பொன்னென்ன அழகுசெறிபளிங்கே
மின்னாள்சோமை விளங்குந்திருவயிற்றின்
பொன்னேயிரத்தினமே போற்றிசெறிபுத்திரனே
கொஞ்சகிளிக்குழந்தாய் கோகிலமேகோமாமை
அஞ்சாதேபஞ்சணையில் ஆரமுதேபள்ளிகொள்ளாய்
ஆராரோதாராரோ அன்பனேபள்ளிகொள்ளாய்
சிரார்ச்சோமை திருமகனைபள்ளிகொள்ளாய்
தாயார்மிடிதீரத் தத்தைகளிக்கர
தூயமுளையாகித் தொல்புவியில்வந்திரோ

குழிக்கிளைவழிக்குத் துங்கமணித்தீபமென
வாழுமிளங்குழந்தாய் வாழ்வாக்கவந்தீரோ
முன்னாட்சலோமையரும் முந்துசெபதேசும்
எண்ணாத்தவசுபண்ணி யீன்றெடுத்தபுத்திரனே
கண்டுயில்தல்போதுங் கரும்பேபசுங்கினியே
பெண்கொடியாள்பெற்றநல்ல பேரின்பபாக்கியமே
ஓர்வார்த்தைசொல்லு முமைவளர்க்குந்தாதியர்க்கு
சீர்வாய்த்தசெல்லமிர்தத் தேனேயெணமடவார்
அன்பாகவாழ்த்தி அமிர்தமுறுக்கெ மாழி
பன்பான்தாதியர்கள் பாடினர் காணம்மானை

7. பாலியனிலையாட்டு

விருத்தம்

தெங்கோடுஅரம்பபதேமாச் செறிமலர்க்காவினுஸ்ரோ
பொங்கொளிப்பரந்தசான்றோன் பொருவபொற்புவனம்து
தங்கியவிளைஞரோடுந் தாயர்தந்தையரினோடு
மங்குயாக்கோபுதானு மகமகிழ்ந்திருந்தாரன்றே.

அம்மானை

வாசஞ்செறிந்த மலர்க்காவின்சோலையுஸ்லே
வீதுமொளிபோல வித்தாரப்பாலகனார்
வெய்யினினாற்பிறந்த வெண்டரள் முத்தையொப்பாம்
துய்யவன்னைதந்தையருஞ் சூழ்ந்துநிற்குந்தாதியரும்
கோதல்நீராட்டிக் கோவலனைக்கையேந்தி
ஏதுங்குறைச்சலற்று இன்பம்மிகவாகிக்
கண்டோர்விரும்பக் களிகூரக்கண்களிக்கக்
கொண்டாடிப்பாடிக் குலாவிவளர்த்தனர்காண்
ஓரேமுமெட்டு மொழுக்கதிர்மும்முன்றும்
பார்மீதுபாதம் பரிவாய்மறைந்ததற்பின்
மஞ்சத்திருவழகன் மாணிக்கப்பொன்மதலை
கஞ்சத்திருக்கரத்தாற் கண்ணைப்பிசைந்தமுது

தாயார்முலைதேடித் தாபமுறத்தத்தளித்து
வாயால்நெருடி வளர்முலையின்பாலருந்தி
அப்பாவெனமொழிந்து அன்னைதனையறிந்து
சப்பாணிகொட்டித் தவழ்ந்துநடைபயின்று
வாசக்குலமடவார் மெந்தருடன்கூடி
ஒசைத்தெருநீள மோடிவிளையாடினராம்
வாலக்குழந்தை வளரிலைஞருடன்
கோலப்புழுதி குளித்துவிளையாடினராம்
மங்கைசலோமைபெற்ற மகன்சிறுபாலருடன்
செங்கையுறவண்ததுச் சேர்ந்துவிளையாடினராம்
செப்பரியவண்மைச் சிறுதோழமார்களுடன்
அப்பரிசாய்க்கூடி யமர்ந்துவிளையாடினராம்.

8. கலைபயிலல்

விருத்தம்

பொன்மணிக்கிரணநீதி பொருந்தியசெபதேசென்போன்
மின்மணிக்கருவாயின்ற மிக்கவன்யாக்கோபென்பான்
பன்மணிக்குழவியாகிப் பழகியசிறுவரோடு
இம்மையிற்கலைகள்கற்று இன்புறவிருந்தாரன்றே.

அம்மானை

மின்னுங்கிரணரெனும் மெய்த்தவத்தோர்தன்குலத்தோன்
என்னுஞ்செபதேசு ஈன்றெடுத்தபாலகனார்
பொன்னின்மணிபோவிலங்கும்

போந்தசிறுத்தோழருடன்

இன்னுஞ்சிலவாண்டு இன்பம்மிகவாகி
ஒடிக்குாவி ஒளித்துவிளையாடித்
தேடியமுகருந்திச் செல்வத்துடனிருந்து
சிற்றோடம்நல்ல சிறுகம்பமாலாத்து
எத்தோடுபாங்கி வகத்துக்கடவில்லிட்டு
ஒடுஞ்சிறுவருக்க ஜொன்றோடேயொன்றிறக்கிக்
கூடிக்குலாவிக் குளித்துவிலையாடி

அம்பாவுஞ்சொல்லி அடைவாய்ச்சலாங்காறிச்
செம்பவளமொத்தமணிச் சின்ன இளைஞருடன்
அன்புமிகவாகி யலையதனில்நீர்குளித்து
இன்பக்கவிலைநக ரென்னுங்கடற்கரையில்

தங்கள்கிணளவழியுந் தாய்தமருங்கொண்டாட
அங்கவர்கள்மாளிகையி வானந்தமாயிருந்தார்
இன்றிரண்டுமூன்றா யோருநாலாயைந்தாறாய்ச்
சென்றதுவேமேட்டுத் திருவயதுஅம்மானை
ஈர்முன்ற மாண்டுதொட்டு இதற்கடுத்தஆண்டுகளும்
பார்மீதுநன்றாய்ப் படித்தனர்காணம்மானை

9. தொழில்யமில்ல

விருத்தம்

அன்புள்ளானோமுக்கமுள்ளா எழுகுள்ளான்றிவழுமுள்ளான்
நன்புள்ளானான்மெயுள்ளா வல்கியவிடலைத்தங்கப்
பின்புள்ளான் இலவியோடும் பெற்றதாய்தந்தையோடும்
இன்புள்ளான்றொழில்கள்செய்த வியல்வதையினிதுகேள்

அம்மானை

சித்திரவித்தாரச் செமுந்தரளந்தன்னையொத்த
முத்திச்சலோமைபெற்ற முன்னவனாம்யாக்கோபு

நன்புமறையொமுக்கம் நல்லமைச்சலானபுத்தி
பன்புமிகப்பொருந்திப் பாரிலிளாஞ்சுருடன்
செய்யும்விளையாட்டுச் சிட்டறவேதான்மறந்து
வைமிதிலன்னையர்க்கும் வாகானதந்தையர்க்கும்

ஏவல்மிகப்புரிந்து ஏற்றங்கிராதபடி
காவலுறுதந்தைதமர் கற்றபிறவியுடன்
பாரப்பெருவலையும் பண்பார்மணிவலையும்
நேரத்தொழில்வலையும் நீள்சாலமானதுடன்
கூனிவலைதேறைவலை கொண்டோடிவிசுவலை
ஆனசிறுதாண்டி யத்தாங்குவாருபறி

தோணியுடன்பாதை சோல்லடங்காக்கொம்புமரம்
 மான நள்ளே ஏர்தாமே வருந்தியில் மேற்கொண்டே கி
 வன்மகரம்பாரை வருசுறாவஞ்சுரங்கள்
 பன்மண்ணலகட்டாப் படுத்தனர்காணம்மானை
 செம்பாரையுல்லன் செவிடன்கருங்க ஸ்னியும்
 கும்பிளாக்கூரல் கொடுவாய்ப்படுத்தனராம்
 கிளிகிளாக்கள் கிளிமீன்வரியோரா
 வாழை மடந்தை வரியுழுவதான்படுத்தார்
 துள்ளுங்குழுமுரலும் தும்பைவன்னகத்தலையும்
 தெள்ளுங்கெளியு சிறையாய்ப்படுத்தனராம்
 மண்ணாக்குதிப்பு வடிவார்ச்சுருகரந்தன்
 எண்ணாக்கெழுத்த வியல்பாய்ப்படுத்தனராம்
 வெளவால்வலையன் வரிகீழியூடகங்கள்
 செவ்வைத்திரளி சிறுமீன்படுத்தனராம்
 சிலாச்சிலுப்பாச் சிறுகரும்புகாரலுடன்
 பாலைகணவாய் படுத்தனர்காணம்மானை
 வெள்ளியாச்சுக்குடை விளைமீன்பிறையனுடன்
 கள்ளத்திரியாக் கலவாய்ப்படுத்தனராம்
 நெய்த்தோவிசங்கன் நெடுங்கெண்ணடவாவலுடன்
 மெத்துங்கலவாய் மிகப்படுத்தாரம்மானை
 வெள்ளிறால்கூனி விளங்குதிருக்கையுடன்
 உள்ளமீனெல்லா மொழுங்காய்ப்படுத்தனராம்
 கத்திக்குமிறிக் கதறுங்கருங்கடலில்
 வர்த்தித்துவாழும் மயிலைதினம்படுத்துத்
 தந்தைதமர்தாயார் தக்கோருறவருடன்
 சிந்தைபொருந்திச் சிறந்திருந்தாரம்மானை

10. திவ்விய இரட்சகர் அழைத்தல் விருத்தம்

ஆதிபிறைவானபர மீடாட்சிலமானதுவுமாளிக்ரவனானமுதல்வோன்
 மேதினிபிலோர்வடிவமாக மரியானுதவமேவிமனு ஶகவநவோன்
 ஒதுநெறியானதிருவேதமதெலாமறியவோர்நெறியிலாதமனுவோர்
 நீதியுறைவானதிருநாவலைகள் தூவலென்னீனை வம்தேயெழுதுவோர்

அறைஞானிமத்தேசு நெறியோனு வுக்கீசுவரிவாலுரைத் தபடியே
பொறைஞான முற்று வொருசெபதேசு பெற்றவிரு

புதல்வோருமக்களிலையில்
உறைநீர்பெருத்ததிரையதிலேதொடுத்தவர்கள்வலையே

வளைத்திடுகயில்

மறைஞானநிதியசுதன்மகிழ்வாயமைத் தபடிவ ஞானசுத்தரிவீரை

நிதியோடுசுத்தமுளதமர்தாயாரத்தினையுநினையாமலைப்

பொருள்களும்

பதியோடுவிட்டவர்கள்பரமானசுத்தப்பிறைசெயஞாஸகர்த்தர்பிறகே

கெதிதேடிமற்றவர்களைதீடுபத்திரையாகிளர்வான முத்தியடைய

மதியோடுபுத்தியுள்நெறியோடுசுத்தரிகமகிழ்வாகியுற்றனர்களே

அர்மானை

வற்றாக்கிருபை வளருந்திருப்பொருளின்

உற்றகணக்கரென்னும் ஒன்றியஞானமுள்ள

மாத்தேயுலாக்கேசு மாற்குவஞ்சொன்னடி

வித்தாரமாங்கவிலை மேவுங்கடற்கரையில்

துங்கச்செபதேசுந் துய்யவிருபுக்கிரும்

அங்கவர்கள்கூடி அரியவலைவிசுகையில்

முக்கிச்சவானியையும் முன்னவன்சந்தியாகுவையும்

இக்தரையிலென்கூட வின்பழுடன்வாருமென்று

தத்தரியம்பக் களிகார்ந்திருபோகம்

அத்தனுடன்தாயா ராளமிமேதோ ஜி தூரம்

பொன்பண யியுன்டான பூதலக்தில்வாழ்வைவிட்டுத்

தன்பிறங்கும்யாக்கோபந் தற்பரன்பின்போயினராம்

ஆறிருவர்வங்கிஷுக்கில் அன்னைமரிக்கிலைய

கூறுஞ்சலோமை குலக்கொடியாள்புத்திரர்கள்

விண்ணாடர்மண்ணாடர் வேண்டுந்திருப்பொருட்கு

மண்மேலுறவாய் வளர்நேசுத்தோடிருந்த

காரணக்கிலேசிறிது கற்றவர்கள்சொன்னபடி

பூரணமாயிப்போது போதுக்கக்கேட்டருளீர்

முத்திவழிபார்த்திருந்த முன்னோனென்னுஞ்சிமியோன்

அத்தந்தனிலிருந்த ஆனந்தநீதிக்கதன்

நேசம்மிகப்பொருந்தி நீள்சலோமைமைந்தருக்கும்
வாசமுளமற்றோர்க்கும் மைந்தரென்றுபேருமிட்டு

யுதசனங்கூடு முவந்தசபைதனக்கு

ஏதமில்லாமுப்பாயுற் றீராறுபுத்திரர்க்கு

ஆ சிகொடுப்பதுவும் அற்புதங்கள்செய்ததுவும்
தாவுந்திருமலையிற் *தஸ்சரிரம்மோக்கிஷுத்தில்

தேவனிவரெனவே சித்தமுடன்தோற்றியதும்

மேவுமிகுநேசமுடன் மெத்தமெத்தக்கண்டினால்
மன்னுந்தவத்தி மரியசலோமையென்பாள்
தஸ்னுடையபுத்திரர்மேற் றாயாருமநேசமுற்று

வேஸரியும்மாடும் விழிதுயிலக்காத்திருந்த

ஆசரியனிவ் வுலகை ஆனுவானென்றதினால்

பொன்னார்தொழுதிறைஞ்சப் பூரிப்போன்சன்னிதியில்
மின்னாளகமொடுக்கி மெத்தக்களிகூர்ந்து

முட்டிட்டுவாய்புதைத்து முந்துங்கரங்குவித்து

இட்டமிகப்புரிந்து என்கொல்வாளம்மானை

11. திவ்விய இரட்சகரின் சீஷனாதல்

விருத்தம்

மாதுயரொடேயுறுமென்காதலனினடியாளின்மாயிடமைத்திரமறையோன்
பூதலமீடைவருணுபேறலர்களாமெதுபோதமுறுமீர்புதலவரும்
ஒதும சுதேசமதிற்றேவரீர்பாக முறைண்பெருமையாகவுதவி
பாதுசெய்வேணு மெளியாளுமதுபாதமன்பரவுபுகழ்நாளுமளைத

சது மீரழிமாதுசீஸால்வாதிமொழிவாரெனதுவானகாமீதுவமினே
கோதநமெய்ஞஞானவுண்மைவானவர்களேயுறையு கோமளமதான
பூதலமொம்மிவேதமறுவேதனதுபூரணச்சமுகமஞ்சி விஸ்ஜீலே
ஏதமதவேயுறைவராமெனவேயிழைவனுமிதைநிறைவாயுரைசெய்தார்

* விசவருபம்

அம்மானை

தீட்டுங்கிரணமெனச் செங்கோல்திருமுடியும்

குட்டியரசாண்ட துங்கன்றவிதுகுலப்

பாக்கியமேயெங்கள் பலமறுக்கவந்தோனே

தாய்க்கும்பிதாவான தற்பரனேசற்குருவே

வேதபரனேயென் விண்ணப்பங்கேட்டருள்வாய்

ஆதரவாய்நானீன்ற அன்புடையபுத்திரரை

ஒச்சுந்திருக்கோ லுனதுடையராச்சியத்தில்

ஆச்சரியமாயுன் னருகிருக்கச்செய்யுமென்றாள்

மங்கையுரைக்க மனுமகனுமென்சொல்லுவார்

இங்கரசானு மிடமல்லவென்னகரம்

பொங்குமென்தந்தையினாற் புவியிற்றெரிந்துகொண்ட

சங்கையுள்ளபேர்கள் தானென்னருகதனில்

காண்றியமோக்கிஷுத்திற் காரணன்றன்சன்னிதியில்

வானவர்கள்கூட மகிழ்ந்திருப்டாருண்மையென்றார்

ஆனவிதுவன்றி அற்புதனுஞ்சிஷர்களும்

மானிலத்தின்மீதே மகிழ்ந்திருக்கும்வேளையிலே

சம்மாரியரென்சொல் தர்க்கங்களுள்ளவர்கள்

எம்மிறைவன்புத்திரர்க்கு ஈங்கிணைகள்செய்ததினால்

வானமுய்க்குமைந்தனென்ற வன்மைதவறாமல்

ஆனகர்த்தன்முன்பணிந்து அன்பார்ச்சோமைமைந்தர்

ஐயாசவாமி யகந்தைமிகுந்தவஞ்சப்

பொய்யாஞ்சமாரியென்ற புன்னகருளோரையெலாம்

அந்தரத்திலேயிருக்கும் அக்கினியைத்தானமூத்து

சிந்துகனல் தூவித் தீயாயெரித்துவிட

வேணுமென்ப்பணிந்து விண்ணப்பஞ்செய்யலுற்றார்

தானுவோர்சொல்லச் சுழுவேஸ்பரன்கிறீஸ்து

உங்கள்முனிவக் குபயமேதென்றறியீர்

இங்குமக்குமிக்க விடறுசெய்தபேர்களுக்குத்

தங்குநன்மைசெல்வதுவே தாரணியில்நீதமென்று

எங்குமிருப்போ னியம்பினாரப் மானை

இப்பாற்பரன்றன து சராறுசிடருடன்
 தப்பாதுநீதந் தழைக்குஞ்செருசலையில்
 செப்பரியவாலயத்திற் செட்டுச்செய்செட்டிகளை
 அப்போனினிற்றுரத்தி யழகியவெத்தானியில்
 மாடத்தாள்தன்மனையில் வந்துஇளைப்பாறி
 நடியபெத்பாகுரில் நல்லலைவீடுவற்றருகில்
 வந்துவிடுதிவிட்டு வானவரும்புத்திரரும்
 தந்தைதிருச்சுதனார் தன்னுடையப்போஸ்தலாலில்
 துய்யசந்தியோகுவையும் சுத்தண்யுவானியையும்
 வையந்தனிலுருவாய் வந்தோனருகமைத்து
 நீங்களிருபேரும் நேசத்துடனேகி
 ஒங்குமுமக்கெதிரே உற்றிலங்கும்பட்டணத்தில்
 கட்டியிருக்குங் கமுகைதயையுங்குட்டியையும்
 இட்டமுடன்கட்டவிழ்த்து இங்கோடிவாருமென்றார்

12. இரட்கரின் தொண்டுபுரிதல்

விருத்தம்

தாரணியிலேயத மோடேவைபுரிபாவமதுதான்றமண்மீதுவடிவாய்க்
 காரணமெய்ஞ்ஞானபரிபூரணன்சொல்வாய்மொழிகள்

காரியமோடேயிருபேரு

ஊரணுகுமாநகரமானதனிலேயதிகவோர்மாட்டனோர்நோடியிலே
 சிரணியவேபுகுதியீர்க்குவைகொண்டதிகதிபூரமோடோடிவரவே

ஏகபரனாருமிசவேமகிழ்வதாகிவளரேதமறுசீடுருடனே
 ஆகமுறவேறுநீசல் கணமோடேசெருசலானநகர்மீதெத்திர் சல
 வாகுடையரான்றுபாலகர்கள்மாதவர்கள்மாநகரில்வாழ்பவரெலாம்
 தாகழுறவோதுமொழி பரசரியநீதிபரதாகிருபைநாம்நிறையவே

அம்மானை

அத்தனுரைக்க அவர்கள்விரைந்துசென்று
 கத்தபமுங்குட்டியொன்றுங் காரணன்முன்கொண்டுவந்தார்
 அங்கத்தணிந்தசட்டை யானவைகளைக்கழற்றித்
 தங்குமிறையவர்க்குத் தான்சேணமுன்டாக்கி

ஏகன்றனையதன்மே வேற்றமனுமகனும்
 தாகமுடனே சகவருங்கண்டுதொழு
     நீசமுள்ளவாகனத்தில் நேசமுடன்வீதிவிட்டு
     நாசச்செருசல் நகரத்தெருஹுடே
 வாற்றதுகண்டு மனுமகனை மாநகரிற்
 கூறுமினைஞருடன் கொள்கையுள்ளபோர்களெல்லாம்
     மங்களங்கள் கோபனங்கள் வாழ்த்திப்புகழ்ந்தேத்தி
     அங்கவர்கள்குழுந்து அரசேயெனப்பணிந்து
 சங்கைசெய்தாரேகன் ரணதுதிருவளமாம்
 துங்கத்திருநாட் கருதிமுறைப்படிக்கு
     ஆண்டவருமங்கவரி ணப்போஸ்தலமாரும்
     மீண்டுவெந்துபுத்திரர்க்கு விருந்துகொடுக்கவென்னித்
 துய்யதவப்பனிதன் சுத்தசந்தியாகுதனைச்
 செய்யமிர்தபோசனங்கள் தேடுமெனப்போகவிட்டார்
     ஆதியுரைத்தபடி அன்பர்களுட்தியோகும்
     நீதியுடனேகி நீள்விருந்துக்கெத்தனைத்தார்
 தேடியதினங்கே திருப்பொருளுஞ்சீஷர்களுங்
 கூடியமுதருந்திக் கொல்தந்தினுகடந்து
     நந்தாவனத்தில் நடுவேயொருபுறத்தில்
     சுந்தரவின்னேணாக்கித் தூயமனுமகனும்
 தந்தநகர்க்காகக் தான்தவசுபண்ணுகையில்
 அந்தஇரவி ஸரியவிழிமுளித்துச்
     சந்தியாகுதானிருந்து தற்பரனார்தனக்கு
     வந்தவுபத்திரியம் மனவிதனமானதெல்லாம்
 கண்டுமனஞ்சலித்துக் கர்த்தர்பிடிப்பட்டுனால்
 உண்டானசீஷரெல்லாம் ஓடினளிக்கையிலே
     தானும்மறைந்திருந்து தக்ககவிலேயவிலே
     வானோன்திருக்கணக்கன் மாற்குவடைமாளிகையில்
 சென்றிருந்தாரெல்லோருந் தேவனிறந்துயிர்த்து
 வென்றியுடன்தோற்றி விண்பதிக்குச்சென்றபின்னார்
     ஏகபொருளான விஸ்பரித்துச்சாந்திறைவன்
     வாகோத்தபுத்திரர்மேல் வந்திருக்கும்வேளையிலே
 அன்னைமரியுடனும் அப்போஸ்தலருடனும்
 மன்னுசந்தியாகும் மகிழ்ந்திருந்தாரம்மானை

13. எஸ்பாஞ்சாவில் வேதம்போதித்தல்

விருத்தம்

ஆனமுனியபிராமுமமருதலமதில்வாழுமருள்செருநர்யாவருக்
வானமதிலேயடையவேணுமெனவேயிறவன்மாமனதிலேயணர்ந்து
சனமொடுபோடுமிகவேதுயரதாகவற்றேகபரணாருமயிரைத்
தானமுதவேவிடுவதாகியபின்னாதிபரணாருமிரங்கேகினதும்மா

மாதவமெய்ஞஞானகன்னிமாகன்வாணமதில்வாகுட்டேயேயியபினே
நீதெபதேசதருவாசரியசந்தியாகுநித்தியின்நந்திக்ருபையால்
கோதறுநல்வேதமதையோதநிலமீதுவினைக்குடுகொலைபாவமகலப்
போதநெறியானவெஸ்பாஞ்சாநநாதிந்போவரவர்தாமுமதலே

அம்மானை

முன்னோர்துயர்நீக்கி முத்திவழிதிறந்து
அன்னாட்டிருவருளா ஸாசரியபூசரர்கள்

தானைமுதிவைத்தபடி தாரணியிறக்கன்னிமகள்
வானமதிற்றந்தை வலப்பாகன்சேர்ந்ததற்பின்
உற்றசலோமைபெற்ற ஒதரியயாக்கோடு
வற்றாதநீதி வளர்வேதமானதுவை

மண்ணோர் தமக்குரைத்து மாணிடர்களானவரை
விண்ணேற்றவேண்டுமென்று மெத்தவிருப்பமுற்று
வேதந்தனையுரைத்தார் மிக்கவருத்தமுற்று
ஒதும்வெகுமான முற்றவெஸ்பாஞ்சிலும்

நாமஞ்செருசலெனும் நாடுநகரானதிலும்
தாமச்சமாரியென்ற தக்கநகர்தனிலும்
மன்டலமீது மகிமையுள்ளயாக்கோடு
உண்டானவேத முரைத்தார்காணம்மானை

சுத்தசந்தியாகுவந்து தூயநகரியெங்கும்
புத்தியறிவுதினம் போதமுறவுரைத்து
உண்டியுறக்கமற்று ஓயாதிரவுபகல்
எண்டிசையுமிடேற்ற இவ்வேதஞ்சொன்னாலும்
மாசற்றவேதமதில் வந்தபேரொன்பதென்று
ஆசற்றசுத்தர்கள்தான் அந்நாளெழுதிவைத்தார்

முப்புன்றுசீஷர்களும் முத்தனெனும்யாக்கோபும்
தம்மிற்சாகோன்நகரி தன்னிலிருக்கையிலே
வண்ணக்கருங்குயிலும் வண்டுகனக்கிளையும்
மின்னிப்பறந்திலங்கும் மெத்துமலர்க்காவருகில்
சங்குநவமணியுந் தங்கபலமீனினமும்
பொங்குமெவ்றோவெனும் போந்தநதிக்கரையில்
துய்யக்கரங்குவித்துச் சோதிதனைநோக்கிச்
செய்யசலோமைமகன் செபம்புறிந்தாரம்மானை

14. எஸ்பாஞ்சாவில் தேவமாதாவின் தரிசனமும் கலிலேயாவுக்குத் திரும்பிச் செல்லவும்

விருத்தம்

கோகுலமோடோமிர்தசீதமொழிபேக்கிளைகுவனவாசமதரு
காகவலமானபுரியோடுதாளக்குவைகளானமணவீந்தினிரயாய்
வாகுறுநதிக்கரையின்மீதிலொருபோதிருளில்வானவனையானசெபமோ
டாகுலமிலாதசந்தியாகுவொடுசீஷர்களுமாதரவோடோதினர்மணோ

பொறைநீதிபுவியிலோருவடிவாகிமடிவானபுலைபேய்கள்கொடுநரகுற
இறையாதிதருநூனமுறைவாகிநிறைவாகிக்குபோதுங்குறையாதுயர்
தரைமீதிலுமிழோடுநறைசேர்ந்தறவசோடுதருபாசமிகநேசமாய்
துறைமீதிலொளிவீசவொருதுணிலொருகோடி

சடர்போவவேதோன்றினாள்

அஞ்சவர்ணமொத்தழகம்பமதிலேமரியவம்பரமுறும்பர்குழுச்
செஞ்சொல்மொழியொத்திலகுகொஞ்சமிர்தவோகையொடு
கஞ்சமுதமொத்ததவல்நஞ்சமிகவற்றுநெறிகண்டுகளிகொண்டகளியைத்
தஞ்சமுளபத்தியொடுஅஞ்சல்புரியுத்தமர்கள்தங்கிழர்கள்சித்தமுறவே

அம்மானை

மானிலத்தோர்வாழ்வாய் மலரிற்சிறந்திலங்கும்
ஆனாதிகண்ணியெனு மானந்தத்தாயாரும்
வின்னிற்றமதுமகன் மெய்ப்பாகஞ்சேருமுதல்
மண்ணிலுயிருடனே மங்காமணிமுடியாள்

ஆற்றங்கரையருகில் அஞ்சவரணக்கற்றானில்
எற்றகதிராயிரம்போ வெங்குமொளிசிறக்க

எண்ணடங்காக்கோடி யெனவாஞ்சமார்க்குழு

பண்ணொழுங்காய்க்கீதமதாற் பல்லோர்புகற்நதேத்தக்
கார்மேகமொத்தவிருட் கங்குலபகலாக

ஆர்லோகமுற்றுவந்த ஆனந்தக்கன்னியர்கள்

எல்லாருஞ்குழு இராசகுலக்கணியென்னுஞ்

சொல்லாலியகன்னி தோற் றினாளம்மானை
வாச்சலோமைபெற்ற மைந்தனெனும்யாக்கோபு
பாசத்தோனென்மகன்றான் பண்ணிரண்டுசீஷரிலும்

நேசத்தைவைத்தெனக்கு நித்தியமுமேற்றவனே

தேசத்தோரெல்லோருந் தினமுமெனைநினைக்கப்
பொற்கிரணத்துணடியிற் புண்ணியனேயென்றனக்கோர்
நற்கிரணவாலைத்தை நாடிச்சஸமையுமென்று

தாயாருரைக்கத் தவத்தோ னும்சீஷர்களும்

காயாகமோதக் களிகூரக்கண்களிக்க

வாயாரவாழ்த்தி மகிழ்ந்துமிகத்தெண்டனிட்டு

ஆசாரம்பண்ணி ஸடிபணிந்துதாயார்க்கு

பொன்னாடர்போற்றப் பூதலத்தோர்க்கொண்டாட

அன்னாள்திருமரிக்கோ ராலயத்தையுண்டாக்கிக்
கற்றானில்வந்தநவக் கண்ணிமரிகோயிலென
முற்கூறுநாமமந்த முத்தனுரைத்ததுபோல்

அன்னாடசமைத்தபடி ஆற்றங்கரையதனில்

இன்னானுமங்கே யிருக்குதுகாணம்மானை
விண்டவத்தும்மண்டலத்தும் மெய்ப்பொருளாய்

வீற்றிருப்போன்

தொண்டனியாக்கோபுஞ் சுத்தமற்றச் சீஷருமாய்

அங்கேசிலகாலம் அன்பாயவதறித்துக்

துங்கவிசுப்பான குத்தனின்னாசியையும்
தீதில்லாநற்குருவாய்த் திகமுமொருவரையும்
ஒத்ருசாகோ னுறுநகரில்விட்டுவைத்து

வாகுடையரேமுதுய்ய மாணாக்கர்களுடனே

ஏக்னார்பின்னு மியல்பாஞ்செருசலைக்கு

15. எரிமோசு பிலேத்தை அனுப்பலும் பிலேத்து மனத்தெளிவறலும்

விருத்தம்

பொங்கொரிந்தரது தங்கியமயல்விடு பொய்க்கபடக்சணையான்
மங்கயமாவினை தங்கியபாவிகள் வரவிடுதூதனவன்
எங்கனுமீமொரு சங்கையொடரசுசெய் யிறைவஞ்சிஷுனோடு
இங்கினியோதுவை தீததுறுமாமறை யேதனவேமொழிவான்.

மாகொடியோவன் வரவிடுதூதனு வாய்மையியம்பிடவும்
கோகுலநாலொடு குழ்கடலுவகிற் குலமரிதருமதலை
ஏகினநாளிதுவே போதியமாமறை யேரொடுதேர்வானால்
வாகுளவாளிடை சேருவராமென மாதவனோதினனே.

மரியசலோமை யளித்திடுபுத்திரன் வந்தவனேயறிய
உரியங்கவேத முரைக்கமறுத்தவ ஸோர்மொழியோதிடவே
யரிதரிதெனவினி லாருமடைந்திடு மற்புதமென்றெண்ணி
எரிநரகெய்திட விஸ்புறுக்கன்னுரு வினையடியெய்தினனே.

அம்மானை

அங்கேகியாக்கோடு ஆதிதிருவருளாற்
பொங்குந்திருவேதம் போதிக்கும்நாலையிலே
முவலசையும்படைத்து முன்னாட்தொபியசுக்கு
ஏவல்புரிய இறப்பியேலன்றாஞ்சை
மன்மேல்வரவிடுத்த வானோன்றி நுச்சதனை
எண்ணாத்துயரும் இடறும்வினைத்தவஞ்ச
யூதர்குலத்தோர் ஒழிபாதகோடிவினைப்
பாதகர்கூடிப் பகருமியாக்கோபை
நிந்தனையும்வீணாய் நிகழ்த்தியருள்வேதஞ்ச
திந்தததனி வெண்ணாமற் செய்ததுகேளம்மானை
பொல்லதார்சொல்லப் புலையனரிமோசு
நல்லதெனநகைத்து நான்வேணுமோவிதற்கு
வல்லபலத்தோரென்சிஷுன் வாகரம்பிலேத்தைவிட்டு
ஒல்லைப்பொழுதினிலே ஒட்டிவிடேனாகில்

வின்னின்கதிர்விளங்கும் மேதினியிலேயினிமேற்
பண்ணுங்கபாடவித்தை பாலியேனன்று சொல்லித்
தன்சீஷனாயிருக்குந் தக்கபிலேத்தென்பவனை
நன்சீஷனென்று நகர்கவிலையாணிடத்தே
போகவிட்டான்பொல்லாப் புலைய

நெரிமோசவண்போன்

ஆகமிகப்பயந்து அச்சமுஞ்சந்தோஷமுமாய்
ஏகன்திருத்சீஷன் ஏற்றசந்தியா துதன்னை
வாகார்ப்பிலேத்துவென்போன் வந்துகண்டானம்மானை
குழ்கடலும்மேதினியுந் துலங்குமுலகனைத்தும்
ஆள்பவன்தன்சீஷன் அரியசந்தியாகுவிடம்
வந்துபிலேத்துவென்போன் வாய்திறந்தங்கென்

சொல்லுவான்

எந்தன்குருவமென்னை இங்கேவரவிடுத்தான்
வேதத்தொழுங்கை விளம்பியிருபேரும்
போதகத்தால்வெல்லும் புதுமையறிந்திடலாம்
என்றுபிலேத்துரைக்க ஏற்றசந்தியாகுவுந்தான்
நன்றுங்கெதய்வச்சீர் நவிலென்றாரம்மானை
அப்போவிலேத்துவந்தான் அஞ்ஞானத்தங்கள்தெய்வம்
இப்பரிசென்று இயம்பினதுமல்லாமல்
நாரணனும்நான்முகனும் நல்லவருத்திரனும்
பேர்முன்றுந்தெய்வமெனப் பேசவாரோர்சாரார்
மாலுந்திவந்து மகள்மாணாடுபணர்ந்தோன்
ஆவிலையிற்பள்ளிகொள்வோன் ஆட்டிடையா

மிவர்கள்

மாயனழிப்பான்மான் மைந்தனதைப்படைப்பான்
கசனதைக்காப்பா ரென்றுசொல்லாரங்கவர்கள்
செத்தாரினோடேந்தித் தின்றுஅரவணிந்து
பித்தனெனவெவரும் பேசப்பேயோடாடி
மாணக்கரத்தேந்தி மானார்தமைச்சுமந்து
ஆனமுகமோர்புதல்வன் ஆறுமுகமோர்புதல்வன்
ஆகப்பயின்று அடலைதனைப்பூசி
வாகெனவேசடைகள் மருமதிலசையக்

காலிற்சிலம்பலம்பக் கனநடனந்தானாடி
 வாலத்துரோணன் மனைவிதனக்காசையுற்று
     மாயமுறுக்கு வரமளித்துஜவேலிக்
     காயினுக்குள்ளே கரந்தேஹித்திருந்து
 மைத்துணன்விட்டுனு வின் மாமோகினிவேடம்
 மெத்தியஆசை விளைக்கவணைத்தவனாம்
     ஒள்ளியஇந்த உருத்திரனுக்கானபென்னை
     தள்ளிப்பிரமா தனக்காக்கப்பார்த்தானாம்
 தங்களிலேசண்டைபண்ணிக சங்கரனும்நாரதனும்
 அங்கையில்வாழேந்தி ஆஞ்காள்வெட்டினராம்
     முக்கண்ணுடையோன் முகமைந்துதாழடையோன்
     வெட்கங்களின்றியன்று மேதையர்க்குத்தாதுசென்றோன்
 ஆனதுரோண ஞருமனைவிக்காசையுற்று
 தானேஉடுப்பிழந்து சங்கடப்பட்டனராம்
     மாயன்பலபடைப்பாய் மன்னிற்பிறந்தானாம்
     பாயாய்ச்சமுத்திரத்திற் படுத்துக்கிடந்தானாம்
 பன்றியாய்மீனாய்ப் பலவுருவந்தானெடுத்த
 தண்றியும்பெண்கள்பதி னாறாயிரம்பேரச்
     சேரப்புரிந்த திருவிளையாட்டென்றுசொல்லி
     ஊருக்குமெங்களுக்கு மோதினார்எங்கள்குரு
 எங்கள்தெய்வங்களும் வின்த்துலேசேர்ந்ததுதான்
 உங்கள்திருவேத மோதெந்றானம்மானை
     நானமில்லாச்சீஷன் நவிலும்பிலேத்துரைக்கத்
     தான்மையுடன்யாக்கோடு சாற்றுவதைக்கேட்டருளீர்
 மன்னுங்கனலரையும் மாகடலும்மாசறுநல்
 வின்றும்படைத்து விளங்கவொருபொருளாய்
     தானாயிருக்குஞ் சருவேஸ்பரன்பெருமை
     நானாவித்துடையோர் நாவினாற்சொல்லரிது
 ஒன்றாய்த்திரித்துவமாய் ஓயாதொருநாளும்
 நின்றான்பரன்கொலுவில் நீதித்திருவுளத்தால்
     அன்றேயொருபடைப்பு ஆஞ்சுகளென்றுசொல்லி
     என்றுமுள்ளோன்செய்தா னிவற்றிற்சிலபேர்கள்
 ஆதி தனக்கினங்கா ஆகாமைசெய்ததுனாற்
 சோதிக்கிரணபரன் குழந்ரகிற்றள்ளிவிட்டார்

வன்னரகிற்றள்ளிவிட்ட வஞ்சகப்பேய்க்கணங்கள்
 இந்நிலமேலுங்கடனை ஏய்க்கிறார்கண்டாயோ
 ஆருங்கரைகாணா அற்புதனார்தன்வார்த்தை
 பாருள்மனுவாகிப் பாக்கியத்தையீந்ததற்பின்
 ஆனதுயரடைந்த அஞ்சானப்பேய்தானே
 மானிடரில்முன்னோனை வந்துமயக்கினதால்
 நல்வரமும்வாழ்வும் நடுநீதியுமிழந்து
 பல்லுயிரும்மண்ணிற் பதறினாரம்மானை
 காத்தசிறையைக் கடைபோகக்காக்கவென்று
 பார்த்திபர்தங்குலத்திற் பத்திமரிதன்சுதனாய்
 வந்தாரிறைவன் மனுக்கோவங்கொண்டுவகில்
 நந்தாதியேவையதம் நாணமறச்செய்தபிழை
 தீரக்கிறீஸ்திறைவன் தீர்க்கதுரிசியர்கள்
 பாருலகமீதிற் பரிந்தேயுரைத்தபடி
 ஆறிரண்டுபேரோ டவளிகதியடையப்
 பேறுதந்தோன்வஞ்சம் பெருகிடுயுதர்க்கையாற்
 துஞ்சினார்முன்றாநாட் சோதியுடனுயிர்த்தார்
 தஞ்சமுள்ளவின்னேகித் தந்தைவலத்தானார்
 இன்னமும்லோக மிடராலழியுமந்தாள்
 மன்னன்கிறீஸ்து வருவார்நடுத்தீர்க்க
 அப்போதறிவோங்கா னானநன்மைத்தைமகளை
 இப்போதியானுரைக்கு மிவ்வார்த்தைகோதார்
 ஓயாநரகி லொருநாலோ ஸியாமல்
 மாயாமல்வெந்து மறுகித்தவிப்பார்கள்
 ஆதிதிருவேத மாதரவுற்றேதெரிந்தாற்
 சோதித்திருவானிற் ருங்கமுடிகுடி
 ஊழியேயுள்ளளவு மோயாதகமலர்ந்து
 வாழுவாரென்றுசொன்னார் வன்மையுள்ளசந்தியாகு
 பொன்னம்பரத்திருக்கும் புள்ளியன்றன்சீஷனுரை
 தன்னையேயுண்மையெனத் தக்கபிலேத்துநம்பிச்
 சந்தோஷமுற்றுத் தவத்தோன்டிபணிந்து
 எந்தையுமென்குருவும் இப்புவியில்நீர்தானே

முந்தனைவிடுத்த மோசவித்தைக்காரனிடம்

இந்தமொழியரத்து இன்னமுப்நானிங்குவரத்
தாரும்விடையெனவே தக்கோன்கொடுத்திடலும்
பேரும்பிலேத்து பிரியமுடனேமீண்டும்

தன்னைப்பயிற்றுக்கு தக்களிமோசமுன்போய்ச்

சொன்னானொழுங்குடனேதாயோன்முறைமையெல்லாம்
மாயனௌமோசவ் வார்த்தைத்தனைக்கேட்டவுடன்
காயமிகப்புமூங்கிக் கண்சிவந்தங்கென்னசொல்வான்

ஆமோடாநீய மவன்வார்த்தைகேட்டாயோ

போமுடாவிணேயுன் புன்மையறியேனோ

வட்டக்கடல்சூழ்ந்த மானிலத்தில்மாந்தர்கள்முன்
கட்டிவைப்பேனுன்னையென்று கற்றவன்தன்வித்தையினாற்

சேர்த்தான்பிலேத்துவுடை செய்யகரமிரண்டும்

பார்த்தான்சிரித்தான் பகட்டிமிகவிழித்தான்
யாக்கோபுவந்துனக்கு எய்தும்வினையதனை
நீக்கும்வகையதனை நீணிலத்திற்கங்கூடுவோம்

என்னப்பிலேத்து வியம்பயாக்கோபுக்கு

அன்னவன்செய்தி யறிவித்தானமானை
மெச்சம்தவத்துரிய மேன்மையுள்ளயாக்கோபு
அச்சமுடன்வந்த அவன்தூதன்றனவிடத்தில்

இந்தத்துகிலதனை இச்சணத்திற்கொண்டேகி

முந்தத்தவிதுமன்னன் மோசமறச்சொன்னபடி
கட்டுண்டோர்தான்விழுந்தார் கன்மப்பொறையதனில்
எட்டாதநீதி இறைவன்விடுப்பரென்று

சொல்லிப்பிலேத்துவுடை தூதன்கையிற்கொடுக்க

ஒல்லைப்பொழுதிலவன் ஒடிப்பிலேத்திடத்திற்
தூயோனுரைத்தபடி துண்டத்துகில்கொடுக்க
மாயமிகப்பொதிந்த வஞ்சவித்தைநீங்கியதே

அன்பன்பிலேத்து அவனையவமதித்து

முன்புசந்தியாகுதனை மோசமறவந்துகண்டு
அஞ்சல்புரிந்து அரியபிலேத்துவந்தான்
தஞ்சமென்றுயாக்கோபின் தாளில்மிகப்பணிய

பன்னிரண்டு ஆண்டாய்ப் படுந்துயரந்தோதாள்
தன்னிரண்டுகையாலே சட்டைவிழிப்புதொட
அன்றுசுகங்கொடுத்த அம்புவியில்மாணிடனாய்
ஒன்றுமிறைவ னுடையதிருஷ்சீஷன்
ஆகித்திருமறையி வல்னவனையுள்ளாக்கி
மேதினியில்நன்மையுடன் வீற்றிருந்தாரம்மானை

16. எரிமோசு பகாக்களையேவல்

விருத்தம்

பொன்னுலகொடைம கிலமதெங்கும் போதநிறைந்தபரங்
தன்னுடைநேச முகுத்தசந்தியாகு தராதலமீதினிலே
சொன்ன றிவாலெரி மோசடைசீஷனஸ் சோதிதங்மாமறையில்
இந்நிலமதில் வருத்துதல்கண்டெரி மோகவெகுண்டனனே.

விஞ்செயராகிய மேதினீமீதினில் வித்தைகள்கற்றவர்கள்
பஞ்சபூதங்க ஞாங் கொடுவன்பதி னென்கணமானதுவந்
தஞ்சமொடென்கழல் வந்துபணிந்து தலங்கள்புகழ்ந்ததெலாம்
கொஞ்சமிதோவன் றன்றெரிமோசு கொடுஞ்சினமெய்தினனே
நஞ்செபதேச தருஞ்சுதனோடுள நன்மைமுடித்தபதை
வன்சீஷனால் பிலேத்துவையுங்கொடு வாருமென்கணமே
துஞ்கனலங்கியில் வண்புறுவன்கண தொகுதியிலுள்ளவையை
இன்புடனேவினன் வன்கொடுமொழியி லெமுந்திடுகோபமொடே

அப் மானை

பொங்கிக்கொதித்தெழுந்த பொன்றாதவெங்கனவிற்
தங்கிடும்வாஞ்சந் தனனப்பொதிந்தமாயமுள்ளான்

துங்கசந்தியாகுவையுந் தூயபிலேத்துவையுஞ்
சங்கைகேடாக்கித் தரணியுள்ளோர்தான்காணத்
தொட்டுக்கரமிரண்டுஞ் சோர்வுறநற்பாசமிட்டுக்
கட்டுக்கொண்டிங்குவரக் கற்பிய :தேயிருந்தாற்

குழுங்கடலுகிற் துட்டவித்தைகற்றவர்கள்
நா ஞாமெனநகைப்பார் நாணயில்லையா வெனக்கு

என்றுளரிமோச என்னப் பிகவாகி

அன்றவனும்வித்தையினால் ஆனவஞ்சப்பேய்களெல்லாம்

ஓன்றுபடவழைத்து ஒதுவன்காணம்மானை

நன்றியறிந்துவந்து நாளுமுதவுகின்ற

நாராயணக்கணமே நமனேநமதிடத்தில்

வாராய்வயிரவனே மாகாளிமார்த்தாண்டா

கூழியினமே குறள்குட்டிஆகத்தானே

ஹழிநரகிருக்க உற்றுலாசியுடன்

கையன்பெரும்படையன் சாமனரசிங்கனுடன்

செய்யுங்கொலைத்தணியன் சிரானகண்ணகையும்

சத்தியொடுகறுப்பன் சாமுண்டிசண்டிகையும்

பத்தினிமைக்காளி படார்ந்ததுர்க்கைகாடேறி

அள்ளிக்களல்லிழுங்கும் ஆனடுப்புநாச்சியுடன்

கொள்ளிவாய்ப்பேய்சனியன் கூடுமிடும்பனுடன்

ஆசையகந்தை யதிகோபம் துண்மோகம்

போசனவபேட்சை பொறாமைலோபம்சோம்பல்

எல்லைவறவமைத்த எப்பேய்க்கணங்களெல்லாம்

ஓல்லைப்பொழுதினில் ஓருகூட்டமாய்ச்சேர்ந்து

காற்றுப்போல்நீங்கள் கடுகவிரைந்தோடிப்

போற்றுசந்தியாகுவையும் போந்தபிலேத்துவையும்

ஏற்றமுடன்சேர்த்து இப்பொழுதென்முன்னாக

மாற்றமின்றிக்கொண்டு வருவீரெனமொழிந்தான்

என்னாவரமுடனே ஏற்றமண்னாவாழுணவை

வின்னால்வரவிடுத்த வேதன்திருமுனிவாற்

கண்வாயும்முக்கும் கணசெவியுந்தீயெரியப்

பண்ணெல்லாம்விட்டிழுந்து பயங்கரரூபமுடன்

வன்னரகில்வீழ்ந்தமுந்தும் வஞ்சகப்பேய்களெல்லாம்

துன்னெரிமோசன்றுசொல்லுந் துட்டனுரைப்படிக்கு

கூடிக்குரவையிட்டுக் கொற்றசந்தியாகுதனைத்

தேடியவரிடத்திற் சென்றனவேயம்மானை

17. எரிமோசு ஏவிய பேய்கள்
எரிமோசப்பிடித்துச் செல்லல்

விருத்தம்

மாதவனானமெய்ஞ ஞானயாக்கோபை வதைப்போடுத்துவரப்
பூதலமிதெரி மோசவனேவிய பொய்யறுமலகையினம்
மோதலைவாருதி போலவுமோதி முழக்கிவரும்பகையை
ஏற்றுகோதி விலக்கியவாறுநல் விண்பொடியம்புதுமே

வஞ்சகநீசன் வழுத்திடவேகிய வண்பறுமலகைகளும்
அஞ்சிடுமாறு வனந்தமடுத்தனர் ஆசிந்தசம்மண்சோர்
கெஞ்சியொடுங்கி நடுங்கியேயங்கு கிடந்தகணங்களெல்லாம்
தஞ்சமெனத்தொழு தேயாக்கோடுடை தாளில்விழுந்தனரே

அம்மாணை

மண்ணஞ்சிலுள்ள மனுவோர்கதியடைய
எண்ணஞ்சநாளும் இயற்காவில்வீற்றிருந்தோன்
தன்னே சமுள்ள தவச்சந்தியாகுதனைத்
துண்ணீசப்பேய்கள் சுருக்கவந்தசெய்திகண்டு
ஏகபரன்சோதி இனியபரத்திருந்து
வாகொத்தமண்ணில் வரவிட்டாராஞ்சுகளை
எண்ணடங்காத்திரளா யெரியி விழும்பேய்கள்தன்னைச்
கண்ணடங்காச்சோதியுடை கனவாஞ்சமார்கூடிக்
கட்டிப்பெருந்தனையாற் கால்விலங்கும்கைவிலங்கும்
இட்டுக்கொடுநரகி வெண்ணைவாண்ணாமாதுயராய்
அங்கேகொடுநரகி லாக்கினைக்குரட்டியதாய்
இங்கேவருத்தி இறைவன்றிருவுளத்தல்
மோதினார்மேன்மேலும் முன்னிழுத்தார்பின்னி டத்தார்
ஏதுசெய்தேவாமென்றுமிக வேங்கியேப்பெய்களெல்லாம்
வஞ்சனெரிமோசு வார்த்தைநம்பிவந்தோமென்று
கொஞ்சமுந்தஞ்சமற்றுக் கூவென்றார்பேய்களெல்லாம்
ஆபாவமா ராவ மையோவெமைச்சுர்ந்த
மாபாவம்போக்க வழியறியாதிங்குவந்தோம்

பொன்னுலகயாக்கோபே புண்ணியமாயெங்கள்தமை
 இன்னிலமேல்வந்து இடர்நீக்குமென்றுசொன்னார்
 அந்தரத்தால்வந்து அபயமொழிகேட்டு
 முந்ததம்பவம்போக்கும் முதல்வன்றிருச்சிஷன்
 ஏதென்றார்பேய்க ஸியம்புவதைக்கேட்டருளீர்
 தீதொன்றுமில்லாத சிட்டனேயுன்றனயே
 தீயனெரிமோசு திமைசெய்யவிங்கனுப்பும்
 பேய்கள்நாமையாவெம் பேய்ப்புத்திகொண்டுவந்தோம்
 ஓள்ளியவானி லொளிசிறந்தவாஞ்சகள்தான்
 தள்ளியைமத்துயராற் றத்தளிக்கப்பண்ணுகிறார்
 உன்னுடையமாளிகையி ஹருமெறும்பதையும்
 வன்மைசெய்யவெம்மாலே மாதவனேகூடாது
 முன்னாளகந்தையினால் முழுநரகுக்கீடானோம்
 இந்நாஞ்சுமெம்பிழைக்கா யிவ்வினைக்குமீடானோம்
 மன்னாவுமக்கபையம் வந்தவினைதீருமென
 மின்னாள்சலோமைமகன் வேதனுடனிரந்து
 வானவர்களானோர்கள் மன்னைகளுக்கியற்றும்
 ஈனத்தைநீக்கி யியம்புவதைக்கேட்டருள்வீர்
 என்னவதைத்துவர இயம்புமெரிமோசமுன்னே
 உன்னிவிரவாக ஒருநொடியில்நீங்கள்சென்று
 கட்டிப்பிடித்தவனைக் கன்மமொன்றுஞ்செய்யாமற்
 திட்டெனவேவாருமென்று செப்பினார்யாக்கோடு
 மிக்காஞ்சேரேமியென்ற வித்தியாபாரகர்தான்
 அக்காலஞ்சொன்னபடி ஆறைந்துகாசதற்து
 ஆசைகொண்டழுதாசு அங்கிருக்கும்வன்னரகிற்
 காசைமிகப்பொருந்திக் காலமொன்றுங்கடிய
 வேதாளமானதெல்லாம் மெத்தமனமகிழ்ந்து
 பாதாளமோடும் பகைஞ்சிடுக்கிடவே
 சென்றேயெரிமோசைச் சேர்த்தார்பிடித்திமுத்தார்
 கொன்றுவிடுவதுபோற் கூடிக்குரவையிட்டார்
 எண்ணடங்காவோனாய்க் கெதிர்வந்தமானதுபோற்
 கண்ணடங்காக்கோடிக் கணத்துள்ளொரிமோசு

கட்டுண்டுமெத்தக் கலங்கிப்பயந்துநெஞ்சம்
ஒட்டுண்டபல்லியைப்போல் ஒன்றும்பறையாமற
பேய்களவரவரே பின்னிமுக்கமுன்னிமுக்கக்
காயமுடன்சேர்த்த கைகாற்பிணையலுடன்
எல்லோருங்கூடி எரிமொசைக்கொண்டேகி
வல்லசந்தியாகிடத்தில் வந்துகண்டாரம்மானை

18. எரிமொச மனந்திருப்புதல்

விருத்தம்

அன்றளியாக்கனி காரணமாயும் *ரத்தியுமன்றழிய
நின்றருளைங்கனு மானவனுக்கதி நேசவியாக்கோடு
வெங்றியொடேவிய வாய்மொழியின்படி விஞ்சிசரிமோசதனைக்
கண்டவர்பற்றிக் கட்டியேவந்தவர் கழல்கள்பணிந்தனரே

வந்தவிலகு கோடிபசாககள் வாய்மொழிக்கறுவதோ
இந்தவுகத்தெரி மோசவுமெங்களை யிடறுவருத்தியதாற்
பந்தமுறுத்தி யெமக்குணவாய்மிகு பழுதுகள்செய்திடவே
தம்தருள்வீரன் வந்தபசாககள் சாற்றியேநின்றனரே

கைசரணோவும் வாரதுகொண்டு கனக்குமனக்கபடன்
மெய்கள்பதைக்க மிடுக்கொடிருக்கி மிகைத்ததருக்குடனே
வையகமீதுள மனுஷர்நைக்க வருத்தியநாணமெழுச்
செய்வதேதன்றெரி மோசபயந்து தியங்கிமயங்கினனே

கட்டுடனின்றெரி மோசபயந்து கலங்கிமனங்குமற
விட்டிடுமென்றுயாக் கோபுவிளம்ப விளங்குபிலேத்தலூகித்
தொட்டசுருக்கை யவிழ்த்துநெகிழ்த்தித் துயர்களசற்றிட வே
இட்டமொடித்துயர் பட்டெரிமோச வியம்பலறைதுதிடுவாம்

அப் மானை

தன்னனப்புசிப்போர்க்குத் தானுணவுதாராமை
உள்ளிக்கனியளியா வற்றிடுமத்திதனை

அன்றொருநாட்சாபமிட்ட ஆதிதிருச்சீஷன்
நின்றடியிற்றெண்டனிட்டு நீசக்கணங்களெல்லாம்

* அக்கி — அத்திமரம்

வஞ்சனைகொண்டுசொல்லும் வார்த்தை கேளம்மானை
 கொஞ்சத்தனமுடைய கொடியனெரிமோச
 செய்திவினையுந் திருடுமுரைக்கவென்றால்
 வையகமீதிலெம்மால் வசனிக்கக்கூடாது
 உத்தமனேமெத்த வுபாயங்கள்பாணிபியாம்
 புத்தியுடன்சேர்த்துப் புலையனைக்கொண்டுவந்தோம்
 பொய்யிற்கொடுவினையிற் புத்திகொடுத்தவெங்கள்
 கையினில்வந்தவனைக் கண்டோர்கலக்கமுற
 ஆக்கினனசெய்ய வருஞம்விடையெனவே
 வாக்கினால்யாக்கோபு வசனிப்பாரம்மானை
 இப்பேச்சுரைத்த இடர்பேய்களோநீங்கள்
 அப்பாலகலுமென்று அச்சணத்திலோட்டிலிட்டு
 நேசப்பிலேத்தை நிகழ்த்திவரவழைத்து
 வாசத்தியவேத வானோன்றனக்காகத்
 தொட்டுச்சுருக்கவிழ்த்துத் துட்டனெரிமோச
 விட்டுவிடென்று விளம்பினார்யாக்கோபு
 அன்பன்பிலேத்து அவன்சுருக்கைநீக்கிடவே
 வன்பேய்கள்செய்த வடுவுர்மகிமையுள
 நேயயாக்கோபுசெய்த நிறைநவமுங்கண்டதினால்
 மாயவெரிமோசவுந்தன் மாயமெல்லாந்தானகற்றி
 அஞ்சினான்மெத்த அறிவுமிந்யாக்கோபின்
 தஞ்சமென்றுவீழ்ந்து தாள்பணிந்தேதுசொல்வான்
 ஜயாவனைப்பிரிந்தா லற்பவடியேனைச்
 செய்யாதபங்கஞ் செலுத் தீக்கொடும்பேய்கள்
 என்னுயிரைக்கொல்லும் இரத்தந்தனைக்குடிக்கும்
 உன்னுதவிகொண்டடியே னுற்றமனைக்கேகி
 மாயவஞ்சப்புஸ்தகங்கள் வாகாயெடுத்துவந்து
 தியிலிட்டஞ்ஞானச் செயலெல்லாம்விட்டுவிட்டு
 பொன்னோன்றிருவேதம் புகுதவெனக்குவிடை
 இந்நாளருஞமென வியர்பனியாக்கோபும்
 தன்கையில்வைத்திருந்த கங்கப்பிரம்பதனை
 அன்புடனேகொடுக்க வானவெரிமோச

சுதந்சரத்திருந்த தூயபிரம்புகொண்டு
 சித்தங்களங்காமற் றிடனாய்மனையிலவந்து
     வித்தைக்கபடவஞ்சம் வேணுமெனவைத்திருந்த
     சித்திரப்புதகத்தைத் தேவன்றிருச்சீஷன்
 தன்னருகிற்கொண்டுவந்து தான்சாம்பராவதற்கு
 மின்னும்நெருப்பிலிட்டு வித்தைகளெல்லாம்மறந்து
     மன்னுஞ்செபதேக மெந்தன்யாக்கோப்பருளால்
     உன்னுந்திருவேதத் துட்பட்டானம்மானை
 தந்தைசதனிஸ்பிரீத்சுச் சாந்துதிருநாமமதால்
 அந்தவெரிமோச ஆதிமனைறபுகுந்து
     இத்தலமுமெத்தலமு மெங்குஞ்சிறந்தோங்க
     அத்தலத்தில்நன்றா யமர்ந்திருந்தாரம்மானை
 ஆறிரண்டுவெள்ளி யழகமுடிதாரித்து
 மாறுகொண்டபேய்மடிய மாநிலத்தில்வந்தகன்னி
     அம்மாள்தனக்குவந்த அருமைசெறியாக்கோபு
     தம்மையநீதியதாய்த் தாங்காவிடர்வருத்தும்
 ஆனகவிலேயநகர்க் கன்னாளரசான
 ஈனனேரோதை யியல்புகளம்மானை

19. ஏரோதையின் அரசியல்

விருத்தம்

மன்னை தில்நன்னிய மாணிடர்செய்திடு மாசதெலாமகல
 விண்ணுறைசோதிநல் மாணிடனாகியிம் மேதினிமேஸ்வருநாள்
 எண்ணைருதுய்ய குழந்தைக்டன்னுயி ரிடருறவிங்குவதை
 யண்ணலேரோதை யருஞ்சதனாய்வரு மரசனாமேரோதை
 வச்சிரமாமணி கொண்டுமூத்திய வளமுறுமரியணையி
 வச்சியிலாதோரு கோவதுகொண்டர சாஞ்சுமேரோதைமன்னே
 மெச்சகங்குழுவுய வீரர்கள்வானர்கள் விஞ்சையர்செஞ்சோல்வலோர
 இச்சையாடியங்கிர்த மென்றுமிறைஞ்சிட விண்போடிருந்தனனே

அும்மானை

வச்சிரம்பச்சை மணிப்பவளத்தரல்வேய்ந்த
 மெச்சுமரண்மனையில் வேடிக்கையாயிருந்து
     அற்பமறுவில்லா வனைகங்குழந்தைகளைத்
     துற்குண்ட்தாற்கொன்ற துரோகிதனதுபேரன்
 தன்கொடுமைசொல்லத் தரணியிடங்கொள்ளாது
 வன்கண்ணனானவிந்த வஞ்சக்னேரோதையென்னக்
     கேட்டார்திடுக்கிடுவார் கேள்விதனிற்கையறைவார்
     நாட்டார்க்குமாகாதான் நாடியதன்றம்பியர்க்கும்
 ஆகாதானான அநியாயமாபாவி
 ஏகாமுமுநரகுக் கிடானவேரோதை
     ஆடகப்பொன்னா ஸழ சுமுடிபுளைந்து
     மாடமதிற்கோபுரத்துள் மன்னர்புடைகுழுத்
 துய்யகொலுவிருந்து சுற்றுங்கிரணமெழும்
 வெய்யோனனவேந்தன் வேடிக்கையாயிருக்கத்
     துங்கவமைச்சர்களுந் தூயமதிவல்லோரும்
     அங்கிறைவர்தம்மை யடிபணிந்துபோற்றிசெய்யப்
 பைம்பொன்மகுடபத்தர் பட்டபத்தராமரசர்
 செம்பொற்குடைநிழற்றச் செம்மல்தனைவந்துதொழு
     வெற்றிவிருதூது வெண்டரளத்தண்டிகைமேற்
     கற்றோர்க்குருக்கள் கலைவல்லோர்வந்திறைநஞ்சக்
 காலாள்பரிதேர் கண்சேணைகண்டிடிறைநஞ்ச
 மேலாள்படைவீரர் மெத்தவந்துபோற்றிசெய்தார்
     நாடகீர்தமொடு நல்வீணைகின்ஸரமும்
     பாடவல்லபாவானர் பல்லியங்கள்சொல்லிநிற்க
 கும்பியகையெக்காளம் கூடுந்தவில்முரக
 நம்பும்பலகருவி நாதத்தொனிமுழுங்கச்
     சாவடியுங்கோபுரமுந் தக்கமணிச்சாலைகளும்
     கோவடியர்வாழுகின்ற கொற்றமணிமேடைகளும்
 விற்கூடம்வாட்கூடம் விஞ்சைபயில்கூடம்
 மற்கூடமாயுதங்கள் வைக்குமணிச்கூடம்

கோலமணிச்சாலை கொற்றமணிச்சாலை
 வாலக்குமாரன் மகிழ்ந்திருக்கும்மண்டபங்கள்
 கோவிருக்குஞ்சாலை கொலுவிருக்கும்நன்மேடை
 ஓவியமிட்டநல்ல உப்பரிகைதற்குழு
 ஓஸ்லையுறுவீதி ஓழுங்கைபலகணியும்
 நல்லகலைவயிரம் நாடுமணித்தரளாம்
 எங்குபணியணியா யேற்றிநற்கோலமிட்டுத்
 துங்கமணிமண்டபத்திற் சுற்றுக்கிரணமேழு
 நாளாயிரேதேடி நல்லவிரைகாணாமற்
 வாழ்கோபமுற்றசிங்கம் வைக்குங்கொடுஞ்சினம்போல்
 ஆனந்தநீதி யரியகிறீஸ்தவரை
 ஊனங்குடிக்க உவந்திருந்தானம்மானை

19. யாகப்பறைப்பிடித்து ஏரோதையிடங் கொண்டுசெல்லல்

விருத்தம்

அரசனேரோதை யளித்திடு ஹாநக ரங்குளயுதரெலாம்
 விரகெரிமோகயாக் கோபுசொல்லெய்மறை வேதமுனரந்து தீணால்
 உரகமதேறிய பேய்கள்திரண்டே யுறுத்தியபுத்தியினாற்
 தருமயாக்கோப வதைத்திடவெனவவர் தம்மிலிசைந்தனரே
 தம்மிலிசைந்து வாய்மைமாழிப்படி தறுகணர்யுதரெல்லாம்
 மும்முடிகுடிய ஆகியின்சீஷன் முதியயாக்கோபுவடை
 அம்முரமோடு கரங்கடனைக்கயி ரதனாலேகட்டிச்
 செம்மலேரோதி ஸ்டந்தனில்வந்தவர் செய்திமொழிந்தனரே

முன்னுளகர்த்தன் றன்மகவென்று மொழிந்தலிலவன்குருவாம்
 மன்னவனைக்குரி சான்தில்லைத்தெம் மரபுளார்கொன்றதன்னாள்
 அன்னவனுக்கிவண் நேசமுளாவென் றன்போடறிந்துமியாம்
 இன்னவனைக்கொடு வந்தமையாவென விண்பொடியம்பலுமே
 ஆமரசர்க்கர சானவன்னானம தற்றவேரோதையெனு
 நாமமுற்றோவின் குமாரனுக்கேயவர் நனினமுரைத்தெமையும்
 வாவெனவந்தொரு வேதமுரைத்திடு வண்மைமடிந்திடவே
 தாமதமற்றிவ ரைக்கொலுமென்றவர் தாவில் ஈங்கினரே

அம்மானை

ஆபாவமாபாவ மையோசெருசலையின்

மாபாவியூதர்செய்த வஞ்சகத்தைக்கேட்டருளீர்

முன்னங்குருசில்லைத்து மூவுலகையும்படைத்த
மன்னவனைக்கொன்ற வடிவால்மயங்கிவஞ்சர்

இன்னஞ்சலோமைக் கிணியதிருமகனை

அன்னவர்கள்கொல்லவென்று ஆயித்தமாய்த்துணிந்து
வஞ்சகவீனன் வலியகோடும்பாவி

தஞ்சமுள்ளாணகத்தன் சதித்திசைதாருவென்போன்
அந்நாளில்யூதருக்கு ஆனகுருச்சொற்படியே
மன்னுஞ்செருசல்நகர் வாழும்மழுவீர

சேனாபதியான தியோக்கிலேசியையும்
ஆனவிலிசனென்ற வயற்சேர்வைக்காரனையும்
ஓப்பிட்டுக்கூட்டி உபாயம்பலபேசித்
தப்பியேயாக்கோடு தான்கலமாட்டாமற்

கத்தியும்வில்லுங் கனபடையுங்காலாளும்
மெத்தவெகுதிரளாய் வேண்டியகுதானமுடன்
பாசமும்வாரும் பலவடமுங்கைக்கயிறும்
வீசமுடன்தேடி வீரர்கள்வந்தேசிறந்த

ஆசரியன்சீஷன் அறிவுசொல்லும்வேளையதிற்
கேசரிபோலேவெகுண்டு கேடனெனுங்கொவியசு
கைக்கயிற்றால்யாக்கோபின் கண்டந்தனிற்றொடுக்க
மெய்ப்படையவீரரெல்லாம் வேகத்துடன்கூடிக்

கட்டினார்பின்முறியக் கைகால்கரஞ்சேர்த்து
விட்டுவிடாதபடி மெய்கயிற்றினால்வரிந்து

சேனைப்படைவீரர் திரளாய்வயவீரர்

ஆனகொலையூத ரங்குள்ளோரெல்லாரும்

ஆளின்குழறுதலும் ஆயுதங்களின்கழியுஞ்
குழமிகத்துலங்கத் தூயோனடுவிருக்கக்
கையாலுங்காலாலுங் கண்டாயுதத்தாலும்
ஐயோகொலையூத ரன்பன்றனைத்தாக்கிக்

கொண்டுசென்றார்கட்டுடனே கொற்றவ

னேரோதைமுன்னே

கண்டுஅடிபணிந்து கட்டுரைப்பார்யூதரேல்லாம்

பொன்மகுடஞ்சூடிப் புவிபுரக்குந்தேர்வேந்தே

உன்னைவணங்கி ஒழுகுசனம்நாங்களெல்லாம்

முன்னுயிவனாசரியன் முத்திவழிகாட்டவந்து

தன்னையரசனென்று சாற்றியதால்நங்குலத்தோர்

கொன்றார்குரிசில்வைத்துக் கொற்றவனும்முன்றாநாள்
வென்றியுடனுயிர்த்து விண்ணிற்கொலுவிருந்தார்

என்றவர்கள்தாங்க ஸியப்புங்கிரந்தமதில்

அன்றெழுதிவைத்தபடி அஞ்சாமலிங்கிவனும்

வந்துளமதுகுல மாந்தருக்குமிவ்வேதும்

கந்தமுறச்சொன்னதினாற் கட்டிக்கொண்டிங்கு

வந்தோம்

எங்கள்குலத்தரசே எப்படியுமெங்களுக்காய்ச்

சங்கைகெடுத்தவனைத் தாரணியிற்கொல்லுமென்றார்

ஒகோகொடுமை ஒருபோதும்விட்டுவிடா

ஆகாதவேரோதை அரியாசனத்திருந்து

பாரப்பலனும் பரனருஞ்சென்னொமற்

கோரத்தால்வேந்தன் கொற்றசந்தியாகுதன்னைத்

தன்தேசத்துள்ள தறுகண்ணர்சொற்படிக்கு

வன்கொலைசெய்ய மனந்துணிந்தானம்மானை

21. ஏரோது கொலைத் தீர்ப்பிடல்

விருத்தம்

காலமொடுங்கக் கணத்தொடிருக்கிய கதிரவனம்புவியுங்

தாலமொடிங்குள மாணிடரானவர் தாபரசங்கமெலாம்

ஆலையிடுங்கன லட்டலையதாகவே யவனியுமழியுமநாட்

கோலமடுத்திடு குருசொடுநடுவிடை கொலுவதில்வருபரனார்

புத்திரனாகிய பெரியயாக்கோடுமெய்ப் புனிதனையனிதமுறக்

குத்திரனானவெ ரோதைமன்னாகிய கொடியனிரங்காமல்

அத்தலமானதன் ஆருறைற்குதர்க ளன்பொடுரைத்தபடி

சத்தசந்தியா குடைதலையறுமென்னத் துட்டனுரைத்தனனே

அம்மானை

காற்றுங்கடலுங் கனவரையுமந்தரமும்
 ஏற்றநிலத்திலுள்ள வித்தாபரங்களெல்லாம்
     முந்திப்பரனுதித்த முத்திமொழிப்படியே
     சிந்துங்கனல்தூவித் தீயாயெரியுமந்நாட
 கைக்கொடியுந்துய்ய கருணைத்திருக்குருகும்
 வைக்கப்புவிமிசையே வானோர்புடைகுழு
     வந்துநடுத்திர்க்கும் வானோன்றி நவருகிற்
     சுந்தரவாசனத்திற் ரூயரிருவருடன்
 கூடக்கொலுவிருக்குங் கொற்றசந்தியாகுவென்று
 தேடிக்கொலைபுரியுந் திபரறியாமல்
     ஊருங்குடியு முறவுமுரைத்தபடி
 தேருசந்தியாகுவுக்குத் தீர்வையிட்டானேரோதை
 சந்திரனுஞ்குரியனுந் தாரகையும்வானுலகுஞ்
 சிந்தையுடன்படைத்த தேவன்றிருச்சீஷன்
     கட்டுண்டகட்டோடுங் கன்மர்செய்தகாவலொடும்
     இட்டக்கொலைத்தீர்வை ஏரோதைசொன்னபடி
 ஆனமனமிடுக்கோ டாகஞ்சலியாமல்
 வானவனுக்காய்த்தமது வாழ்நாள்தனையிழக்க
     ஆசையிகவுமுற்று ஆயத்தப்பட்டிருக்க
     நேசமற்றதுட்டகொலை நீசர்கள்சென்றுபற்றிக்
 கையிற்பிணையலொடுங் கண்டக்கயிற்றோடும்
 மெய்யிற்பிடியோடும் வீரரியாக்கோபை
     ஏரோதைவாசல்விட்டு ஈடாங்கொலைக்களத்தே
     வாரோடுகொண்டு வழிபட்டாரம்மானை

22. கொலியச மனந்திருப்பி யாகப்பரோடு மரித்தல்

விருத்தம்

மன்னனேரோதை மொழிந்தவுரைப்படி மாசறுயாக்கோபை
 அன்னியரிட்ட வடத்தொடுகொலைபுரி யக்கள் பீமகையிலே
 உன்னிமனக்துய ரோடேவழிதனி லோதுவதொருமுடவன்
 என்னையிரட்சைசெய் சந்தியாகேயென வின்பாடியம்பலுமே

அமுதுமெய்சோரவே கழல்கரமோருறு மங்கமதானவெல்லாம்
பழுதடையானைமை யாள்பவனான் பரப்பொருடன்துணையால்
வழுவறவேமண்ணி வேநடவென்றிட மகிழமேயோடேயவனும்
எழுதரிதாதவ மாகநடந்து மின்கவிருந்தனனே

கால்கரமின்றிய முடவனடத்து கண்டுயாக்கோடுவுடை
சீலமதான் கழுத்தினில்வார்தொடு தீவென்கோவியக
ஆலமுளேஷடி யேனுமைவன்புட எவமதிசெய்ததெலாற்
தாலமிதேபொறு மென்றுதியோருடை சரணில்லிமுந்தனனே

சரணில்லிமுந்துயர் மாமறைதாவெனக் சுற்குருயாக்கோப
பரணருள்வேதமுள் ஓாகவேயவனைப் பன்பொடிருத்தலுமே
மரணமதாகிட விருவரையுங்கொலை வைத்தனரக்கணமே
இரண்மதாகவே விண்ணுறையாதியி னின்யடிசென்றனரே

அம்மானை

மங்காத்தவத்துரிய மானார்சலோமைமகன்
அங்கேகொலைப்படவே அன்னியர்கொண்டேகுமப்போ
சப்பாணியாய்நெநெநாள் தாரணியிலேயிருந்த
அப்பாவிசொல்லுமொழி யம்புவியோர்கேட்டருளீர்
ஏகண்திருச்சீஷன் ஏகுந்தனிமைகன்டு
ஆகஞ்சலித்தழுது அங்கவனுமேதுசொல்வான்
ஆதிக்கடவுளுக்கா யம்புவியீஸர்கையால்
நீதிக்கொலைப்படவே நேசமுற்றமாதவனே
என்பாவத்தாலே யிறைவன்றிருமுனிவால்
வன்கால்கரங்கள் வழங்காமல்வையகத்தில்
ஆவித்துயரு மரும்பசியுங்கொண்டடியேன்
பாவக்கனம்மிகுந்து பாருலகில்வாடுகிறேன்
என்துயரந்தீர இரந்திறைவனைப்பணிந்து
உன்கருணையால் யுதவென்றானம்மானை
அங்கத்திற்கட்டு மரும்பகைஞர்செய்தவன்பும்
பங்கக்கொலைத்துயரும் பட்டேகும்யாக்கோடு
தன்துயரமானதெல்லாந் தக்கமனத்தென்னா மல்
அன்பாகவேயரத்த அப்பாவியைப்பார்த்து

கைகால்கள்கண்டிரங்கிக் கண்ணீர்மிகவுதிர்த்து
துய்யகிறீஸ்தின் துலங்குதிருநாமமதால்
கைகால்வழங்கியிந்தக் காசினியில்நீநடவென்
றெய்யாத்தவத்தோ னியம்பினாரம்மானை

மொழிந்தவுரைகேட்டு முடவன்நடந்ததினால்
தெளிந்துகொலியசவுஞ் சிறந்தபுதுமைகண்டு
ஐயாவேயாக்கோபு வானவனேயுன்கமுத்தில்
கையால்வடந்தொடுத்துக் கட்டினேனானாலும்
ஒன்றறியாவேழை யுனதடியேன்செய்தபிழை
இன்றுபொறுத்தெனக்கு இவ்வேதந்தாருமென்றான்
கோலியசசொல்லக் குருவாமியாக்கோபும்
மேலானநீதம் விளங்குதிருவேதமதில்
உள்ளாக்கியன்றவனுக் கோதுவதெல்லாமுரைத்தார்
விள்ளப்படாநவத்தால் வேதமதைக்கோலியச
உள்ளத்தில்நம்பி உறுதிகொண்டகாரணத்தால்
கள்ளக்கொலையுதர் கற்றசந்தியாகுடனே
கொல்லத்தான்கோலியசைக் கொண்டுசென்றா

ரம்மானை

வல்லவியாக்கோபும் வண்மையுள்ளகோலியசும்
சொல்லமுடியாத சோபனத்தினால்மகிழ்ந்து
அல்லற்றுயரமெல்லா மற்பமனத்தென்னாமல்
கைகுவித்துவின்னேக்கிக் கார்த்தன்றனைநினைந்து
மெய்ப்பணிந்தோதியதை மேதினியோர்கேட்டருளீர்
ஆதிபரப்பொருளே ஆனந்தவற்புதனே
சோதித்திருவருவாய்த் தொல்புவியில்வந்தோனே
தீயவினைக்கனியைத் தின்றதினாலேவையதம்
தூயகுலக்கனியாற் றோன்றுந்திருமகனே
அன்றகுஸ்தி என்ற வரசன்மனந்தெளிய
வென்றிசெறியும் விரிவவண்கூடர்வானில்
மாசில்லாதுற்பவித்த மகத்துவராசகன்னி
ஆசருபாலகனை யங்கைதனிலேந்தி

ஷாந்தமான அழகுமுடிகுட

வான்ந்தனிலாதி வண்மையுள்ளசன்னிதியில்

கொண்டுசென்றார்வானவர்கள் கொற்ற

சந்தியாகுதன்னை

பண்டுமோசேசுடனே பண்பாயுரைபகர்ந்த

தாணானவாதி தவத்தனைனும்யாக்கோபை

வாணோர்கள்கூட மகிழ்ந்துவரவழைத்து

அப்போஸ்தலர்க்குமுதல் அம்புவிபில்நீயெக்காய்

ஓயில்லாத்தொல்லையடைந் துன்றனுயிர்விடுத்து

என்னருகுதன்னில்வந்தா யென்னில்மிகுமன்புகொண்டாய்
உன்னாவிழுன்னா இலகிலுளக்கதிகம்

சங்கைதனைக்கேட்டபடி சற்குணத்துக்கொப்பாக

இங்கேயெமதருசி வெண்ணமறவிற்றிரென்று

ஏசனுரைக்க வியாக்கோவெனும்புனிதன்

யாகந்தனில்மகிழ்ந்து பண்புடனேவீற்றிருந்தார்

வானும்புவியுயிக வர்த்திக்கவுண்டாக்கி

தானுமனந்தநன்மை தன்னால்நிறைந்திருக்கும்

கர்த்தனைக்கண்டு கவிகூர்ந்துகண்ணாரச்

சித்தமகிழ்ந்துவிண்ணிற் சிட்டனுமவீற்றிருந்தார்

நாளானநாள்தனிலே நல்லயுவாம்அஞ்சவித்து

வாள்வாகக்கண்ட வரிசையுள்ளமோக்கி ஷத்தில்

சம்மனசமாரோடுந் தக்கசிட்டர்தம்மோடும்

அம்மைசலோமைமக னான்தமாயிருந்தார்

ஆஞ்சகஞும்மண்ணி வனந்தகலைவல்லரும்

வாஞ்சசயுடன்கொன்னாலும் வான்சிறப்புப்பேசரிது

வேடிக்கையானநல்ல வீரமுள்ளவெம்பரிகள்

கூடிக்கணக்குடிக் கோபுரத்தக்கண்டதென்றால்

என்னகொல்வார்நாவா விதுபோலக்கற்றவர்கள்

பொன்னுலகைத்தம்நாவாற் போதிக்கக்கூடுமதோ

யன்னொழுங்கின்நீதி பழுதாய்மதியழிந்த

மண்ணிலுறுமின்கயால் வாள்நாள்தனையிழுந்து

அற்பமறுவில்லாம லானந்தமோக்கிஷுத்தில்
நற்றவத்தோன்யாக்கோடு நன்மைநிறைந்திருக்க
இன்னுஞ்சிருவடலுக் கிப்புவியில்வந்தசங்கை
தன்னிற்சிறிதுரைக்கக் தாரணியோர்கேட்டரூளீர்

23 சீஷர் சடலத்தையெடுத்து
எல்பாரூவுக்கு கொண்டேகல்
விருத்தம்

வருந்துதவஞ்சிறந்தசெபதேசினோடு
மங்கைமர்சவோமைதாள்ளறமைந்தன்
திருந்துநெறியாக்கோடுபுவனிமிதிற்
தேவனுக்காபுயிர்மடிந்துசிறந்துவாளில்
போருந்தபாறி வைக்கேர்ந்தபின்பு
புகடுதை யமலைமீதிலவர்தன்சீஷர்
இருந்தமுத்திருத்தேகமடக்கஞ்செய்த
வியப்பா... திலசிறிதுஇயம்பக்கேளீர்.

பொன்னுலகவேகனுக்காய்மனம்பொருந்திப்
புலையர்கையினால்மடிந்துகளத்திலங்கள்
மின்னுமுடா கனியிழுக்கச்சிஷுர்கண்டு
மெய்ததுயரங்கொண்டுவிம்மல்பொருமலோடு
என்னசெய்தோ எம்மறுதாரந்தோவென்றார்
ஏங்களைவிட்டிறந்தனவேயோவந்தோவென்றார்
மன்னவோமேரோ கைநிதியின்றி
மாதகனேயுனைமடித்தானந்தோவென்றார்.

ஆன்னை ரூமன்பாகவளர்த்தாயந்தோ
அவனியில்ந மிருக்கவின்னைடைந்தாயந்தோ
கன்னிமரி றிந்தாவென் படுவோளந்தோ
சந்திரவன்தாய்தந்தையரென்பவோரந்தோ
மன்னுயியுவாம்வஞ்சவித்தென்படுவோசந்தோ
மற்றவன்போஸ்தலரென்படுவோரந்தோ
வன்மனேரூபேரோதைநிதியிள்ளி
மாதவனேயுனைமவதைத்தானந்தோவென்றார்.

தவஞ்சிரந்தசீவர்களுமுதாரந்தோ
 தருமெடற்றியுள்ளவருமுதாரந்தோ
 அவஞ்சிரந்தசீவமிதிலைப்பொருள்கள்யாழும்
 அண்டார்களுந்தொண்டார்களுமுதாரந்தோ
 நவஞ்சிரந்தயாக்கோடுமடிதல்கண்டு
 நாளிலத்தோப்பார்கடியழுதாரந்தோ
 பவஞ்சிரந்தவேராதைக்கியின்றிப்
 பகைமுடித்து னுன்னையவனந்தோவென்றார்.

கொலைக்களத்தில்மடிந்தவுடன்தன்னையேந்திக்
 கோதறுந்தசீவர்களுஞ்செபமேசெங்கு
 வலைக்குற்றபெயடியார்யுதாரன
 வஞ்சராடதநங்கியுரோரியாவன்னம்
 அலைக்குற்றவாடமனுதோடியன்பாங்
 அரியவெஸ்பாஞ்சுக்கார்க்கவர்கொண்டே
 கலைக்குற்றமானாக்கர்யாக்கோடுபெஞ்சுங்
 கற்றவன்றுள்நேகமதைக்கருதினாரே

அம்மானை

மன்னுஞ்செபதேசும் மங்கைசலோமையரும்
 மின்னும்பளிங்கொளிபோல் மேதினியின்றேடுத்த

புத்திரவாள புனிதனியாக்கோடும்
 எத்திசையுந்தானான வேகன்றனக்காக
 நீர்மேற்குமிழியெனும் நீணிலத்தில்வாழ்வைவிட்டு
 பார்மீதுதன்னுயிரைப் பண்பாய்விடுத்தபின்பு
 ஏரோதைசொற்படிக்கு இங்குவந்தசேனைகளும்
 பாரக்கொலைபுரிந்த பாலியெனும்வீரர்களும்
 தங்கள்தங்கள்மானிகைக்குத் தாரமாய்ச்சென்றபின்பு
 அங்கேயாக்கோபி னரியதிருச்சீவர்

மாறாச்சலிப்பு மனத்திலேயுற்றுவிழி
 ஆறாகநீரோடி யங்கேயமுதமுது
 சென்றார்கொலைக்களத்திற் சிட்டசந்தியாகுவுடை
 நன்றானகாயமதை நல்விழியாற்கண்டார்கள்
 கையால்முகத்தறைந்து கண்ணீர்மிக்கசொரிந்து
 ஜூயோவனவெவரும் ஆசரியன்மேல்விழுந்து

நீங்காத்துயர்மிகுந்து நேசமுள்ளமாணாக்கர்
பூங்காரமாகமனம் புண்பட்டாரம் மாண

தூசுகலுங்கர முந் துங் மணிக்கமுத்தும்
பாசமிட்டுநீசர் பரிவாய்ப்பி சித்தபடி

சென்னிவெறாகித் திருவுடலும்வேறாகி
அன்னியர்வாளாலே யறுக்தபடியக்களத்தில்

செங்குருகிவெள்ளந் திரளாயொழுவிழு
அங்கமழுகெறிக்க வக்கேயிருந்ததினால்
மாதவத் தன்சீஷுரிந்த வஞ்சலனையக்கண்டுமனம்
பேதவித்துமெத்தப் பெருகிவிழிந்தசோரிய

கட்டையீழ்த்துக் கமழுசிரத்தையுமெத்து
இட்டமுடனே யியல்பானவென்டுகிலால்
சேமமிட்டுவைத்துத் திருப்பதத்தைகமுத்திசெய்து
ஏமமதிலங்கே யிருந்தழுதாரம்மானை

வாசச்சலோமைபெற்ற மைந்தனியாக்கோடுவையும்
நீசத்தாற்கொன்றுவிட்ட நிட்டரோமானதெல்லாம்
அன்னைமரிதாயறிந்தா ஸையோமிகச்சலிப்பாள்
இன்னிலமேற்பெற்றெடுக்க இன்பமுள்ளதாயார்தந்தை
என்னசெய்வார்நாமறியோ மிக்கொடுமைதானறிந்தால்
பொன்னோன்றிருக்கணக்கன் போற்றுயவாமஞ்சலித்த
அன்னைர்மடிந்ததென்றா லாராத்துயரடைவார்
என்னையவாதி யிறைவன்கிறீஸ்துவடை

அப்போஸ்தலரான அன்பர்களுந்தானறிந்தால்
ஓப்பின்றிமெத்த வளமெலிந்துவாடுவார்கள்
என்றுசொல்லிச்சீஷ ரிங்கேயிருந்தழுவே
அன்றுவின்னும்மன்னு மழுதனர்காணம்மானை
இங்கிருந்தாவின்னு மிலங்குமணியுடற்குத்
துங்கனேரோதைப்பல சூழ்சிவிளைப்படுன்று
என்னசெய்வோமென்ன ஏங்கியேபுத்திரர்கள்
முன்னனிந்தவென்டுகிழும் முத்தனமெய்ச்சட்டையதும்
அன்னவர்கள்தான்கழற்றி யங்கந்தளைக்கமுவி
மில்னுந்திருவுடலில் விரைகளபங்கொண்டமுத்தி

வேதக்குருக்களுக்கு மேதினியிற்செய்யுறைமை
நீதிப்படிசீலர் நேசமுடனேபுரிந்து

கண்ணருவியோடக் கதறிக்கலங்கிமனம்

என்ன மற்றுக்தங்களிலே என்னசொல்வாரம்மானை
எங்கேகொண்டேகிடினு மேற்றதிருவுடலை
அங்கிருக்கும்நீசர் அநியாயஞ்செய்வார்கள்

முன்னுமெமதாசரியன் முத்திவழிநடத்தி

பொன்னவர்கள்கண்டியிகப் போற்றுந்தினகரத்தை
கன்னிபரி காயார்க்கர் காரணமாய்ச்செய்தநகர்
மின்னுமெஸ்பாருவெனும் மிக்கதிருப்பதயில்

ஆயத்துட்பொதிந்து அஞ்சார் காணாமல்

வாலக்கதிர்மறைந்து வையமிருண்டதற்பின்

தேகத்தையேந்திக் திரையில்வருந்தியில் மல்
போகுவோமென்று புறப்பட்டாரம்மானை

24. திருவுடலைக் கொம்பெஸ்தெல்லவென்னும் படினாத்திற்குக் கொண்டுசென்றது.

அருள்செருசல் நகரிதனனிற்சொப்பவென்னு

மழுபதி யானவல்லுர்த் துறையிலங்கள்

இநுந்தவுடுத் தனைத்திருத்திச் சோடித்தன்பா

யனியக்மப் மாலாதுத்து மியற்றுயாவும்

வருந்தும்மக் காராடன் மிதவைக்கான

வகைகளெல்லாம் இகரத்துமத்தன் மனிததேகத்தைத்

திருந்தவேடுத் தேவத்துப் பாஸத்துக்கித

திறையாளின் நிசைநாடிச் சென்றார்மானோ.

பொங்குகடற் றிரையொலியு முருவிலேறிப்

பொகுமண்பர் புகலொலியும் புதுமையாக

அங்கிருக்குந் திருக்காய் மகனைச்குற்றத

வாஞ்சுகளின் பாட்டொலியு மனந்தமாகி

எங்குமுறு பெருஞ்சிறப்பா யுவரிமீதி

விள்பமுட வைரதெற வுலவைக்

மங்கலசோ பனங்கலசொல்லி வங்க தோடு

மாதவன்றன் றிருவுடலைக் கொடுசென்றாரே.

அம்மானை

ஆட்டதிக்கும்விண்ணு மகிலமுழுமொன்றா
யெட்டாதநீதி யிருவன்றிருவளத்தால்

சந்குவாம்யாக்கோபின் தங்கத்திருவுடலை

துங்குணத்தோர்வாழுநகர்த் தங்கச்செஞ்சலையில்
சொற்கதித்தசொப்பவேன்னுந் தூயபதித்துறையில்
நற்குணத்தோர்கொண்டுவெந்து நல்வுருத்தேடி

தங்குந்தருவாற் சமைத்தயரக்கலத்தை

அங்குகண்டென்னேயை கி ல னவகைச்சாந்து
கொண்டமுத்தினந்றாய்க் குவலுமணிக்கோலயிட்டு
அண்டர்சந்தியாகுடலை யங்குவைக்கவேணு மென்று

பட்டுப்பணியதிக பஞ்சவர்ணக்குறைகொண்டு

சிட்டருடலிருக்கச் சிங்காரமாகவங்கே
கூடாரமிட்டுக் குவலுங்கொடிதூக்கி
வாடாமணத்தவரும் வளர்நவங்கொண்டாட

பாய்ப்பருமல்தண்டு பளிங்குக்கடிகைக்கான்

தூயகயிறுகம்பஞ் சுற்றுவடமாலாத்து
நங்கூரக்கல்லும் நலி லுகின் றசினியுடன்
அங்கேசவதரித்து ஆனகம்மக்காரர்வந்து

தண்டயங்கிலாக தனித்தபிருமாலுமியும்

உண்டானமுக்கதமு மோகஞ்சிறாங்குடனே
பஞ்சிலியுங்கூட்டிடப் பரவைதனிலோமுரு
தஞ்சமெனவிறைவன் தன்னை நினைதோதி

வற்றுப்பெருக்கறிந்து வங்கமதிலேறி

சுத்தன்றிருவுடலைச் சூதானமாகவைத்து
மேலாஞ்சான்காலாஞ்சான் மேவிருக்குங்காவியுடன்
ஆலாத்துடன்கடற்பா யன்பாகவேதூக்கி

வாறுகோகுண்டி மறுகுண்டிகம்பழுடன்

எறுபாய்தூக்கி இயல்பாகவோடலுற்றார்
முன்னணியும்பின்னண்யும் முன்தட்டுவாரிவங்கும்
எண்ணமுடனங்கங் கிருந்துசலாங்கூறி

தாமானுங்கோகந் தறுகாமலங்குதல்ல
 ஆமாங்கறவோ ரடைவாயருகிறுக்க
 எத்துமதிதாங்க மிருமுகரியோடுசிந்து
 தத்திவிழுநீர் தருப்பிடித்துப்பாய்களைல்லாம்
 மீகாமன்றன்கணக்காய் வெங்கடலையூறுத்து
 வாகானகாற்றுவிழ வங்கமதுஒடியடே
 வெங்கடவினோசை வெகுண்டுவிழுங்காற்றினிசை
 அங்கிருக்குஞ்சுத்தரிசை ஆஞ்சுகளின் ராடவிசை
 எங்குமுழுங்க இறைவன்றிருவருளால்
 துங்கமுறுங்காயஞ் சோதியொளிவீச
 கம்மவாரைல்லாய் கனகமணித்தண்டெடுத்து
 தம்மில்மிகப்புகழ்ந்து தங்களிலேசோபனமாய்
 எம்பாவந்தீரவந்த இறைவன்றனையிறைஞ்சி
 அம்பாவஞ்சொல்லி அலைவாய்வலிக்கலுற்றார்
 முண்ணாளதஞ்செய் முதுவினனயால்முடலகுந்
 தண்ணாற்படைத்த சருவேசரன்மனுவாய்
 வந்தவிதம்பாடி மாமரியைப்பாடி
 முந்துதவக்கன்னிபெற்ற முதல்ல பதம்பாடி
 பொன்னுலகால்மண்ணில்வந்த புத்திரனாமுத்தமனும்
 இந்நிலமேற்பட்ட இடர்களையுந்தாம்பாடி
 அன்பரெனும்முண்ணான்கு அப்போஸ்தலர்களிலே
 வள்பனெனும்பூதசெய் மாகொடுமையும்பாடி
 செங்கரத்தைச்சங்கிலியாற் சேர்த்தவிதம்பாடி
 அங்கத்திற்பட்டவடி ஜயாயிரம்பாடி
 முள்ளின்முடிபாடி மூங்கில்தனைப்பாடி
 கள்ளர்கள்போற்கட்டுண்ட கற்றாணையும்பாடி
 ஏணியைவெண்டுகிலை எங்கோணையும்பாடி
 ஆணியைப்பாடி யாங்குருசையும்பாடி
 சாட்டியோடுக்கத் திருக்குந்திருமுறிவைத்
 தோட்டியுறுகல்லறையைத் துப்பட்டியைப்பாடி
 *சேயோல்ளன்னும் சிறையிலிருந்தமுந்தஞ்
 துயாமுனியோர் துயர்தீர்த்ததும்பாடிக்

* சேயோல் — பிதாப்பிதாக்களின் பாதாளம்

கார்த்தனுயிர்த்ததுவுங் காட்சிகொடுத்ததுவும்
 சுத்தர்விண்ணின்வாசற் றுறந்ததுவந்தான்பாடித்
 தந்தைவலந்திருந்து தாலமழியுமந்நாட்
 பந்தமுள்ளோரஞ்சிவிழப் பாக்கியமுள்ளோர்மகிழ
 யைந்தன்கிறீஸ்திறைவன் வானோர்புடைகுழு
 வந்துநடவேரக்கும் வண்மைகளையும்பாடி
 அங்கையிற்றண்டால் அலைவலிக்கும்கம்மாறர்
 தங்களிலேசம்மதித்துச் சாற்றுவதைக்கேட்டருளும்
 ஒப்பில்லாநீதி ஒருவன்றனக்குவந்த
 அப்போஸ்தலராம் அரியசந்தியாகுதன்னனக்
 கொன்றானேரோதையந்தக் கொற்றதிருவுடலைச்
 சென்றெடுத்துநாங்கள் திருந்துமெஸ்ராஞ்யாக்குப்
 போறோமெனப்பாடிப் பொங்குகடவிலுள்ள
 ஆரஞ்சுழிந்தும் அங்குறுபாருங்கடந்து
 வாழுந்திருந்தராம் வண்மையெஸ்பாஞ்யாக்கு
 குழுந்தறையான தூயகொம்பெஸ்தல்வென்னும்
 பட்டணத்திற்சேர்ந்து பழுதில்லாச்சுத்தகுரு
 விட்டிறங்கியங்கிருந்தார் மேன்மையுடனம்மானை

25. உடலடக்க லோப்யாளிடம் அனுமதிபெறுக சௌறது

விருத்தம்

இம்பருடன் வானுவருந் தானாயான
 மேகபரன் நிருவளத்தாற் செருசுநின்று
 வெம்பவிழுங் கனக ற்றுங் கடறும்நீங்கள்
 வேதபரன் சீஷனியாக் கோடுதேகம்
 நம்பியதோ ருகுவுடனே கொம்பஸ்தல்வா
 நகரியிலே வந்ததினா வவர் தன்சிழர்
 அம்புவியிற் றிருவுடனை யடக்கேவண்டி
 யங்கிருந்தே யெண்ணமுற்ற தறைகுவாமே

இக்கடலுங் கனகாற்று முவரிமீதி
 ஸிட்ரூகனு மங்கிருந்த கொடியாக்கிங்கும்
 விக்கினமெல் லாம்நீங்கித் தேவசினங்
 மேன்மையுள்ள திருவுடலைக் கோஷ்டேயன்பாய்ச்

சிக்கெனவே வந்தடைந்தார் பாடியானுந்
தெரிவையினுக் தாரமின்றி யடக்கவான்னோ
தக்கொடியா ஞத்தாரங் கேட்கழுன்
மரியதிரு வடலதனை யிறக்கினாரே

திருந்தமுடல் தனையிறக்கி யங்போடேந்தி
சிட்டரோரு கல்லதனிற் சென்றேவைக்க
அருந்தீயி விடுமெட்டு முருகுமாப்போ
வான்கல் விளகியண்பன் நிருக்காயத்தைப்
பொருந்தியிறக் கிற்றங்கே யுள்ளோரெல்லாம்
புதுமையென வேயிறைவன் நன்னெப்போற்றி
இருந்துமகிழ் வகைவே நகரமான
மேந்தியூயின் நிலச்சநாக்கி யெதினாரே

மங்கையிடம் மாதவத்தோர் நாடிவந்து
வரலாற்றை யுரைத்தார்கள் வஞ்சமானாள்
அங்கவனுந் துறவோரைக் கண்டேநெஞ்ச
மழுண்றுதவத் தேகமங்கே யடக்கொட்டாமற்
சங்கபுரந் தரசாயெல் பானவானுந்
தார்வேந்த விடம்போய்தீர் விடையைக்கேட்டுத்
துங்கவடல் தனையடக் ; மென்றைசான்னாள்
தூர்க்குணமீம் நிறைவான லோப்பாள்தானே.

அம்மானை

அப்புங்களவரையும் அண்டவுயிரனைத்தும்
எப்பொழுதுந்தானானும் ஏகன்றி நுவருளால்
வஞ்சகங்காணாத மாதவத்தியாக்கோயின்
மஞ்சத்திருவுடலை வங்கமதிலேஃயற்றிக்
காற்றுங்கடலூங் கனதுயருந்தான் நீங்கி
ஏற்றிடுமேஸ்பாஞ்ய என்னுந்திருநகரில்
வேடிக்கையாக விளங்குகொம்பஸ்தல்வெனும்
பாடிப்பெருந்துறையிற் பாக்கியத்தோன்றனுடலைக்
கொண்டுவந்தார்சீஷர் குறிப்பானவோடமுடன்
எண்டிசையும்போற்ற இருந்துவிசாரமுற்றார்

எவ்விடத்துமோடாமல் இந்தவுடலோடமுடன்
 கவ்வையுற்றுவந்ததிங்கே கர்த்தன்றிருவளத்தால்
 இப்புரத்தையாரும் இயல்பானலோப்பவென்பாள்
 ஒப்பமின்றிச்சிட்டன் உடலடக்கவொண்ணாது
 மங்கைக்கொடியாள் மனதிரக்கமில்லாதாள்
 இங்கவஞீவிவுடலை என்னசெய்வாளன்றறியார்
 ஆதிதிருச்செயலை அன்பாயகத்துள்ளைவத்து
 நீதித்திருவுடலை நேசமுள்ளோர்தாண்டுத்து
 ஆனந்தமான அகமகிழ்ச்சிதன்னுடனே
 தானஞ்சிறந்த தருமத்திருவுடலை
 அங்கேயிருந்த அழிசியகல்லதின்மேல்
 மங்களங்கள்பாடி மகிழ்ந்துவைத்தாரம்மானை
 மாதவத்தோன்றுயிய மனிக்காயம்ஸைத்தகல்லு
 ஏதமறத்தீயி விடுமெழுகுபோலுருகி
 அங்கத்தையுள்ளே யடக்கியதேயம்மானை
 சங்கத்தவத்துரியோர் தக்கபுதுமைகண்டு
 எல்லாருங்கொண்டாடி இன்பம்மிகவாகிச்
 சொல்லியவங்கமதைச் சுத்தமுடனங்குவைத்து
 அன்னகரியானு மரிவையலோப்பவிடம்
 உன்னிவந்துமாதவத்தோர் ஒதுமொழிகேளீர்
 தேழிவினைகடந்து செங்கோல்முறைநடத்திப்
 பாடிதனையாரும் பண்புடையராக்கினியே
 ஆறிரண்டாம்வயதில் அரியதற்கம்வென்றகர்த்தன்
 கூறிரண்டாறான குலவுதவப்புத்திரரில்
 நேசமுமன்பும் நிறைந்தவியாக்கோடு
 ஆசள்ளார்கையால் அரும்பொருளுக்காய்மரித்து
 பொள்ளுவகஞ்சேர்ந்தார் புகழோன்றிருவுடலை
 இன்னிலமேற்கொண்டுவந்தோம் ஏன்றிருவருளால்
 கற்றவியாக்கோடு காசினியிற்றேகமுடன்
 உற்றுதிருவேதம் ஒதுகின்றநாளையிலே
 வேந்தர்குலக்கொடியே மேதினியில்மாதரசே
 போந்தேயடிபணிந்து போற்றாதிருந்தாலுந்

தேகத்தைநீரும் தெரிசிக்கக்கொண்டுவந்தோம்
 ஆகத்துநாம்மகிழ்ந்து அன்பன்றிகுவுடலை
 கையேற்றுக்கொள்ளுங் கனகமுடிபுனைந்து
 வையகத்தையானும் மயிலையெனமொழிந்தார்
 அங்கவர்கள் சொல்ல அரிவையுமென்ன சொல்வாள்
 சங்கைத்தவத்தோரே சற்குணத்தோரானவரே
 துங்கமுறுபாக்கோபின் சோதிவடிவுடைய
 அங்கத்தையிங்கே அடக்கிடவேணுமென்றால்
 என்னுத்தரம்போதா தெஸ்பாஞ்யவினிறைவன்
 தனனுத்தரமுந் தரவேணுமென்றுசொன்னாள்
 மங்கையவருறைத்த வஞ்சகத்தையெண்ணாமற்
 சங்கந்தனக்குரிய சற்குணத்தோரெல்லோரும்
 வாடிபாணந்தளர்ந்து வஞ்சாவின்னாள்சொன்னபடி
 தேடியேபூஸ்பாஞ்ய செங்கோல்நிருபணிடம்.
 பொகத்துணிந்து புறப்பட்டாரம்மானன
 ஏகும்விதமிருக்க இன்னு மொருகாரணத்தை
 ஒதுக்கிறேன்சற்றே உவத்துமனமுணர்ந்து
 ஏதமறும்பெரியோர் இன்பமுற்றுக்கேட்டருளீர்
 துய்யனந்தக்குரியலுஞ் சத்தகிறீஸ்துவுடை
 வெப்பிரணமெனும் மெய்த்தாவப்போஸ்தலரில்
 நீதியுமன்பும் நிறைந்கவியாக்கோடு
 ஆதிதனக்காய் அரியவுயிரிழுந்து
 சூரும்நீதி திருந்துந்தவத்தோரும்
 வேஷக்குருக்கஞ்சன மெய்த்தவருமில்லாமல்
 மனமீதிலேதனியே மகிமையுடல்கிடக்க
 விண்மேற்கொலுவிருக்கும் ஷதங்மனநினைந்து
 வாரிக்கரையில் மணிக்காயங்கல் லுடனே
 தாரித்திரமாய்த் தனியீயிராதபடி
 வானோரை நோக்கி வளர்ச்சந்தியாகுவுடை
 தானாத்திருவுடலைச் சங்கைபண்ணுமென்றுரைத்தார்
 ஆதியுரைத்தபடி அண்டநின்றுதாலமட்டுஞ்
 சோதிக்கனமதாற் றாயநல்லவேணிவிட்டு

எண்ணடங்காச்சுரியன்போல் ஏற்றகிரணவொளி
 கண்ணடங்காமற் கணத்துப்புடைசூழச்
 செங்கரத்திற்றழையுந் தீபச்சுடர்பலவும்
 அங்கேயனந்தம் அணியனியாய்த்தாமெந்திக்
 தீதத்தினோசை கிளரோசைகின்னரங்கள்
 வேதத்துக்காய்மரித்த மெய்யைப்புடைசூழ
 ஒன்பதுகூட்ட ஒழுங்கானவானவர்கள்
 இன்பநலம்பாடி ஏசபரிபூணமாய்க்
 கல்லோடிருக்குங் கணகத்திருவ்டலை
 எல்லாருஞ்குழந்து இதயங்களிகூர்ந்து
 ஆனந்தசோபனங்கள் அங்கவர்கள்கொண்டாட
 மானந்தவநீதி வண்மையுள்ளமாணாக்கர்
 கானலுங்காடுங் கடுவழியுங்கல் லுமுள்ளும்
 வெனலுந்தான்நடந்து மொத்தபனஞ்சலித்துப்
 பாதங்கள்நோகப் பசிதவனந்தன்னுடனே
 காதங்களெண்ணிக் கடந்தசென்றாரம்மானை
 ஆறுஞ்செடியும் அடர்ந்துநிறைந்திருக்குங்
 கூறும்வழிகடந்து கொற்றவன்றனவாசல்புக்கார்

26. உரோமை இராக்ஷியத்தின் எஸ்பானு அதிபதியின் அரசியல்

விருத்தம்

மங்கையுரை தவராம வறத்தோர்தாமே
 திப்புரைஸ் பாஞ்சன் மகிழ்ச்சதோக்கி
 அங்கவரும் புனல்கான ஸ்டனினிங்கி
 யாறுகடந் தேவத்தோ ரங்கேசன்றார்
 துங்கமுடி புனைந்துலைம் புரக்கும்வேந்தன்
 ரோகுதிபரி வாரமொடு துவங்கிவாழுஞ்
 சங்கைகளுஞ் செம்மலுடை நெறியுங்கேட்டாற்
 நாரண்யோர் நடுக்கமுற்றுத் தயங்குவாரே

பொன்மகுடஞ் சிரத்தில்வீந் தொருகோவோச்சிப்
 புவிபுரக்கு மெஸ்பாரு நிருபன்போல
 இண்ணிலமே லாருமுண்டோ வவன்றங்கீர்த்தி
 யியம்பவென்றால் நாவினா விசைக்கலாமோ
 தன்னிகிரில் லாதரசன் கொலுமேவெறித்
 தலமைனத்தும் புகழ்விளங்கக் சங்கைமேவ
 அன்னவங்ரன் பெயர்கேட்டோ ரஞ்சிநிற்க
 வவனியர சர்க்கிலைறஞ்ச வரசான்டானே

பொன்மணியால் வேய்ந்தவரி யணையிலேறிப்
 பொற்கதிர்போன் முடியிலங்கப் புகழேயோங்க
 நன்மைமைத் துணராமற் புவியில்வாற்வை
 நம்பியண்ண கைமகிழ்ந்து கபையில்மேவும்
 முன்னமைச்சர் கலைவாணர் முணைவல்லோர்கள்
 முந்துபா தாரவிந்தம் முறைய ய்ப்போற்றத்
 தன்மமற்ற கொடுவினையும் பவத்தால்வாற
 சஞ்சலமு மறியாமற் நரவியான்டான்

அப் மாணை

விண்ணோரும்மண்ணோரும் மெத்தவருங்கொண்டாடக்
 கண்ணாரமோசே கண்டுகளிகூரக்
 கண்டதருவிற் கனல்முண் டெரிந்தாலும்
 பண்டுதுளிர்கருகாப் பற்றுநவம்வைத்தபரன்
 சன்னிதியில்நானுந் தருமங்விளைத்திருக்கும்
 முன்னவன்யாக்கோடு முத்தித்திருச்சிஷூர்
 செங்கோலமுடிவெந்தன் சீர்வாசல்வந்துநிற்கத்
 துங்கன்கொலுவிருக்குந் தூய்மைகேளம்மானை
 கூடும்பெரும்புகழாய்க் கோலமுடிதறித்து
 ஒடும்புவியை ஒருக்கைக்கீழோங்கலைத்து
 ஊருங்குடியும் உறவும்பெருங்கிளையும்
 பேரும்பவுள்கம் பிரதானமும்மைச்சம்
 வேற்றானைவாட்டானை விற்றானைவெம்பரியின்
 போர்த்தானையோடு பொருவோர்புடைகுழு

மாறுகொண்டமன்னர் மனதிலிடியேறனவே
 ஆறிரண்டான் அரசியல்புதன்னுடனே
 உப்பரிகைதன்மேலே உயர்ந்தமணிக்கோபுரத்தில்
 ஒப்பில்லாமன்னவனும் ஒலக்கம்பார்த்திருக்க
 ஆணிப்பொன்செம்பவளம் ஆனநவமணியால்
 மாணிக்கத்தாலே வளர்த்திட்டமாளிகையில்
 அன்னவஞ்சல் பொன்னினுஞ்சல் அங்கங்கணியணியாய்
 மின்னணையார்தங்களிலே வேடிக்கைகொண்டாடப்
 பல்லாண்டுபந்து பரதவிதநடனம்
 வல்லோர்புரிய மனமகிழ்ந்துமன்னவனும்
 இப்புவியில்வாழ்வை இழவாதன்னமுற்றுத்
 தப்பறையும்வஞ்சத் தவறுந்தறுகணையும்
 உண்டாக்குப்பேயை உவந்துமனத்தாசரித்துக்
 கண்டோர்மதிக்கக் களிகூர்ந்தவீற்றிருந்தான்

27. எஸ்பானு அதிபதியின் சிற்றும்

விருத்தம்

மன்னவனுங் கொலுவிருக்க மகிழ்ச்சியோடு
 மற்றுமுள்ள நூல்வங்லோ ரகுகுழப்
 பொன்னுலகோ டிந்தமண்னும் புரந்துதானாய்ய
 பொருளவைத்தும் படைத்துக்காத தழித்தல்செய்யும்
 முன்னவனுக் கந்தகந்பள்ள நெதியோகாம்
 முத்தனுக்கு மிகுஞே முன்னசீஷார்
 தென்னர்மன்னே வாசல்வந்து காவலர்க்குத்
 திடமாக வேயுரைக்குஞ் செய்திகோர்
 வேற்றறசர் கெடிபுகுத வெங்குகோலோச்சி
 மேதினியேல் ஸாஞ்சிறக்கப் புகழைநாட்டி
 யாற்றவரை யொடுக்கியே யுலகையாறும்
 மன்னவன்றுள் வாசல்தங்கும் மகிழ்ச்சியோடே

நாற்றமுலம் புவிபகுதி கடலுமாக்குங்
 கடவுளுக்கேற் றிடுசந்தி யாகின்சீஷர்
 போற்றுமுன்றன் வாசலிலே வந்தாரென்று
 பூபாலன் றன்விடம்போய்ப் புகலுமென்றார்

தூறவோர்கள் வந்துசொல்ல வாசலாளன்
 ருங்கமன்ன விடமேகி யடிகள்போற்றித்
 திறவோர்மெய்ஞ் ஞாகிசந்தி யாகின்சீஷர்
 தேவரீர் வாசலிலே வந்தாரென்ன
 அறவோரை யிங்கழையு மென்வேயன்ன
 ஸன்னவனு மயர்களைக்குதா னரசன்பக்கல்
 மறவாது வருத்தவவ ரவணைவாழ்த்தி
 வந்தவர வாற்றதெல்லாம் வசனிப்பாரே

இந்நிலமெல் ஸாம்புரக்கு மேந்தலேரே
 யெங்களுடை யாசிரிய னியாக்கோவென்பான்
 முன்னதஞ்செய் பிழைதீர்க்க மண்ணீல்வந்த
 முதல்வனுக்கா பேரோதை கையால்மான்டு
 பொன்னுலகஞ் சேர்ந்ததீனா வவர்தேகத்தைப்
 பொருந்துகியில் தனிலேற்றிக் கொம்பஸ்தெல்ல
 தன்னிலவந்து மங்கையுரை கொன்னூங்கள்
 தரணிபனே யுன்விடத்தில் வந்தோமென்றார்

இத்தேசெந் தன்னையுநீர் தெரிசித்தன்பா
 யெமைப்புரத்தோன் றிகுவெத மியக்போடேற்றுச்
 சத்தவுடல் தன்னைச்சிறப்போ டட்கவேதான்
 ருங்கமன்னா வனுபாதந் தருவாயென்ன
 ஒத்தமடங் கற்றவிகி ஒற்றவேந்தன்
 ஓகோவி தென்னசொன்னா ருவகெம்து
 எத்தங்நா ரென்னையென்று சிற்றமுற்று
 இருந்தவுடன் தோபமுற்றா னினையில்வாடே

அும்மானை

முச்செய்ளகமுக்கால மூவுலகுந்தானாகி

அச்சந்தவிர்க்கவந்த ஆதிதிருவருளால்

நேயனுடைசீவர் நீண்டமுடிமன்னனுடை
தூயமணிவாசலிலே தூங்கா துநித்தியமும்
வந்துமுறையிருக்கும் வாசலாளன் றணக்குக்
கந்தரவாய்தி றந்து சொல்லுவார்காணம்மானை

வேற்றரசரோடே விளங்குந்திருச்சீவர்

போற்றமுடிபுணந்த போர்வேந்தனபக்கலுக்கு
வந்தோங்கருமுன்டு வாசலோய்சொல்லுமென
அந்தவுரைகேட்டு அங்கிருக்குங்காரியவான்

சன்னாசிமார்களுக்குச் சங்கைபுரிந்தபின்னார்

மின்னுமுடிபுணந்த வேந்தன்சமுகமதிற்
சென்றுஅடிபணிந்து தெண்டனிட்டவாய்புதைத்து
நின்றவனுமங்கே நிகழ்த்துவானம்மானை

எத்தலமுங்கெஞ்சியஞ்ச ஏற்றதிருக்கரத்திற்

சித்திரவானேந்திச் செகம்புரக்குந்தேர் வேந்தே
விண்ணப்பங்கெஞும் விளங்கிடுமுன்வாசலிலே
எண்ணப்படாநவங்க ஸியற்றுங்குருக்கள்சிலர்

பீறலுடுபாம் பெருநரையுந்தோற்றமுற

ஆராச்சவிப்புடனே ஆகமிகத்தளர்ந்து
செங்கரத்திற்புத்தகமுஞ் செய்யகிருக்குருகம்
அங்கவர்கள்கொண்டு அரசேயுமைக்காண

வந்தார்கள்வாசலிலே வண்மையடனங்குவைத்து

இந்தமொழியரைக்க இங்குவந்தேனென்றுசொன்னான்
வேந்தனதுகேட்டு மேன்மைத்தவத்தோரைப்
போந்தமையுமென்று புரிந்தானுத்தாரமது

மன்னனுரைகேட்டு வாசலோன்மின்டுவெந்து

சன்னாசிமரரைச் சடுதியமைத்தேக
அங்கங்கிருக்கு மணிவாசலத்தனையுந்
தங்காமல்மன்னன் சமுகத்தைவந்துகண்டு

கோலம்புணந்து கொலுவிருக்குங்கொற்றவனைத்
தாலமுதலாந் தலமனைத்துந்தானான

கர்த்தன்கிருபையினாற் காசினியில்நன்மைபெற்று
வந்ததித்துவாழியென்று வாழ்த்தினார்அம்மானை

ஆசருபாத மடைவாயுபசரித்த

மாசருயாக்கோ பின் மாணாக்கர் தங்களையே
தீட்டுமேரசன் சிறக்கமகிழ்ந்திருந்து

நாட்டத்தைநோக்கி நவிலுவானம்மானை

இங்குவந்திர்நீரார் எமதிடத்திற்காரியமென்
சங்கைத்தவத்தோரே சாற்றுமென மொழிந்தான்
மன்னனுரைக்க மகிமையுள்ளமாணாக்கர்
உன்னிவந்தகாரியத்தை ஒதலுற்றாரம்மானை

வானமும்மன்னும் வரையந்திரைகடலும்
தானேபடைத்த கருவதயாபரனாய்

இப்போது மெப்போதும் எங்கும்நிறைந்தவனாம்
ஒப்பேதுமில்லா ஒருவன்றிருக்கதனார்

மஸ்ரோலுருவெடுத்து வந்தநாளாறிரண்டு
என்னுந்தவத்தோரை இ பழுடனழைத்து
அப்போஸ்தலரே அனைவருக்கும்போதுவித்து
இப்புவியில்மாசகற்றி எல்லோருமிடேற

வேதம்னிளக்கியிட்டு மேதினியில்நீரிருந்து

ஆதரவாய்வின்னி வடையுமென்றாராதவினால்
அப்பரிசேயாறிரண்டு அன்பர்களில்யாக்கோபு
இப்புவியில்வேத மியல்பாகவேநடத்த

நானும்நரகில் நடுங்கியவியவென்று

கூள்கொடுங்கிரியை கொண்டிருக்கும்மாபாவி
ஏரோதையென்னு மிராசன்கொலைவிளைக்க
சீரோடுமோக்கிஷுத்திற் செஞ்றார்காண்மனவரே

எங்கோனருகி விருக்குமியாக்கோபுவடை

துங்கத்திருவுடலைத் தோணிதனிலேற்றி
கொம்பஸ்தலான குலவநகர்த்துறையில்
அம்பரத்தோன்றன்னருளா வன்பாகவேயெடுத்து

அப்பதியையானு மரிவையுலோப்பவிடம்
 தப்பறவேகொண்டுவெந்தோந் தாசன்றிருவட்டலை
 அங்கெட்க்கழன்னமந்த ஆயிழையாள்சொற்படிக்கு
 இங்கேயுமக்குரைக்க ஏந்துலேவெந்தோம்நாம்
 ஆதிதிருடேத மன்பாய்விசுவசித்து
 நிதித்திருவுடலை நேசமுடனேயடக்க
 உத்தரவுதாருபென ஒதுக்கொடியமன்னன்
 நித்தம்செகுண்டானச செய்திகேளம்மானை

28. அதிபதி சீடரைச் சிறையிடலும் தேவதூதன் நிக்கலும்

விருத்தம்

விண்ணீருந்து திருமுளிவால் நரகிலவீழ்ந்த
 வெங்கபடப் பேயுடைய மிகுத்தபாவம்
 பண்ணொழுங்க யகததாக்கீக் கொடுமைமேலாய்ப்
 பரஞ்ஞுளை நினையாத பாவிவேந்தன்
 மன்னொழுங்கீ ணாசை யல்லாம் நீத்தோர்தன்னனை
 வன்சூரயில் சையுமென்றான் வஞ்சரகுடி.
 சுங்ஞாநங்கா வாதையுடன் சிறைக்கூடத்தே
 கற்றவரைக் கொடுசென்றார் கருத்தினோடே.

செய்கரங் கால்களதனி வரசன்சொற்போற்
 ரிருந்துகளை தனைத்தொடுத்துச் சேமக்கூடம்
 ஜூயமற வங்கிருக்குங் கதவுதாகிட
 டருங்காவ ளாரெல்லா மடர்ந்துகாக்க
 துய்யலை வெராபொறுதி யுறுயாக்கோபின்
 தங்கமா ணவர்க்கைத் திருப்பதாலே
 வையமுள்ளோ ரையாவென் றபலமாக.
 மன்றிரங்கி ணாரவர்கள் மகினமகுவீர்

மங்காத நிதிநெறி யாக்கோப்பென்னும்
 மாதவங்நன றிருச்சீர் வருந்தக்கண்டு
 எங்கோளாங் கிறிஸ்திரைவ னிரக்கழுற்று
 இம்ருஷை டெமிலாஞ்ச மாரையேவ

அங்கேவந் திருவுதனி வாஞ்சமார்கள்
 அரசனிடுஞ் சேமமெல்லா பழித்தேயன்பாய்
 இங்கேநீர் காவலிலே மிருக்கவேண்டாம்
 எழுந்தேந் ரேகுமென வியம்பினாரே

 வாணமகால் வந்தாஞ்சு காவல்நீக்க
 மாதவத்தோ ரவ்யிரவில் சிடைபெற்றேக
 ஆணபனிப் பண்ணயுதித்த பின்றரந்த
 அரசன்முன் சிடைக்கூடங் மாத்தோர்சென்று
 மீனவனே விழிதுயின்ற நேரமந்த
 மேய்த்தவத்தர் விரைந்துசென்றா ரெஞ்சுசெய்தி
 காவர சுகேட்டு மனம்பழுங்கி
 இஞ்தவனுஞ் செய்தவஞ்ச மியம்புவாமே

அம்மானை

பொன்னுலவுமன்னவரே போற்றும்பெரியோரே
 இன்னுமிலை னுங்கேஞு மியாக்கோட்டை கதையை
 அன்னாட்பாலோகத் தாஞ்சாகநின்றவனை
 தன்னாளிலவுவேந்தன் சம்குணத்தைவிட்டொழித்து
 சாவும்நாகிலுள்ள சஞ்சலழுமென்னாமல்
 கோபமிகவேகுண்டு கொதித்துவிழிசிவந்து
 எங்குலத்துழுதாக்க விக்காலமாகுமட்டும்
 இங்குரைத்தகாரணங்க ளேதன் றறியார்கள்
 என்னார்பதியு மென்தர றுந்தாணகடந்து
 சன்னாசிமார்கள் சலிப்பின்றியிங்குவந்து
 புத்தியுமன்பும் புகழும்புகண்றுநம்மை
 எத்தவந்தாரென்றுசொல்லி ஏந்தல்கினந்தெழுந்து
 கத்துகடற்புவிக்குட் கண்டோர் கலக்கமுற
 இத்துட்டரைக்கொலுமென றியம்பினாரம்மானை
 செங்கோல்நிருபன் சினந்துரைத்தசெய்திகண்டு
 அங்கேயிருக்கு மழைச்சரழுந்திருந்து
 தாணையுற்றவெம்போர்த் தரியலர்கள்தம்மைவென்று
 தாளிலத்தையாரும் நரபாலாகேட்டருள்வாய்
 மின்னுந்தவத்துயர்ந்த மேயஞ்ஞானயோகிகளை
 மன்னைவனேகொல்லவென்றால் மாபெருமையோவுமக்கு

மன்னர்க்கழுது மறுத்துவருங்காரியங்கள்
உண்ணியுடனே யுணருவதுநீதமல்ல

மெய்பொய்யறிய விளங்குஞ்சிலநாளால்
ஆயந்தவிர்ப்போம் அருந்தவரையவளவுங்
காவலில்வைத்துக் கபடுகண்டால்நீத்தோரை
ஏவியுயிர்பறிப்ப தேந்தற்கியல்பெனவே

மந்திரிமாரெல்லா ரும் மனதிரங்கமன்றவனும்
இந்தமுனிவோரை யிட்டுவையுஞ்சேமென்றான்
வேந்தனுரைக்க விடைகொண்டுஏவல்செய்வோர்
போந்ததவத்தோரைப் புன்மைமிகப்புரிந்து

மெய்க்காவல்செய்து மிகுந்தகரோமுடன்
கைக்காவலோடு கடுஞ்சமக்கூடமதில்
கொண்டுசென்றுதிவிரத்திற் கோலமுனிவருக்குக்
கண்டோரிரங்கக் கரங்காவிரும்புகொண்டு

செய்தவிங்கு திரளாகநாலாறு
கையினாலிடடிறுக்கிக் கற்றவரைச்சேமமிட்டு
தார்ஸிட்டடைத்துத் தறுகாமற்காவல்வைத்து
வாள்தொட்டவீரர் வருந்திலியித்திருந்து

தேயுவம்நீருஞ் சிறந்தவுயிரனைத்தும்
வாயுவும்போகாமல் வன்காவலாயிருந்தார்
தியரிஞ்சிறைக்குட் சிட்டர்சலியாமல்
தாயகரங்குவித்துச் சோதிதனைநினைந்து

ஒதிவணங்கி யுவந்தபொறுதியுடன்
ஆதிக்குவந்தவன்பா யங்கிருக்கும்வேளாயிலே
விண்ணேனான்றிருவளத்தால் மேதனியில்வந்தாஞ்சு
எண்ணுங்குட்டிசையி லேகியபின்குரியனும்

கொல்லுக்கடங்காத சோதிச்கடருடனே
அல்லிற்சிறையிருந்த அன்பரிடம்வந்தனுகி
காவலுங்கட்டுங் கடுஞ்சிறையுங்கால்விலங்கும்
ஏவலும்மன்ன னிடும்வினைகளானதெல்லாம்
பாரும்விசம்பும் படைத்தபருள்ளால்
ஆருமறியாம வக்கணத்தில்நீங்கியதே

ஆஞ்சகள்வந்து அருங்காவல்தான்நீக்கி
காஞ்சனவின்னிற் கடவுளிடமேகியபின்

நீத்தோர்விழிதுயின்று நித்திரையினாலெழும்பிப்

பார்த்தாப்போல்மெத்தப் பயந்தேயதிசயித்து

இக்காவல்நீங்கியது மிந்தப்புதுமைகளும்
எக்காவலமுமான ஏகன்செயலெனவே

ஆகமகிழ்ந்து அறிவாளர் நங்களிலே

போகவிருள்நீங்கிப் பொங்ககதிர்தோன்றியதே

வாலக்கதிருதிக்க வன்காவலாளர்சென்று

கோலக்கிறையிருந்த கொற்றகுருமார்கள்

போனதினால்மெத்தப் புதுமையிதுவென்றுசொல்லி

ஆனவர்களெல்லா மதிசயித்துநின்றாலும்

மண்ணனுக்கஞ்சி மணங்கலங்கித்தங்களிலே

என்னசெய்வோமென்று இருந்தவருமென்னமுற்றுக்

கொன்றாலும்விட்டாலும் கொற்றவன்சித்தடி மன்று

வென்றியரசனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யலுற்றார்

பார்த்திபர்களேறே பகர்சிறையில்நீத்தோரைக்

காத்திருந்தோயில்விரசிற் கண்ணுறுக்கஞ்செய்தோம்நாம்

மாயமோவிஞ்சக்களோ வந்தவழிநாமறியோம்

தூயோரைக்காணோந் துலங்குபுரையதனில்

என்றமொழிகேட்டு ஏந்தல்சினந்தெழுங்கு

நின்றவனுஞ்செய்தவஞ்ச நீதிகேளம்மானை

29. தேடிக்கென்ற வீரர் மாளல்

விருத்தம்

மண்வர்சேவடி வணங்கியந்தவர வாறுஏவலர்கள் வகைசொல்
அண்ணல்கோபமொ டிராந்தெழுந்துகொலு அனல்களாகியிருப்பகையெழு
என்னதானெழுது அரண்சிருந்தவர்கள் ராவிலேகுவது இவர்களை
இன்னமேயெழுது மதிவக்கலார்களாய்து யிங்குநீர்கொண்டுயென்றலும்

தாண்தாணைபரி தேர்கல்கொடியோடு தறுகள்ணான்மையுள்ள
வீரர்கள்

சேண்கோடிபரி வாரமோடுமன்ற திசைகளைங்கனு மனுப்பிட
வாளநாயகர்தன் சேஷமோடதிக் மறுவிலாதவர்கள் வழிசெல
ஆனகாவலர்கள் பின்துடர்ந்தனர்க் கங்குவந்தநவ மறைகுவாம்

தெறியுளொர்கள்வழி முன்புசென்றுநடி நீண்டபாலமது நீங்கலும்
அறிவில்லாதமன்ன எங்கனுப்புப்படை யானபாலவழி போகையில்
முறிவதாவலர்கள் தாணையோடுவரு முனைச்சர்வர்ரொடுமோதுநீரி
செறியுமாறுகில் விழுந்துதுஞ்சினர் தேவனா திதிருவுளமிதே

அம்மாணை

வாக்கால்மனத்தால் மனுடர்கிரியையினால்
நாக்காலுரைக்கிரிதாம் நன்மைநிறைந்திருக்கும்

ஆசிபரன்மேலே யண்பானசந்தியாகு
நீதிப்படிபுரிந்த நேசத்தைக்கேட்டருள்வீர்
மன்னன்சிறையிருந்த மாதவத்தோன்செய்திதனை
மின்னு முடிபுணைந்த வேந்தனறிந்துமனம்

ஆராக்கொடுங்கோப மங்கேபுகையார்த்த
மாராக்கொலு விருந்து மனனாலும்வாய்சிறந்து
வன்சிறையிலிட்டேன் வருங்காவல்குழவுத்தேன்
என்சிறையைவிட்டு இரசிலொளித்தவரை

இக்கணமேவீரர்சென்று எங்கேயும்போய்த்தேழி
மிக்கவரைக்கொண்டு விரைவிலிங்கேவாரீரால்
வீசினாலும்மை மிகையுறக்கொல்வேனெனவே
ஒக்சந்திருக்கோலா லோங்கியுரைத்தபடி

காலாள்பரிதேர் கணசேணைகத்திவில்லு
மேலாட்கள்வீரர் வெகுண்டுவினானமுடிக்க
கொக்கரித்துத்தாண்டிக் குரவையிட்டுக்கூண்டவர்கள்
ஒக்கத்திரண்டு உணர்வோடுநாலுக்கற்றும்

ஒடியாடிப்பார்த்து உற்றகவத்தோரைத்
தேடியோருநெடியிற் சென்றார்காணம்மாண
முன்போகச்சக்தர் முடிகும்பகைநீதர்
பின்போயவர்களைத்தாம் பின்தொடர்ந்தாரம்மாணை

ஏகிநெடுங்காத மேகன்றிருவருளால்

ஆகியநீரோடுகின்ற ஆற்றருகில்வந்தடைந்தார்

அங்குறுந்துய்யவழி ஆறுகடந்தேறுவதால்

மங்காதபாலமிட்டு வைத்தனர்காணம்மானை

இக்கரையில்நின்று இயற்பாலத்தேயேறி

அக்கரையிற்சென்றார் அருந்தவத்தோரம்மானை

ஆற்றங்கரையி ரூந்தவத்தோரங்கிருக்க

மாற்றலர்களிக்கரையில் வந்துவிட்டாரம்மானை

ஏகன்றிருவருளால் இங்குவந்தமாற்றலர்கள்

போகவென்றக்கரைக்குப் போய்ப்பாலமீதேறி

கொட்டுமுழுக்குங் கொடியும்வெடியகிர

வெட்டும்படைவீரர் வேடிக்கையாய்வெகண்டு

செம்பாதிய்பாலவழி செல்லுமந்தவேளையிலே

நம்பாதபாவி நூபாலன்சேனையெல்லாம்

யாலம்முறிந்து பரியும்படைமனுவும்

ஶாலநீள்தானையெல்லாந் தாழ்ந்தார்சமுத்திரத்தில்

முன்னாட்சலத்தாலே மூவுலகுந்தானறிய

மண்ணோர்தணையழித்த வானவனாரப்பொமுது

தண்ணேசனான தவச்சந்தியாகுவுக்காய்

துன்னியநேசமுற்றுத் துவங்குமெஸ்பாஞாஞும்

வேந்தன்படைகளெல்லாம் வெய்யபெரும்புன்னால்

போந்தபரன்கொன்றுசெய்தி பூபாலன்தான்கேட்டு

ஆகந்தளர்ந்து அறிவழிந்துகுழ்ந்தோர்க்கு

வேகந்தவிர்த்து விளம்புவானம்மானை

30. அதிபதிக்கு மந்திரிமார் புத்திகூறியது

விருத்தம்

ஏமமோடுநவ புருபாகமது மிட்டமுக்குகொலுவின்புற

நாமமேயுடைய வண்ணவேவிவிடு நரர்மதிந்தசெயல்நவில்வதால்

கோமணாகமது உள்ளயர்ந்துவெகு கொடுமையானதுமொம்துமுன்

வாமமேயுடைய நூல்வல்லோர்களோடு மன்னர்கூறிடுவர்வாய்க்குமே

ஜூயையோவென நமைச்சரேயரக ஆள்வதேதெதுதாள்வளி
வையமிதெளிய தாகுமோவருவ தாவமாயமெதுவகையதோ
துய்யவிரப்பரி வாறமோடுமிகு தூயதாவையரகள்துஞ்சினார்
செய்வதேதுளன வண்ணலோதமிசை சேருநால்வல்லோர்களோதுவார்

மன்னவாவிது வண்தசோதியுடை வாறல்லாதுவேறுவகையதோ
முன்னமேயிறைவன் மோசேனதவ முதல்வளோடு அவர்பிதிரையும்
துன்னுவங்கிறையில் வைத்தவேந்தர்ப்படை துஞ்சினார்நதிரிலன்றவோ
அன்னபோவலவிது தானுமானதென் நமைச்சர்வாய்மொழியறைந்தவரி

அம்மானை

செம்பொன்பசும்பொன் செமுந்தரளமோடுமேணி
நம்பப்பதித்திலங்கும் நல்லிசிங்காசனத்தில்

வாலக்கக்ரீபோல வல்லமுடிதுரித்து

ஓலக்கம்பார்த்திருந்த உற்றாஸ்பாஞ்சுரசன்

தண்சேனையோடு தனக்குவந்தபேர்களெல்லாம்
வன்கொலையாய்ச்சிந்தி மதிந்தவிதங்கேட்டு

மின்னாதிடிமுந்து மெய்மறந்தாற்போல்மயங்கி
துன்னகந்தைகுன்றித் தளப்பமுற்றுமன்னவனும்

குழுமமைச்சரோடுந் துலங்குபெரியோருடனும்
கேளுமெனவன்னல் கிளத்துவானம்மானை

உற் றார்கிவெளஞ் ருநவுள்ளோருரிலுள்ளோர்
கற்றோர்க்குருக்கள் கனவைல்லோராகமிகள்
வஞ்சர்கொடியர் வலியுள்ளோர்மாளிகையோர்
வஞ்சப்பழிகாரர் பாவிகள்பாக்கியர்கள்

அந்தகராதுவர்க ளாருமற்றோரம்புவியில்

முந்தும்பசிமிடிமை முன்னுதவியற்றோர்க்குஞ்

செங்கோலரசாகித் தேசந்தனைப்புரந்து

எங்கும்புகழோங்க எண்ணமற்றுவீற்றிருந்தேன்

இன்னாளிலிக்கே எனதிடத்தில்வந் வந்தச்

சன்னாசிமார்செயலோ தம்பிரான்கட்டளையோ
எண்ணால்வருவிவையோ ஏதென்றுநாமறியோம்
முன்னாலெனது முறையுரைத்தழுதோரைச்

சேமத்தில்வைக்கச் சிறையாலொளித்தவர்கள்
 ருமத்தேபோனா ரிவரைப்பிழித்துவரத்
 தானைபாரிவாரந் தன்னையனுப்பிவிட்டேன்
 ஆனவர்களெல்லாம் அடைந்தார்சமுத்திரத்தில்
 கொய்யுளர்கள்வீரர் கொடிக்காரர்கொற்றவர்கள்
 வையமதிக்கவல்ல மந்திரிகள்மண்டவிகார
 கொந்தப்படையின் கொடுஞ்சிலையின்வீரர்களும்
 இந்தப்படியனே என்னவொண்ணாச்சேனையெல்லாம்
 மாண்டார்களாற்றில் வருபாலத்தேயேறி
 மீண்டுவரக்கானேன் வினையேதெனவறியேன்
 ஏதென்றறிந்து எனதமைச்சரானோயே
 ஒதுமென்றான்மனை னுரைப்பார்கள்மந்திரிகள்
 சங்கத்தலைவா தலம்புரக்குங்கோபாவா
 எங்கட்கரசே இதுகருமங்கேட்டருள்வாய்
 முன்னோனெசித்தரசன் மோசேசுதன்கிளையும்
 துன் நுஞ்சிறையில்வைத்துச் சூழ்சிபலசெய்ததினால்
 காத்தனவர்க்காகக் கருணைபலபுரிந்து
 சுத்தனெனும்மோசேசைத் துங்கபரன்முன்னுப்பி
 குழஞ்சிறைமீட்டுத் தோற்றமுடனேகுமப்போ
 மீளவு மன்னன் வினைமுடித்தசெய்தியினால்
 வேந்தன்வெகுபடைகள் வெய்யவிரத்தாற்றில்
 மாந்தினாராதி வருத்துந்திருமனிவால்
 மன்னாந்திர்காவல்வைத்த மங்காத்தவத்துரிய
 சன்னாசிமார்கள் சருவேஸ்பரன்சீஷர்
 சொன்ன அறிவுஞ் கருதித்திருமறையும்
 என்னாஞ்சுஞ்சிவையரி ஸ்டெற்றந்தானாகும்
 ஆதிதிருச்செயலை ஆராவளவிடலாம்
 ஏதுந்திருவளத்துக் கேற்றபடிதானாகும்
 ஏகன்திருவேத மேற்றுஇருநிலத்தில்
 ஆகங்களிக்க அரசேயிருத்தல்நன்று
 என்றுபகர்ந்து இறையவனைமந்திரிகள்
 அன்றுபளிந்தேத்தி யங்கிருந்தாரம்மானை

31. அதிபதி பொறுத்திகேட்டல்

விருத்தம்

மன்னுமந்திரிகள் சொன்னவாய்மை மறுத்திடாதரசன்மகிழையோ
உண்ணியந்தனென்ற யானமாதவரை யோடியேயழையுமென்றலும்
வன்னராசனுவரை போலமந்திரிகள் மாசவத்தகருக்காள்விட.
மன்னவன்றனிட முனிவர்வந்தவர்கள் மகிழையாம்மொழிவழங்கவே

வந்தகுஞ்சமுனி வோர்களுக்கரசன் வரிசையாலையுமளித்தலும்
இந்தமாநிலமுள் ஓரைசையால்நர கிருதபீப்யதைவணங்கியான்
மந்தவேயறித பாவமாகவுயர் முனிவரீயுமைவருத்தினேன்
அந்தமாகொடுமைநீர்பொறுத்திடுமென்றசரன்முனிவரோடறைந்தன

திருப்பேண்யேமக் கேதுசெய்தனஎநி சேவரதிபான்முன்னைநாள்
வருவமென்றபடி யுருவதாகிமண்ணவில் வர்த்தபோகு விவாரமுறவிலால்
திருவனர்ஸவரை வங்பர்யூதர்செய் யுமிர்த்துரோகமதை பெயண்ணினால்
யஞ்சுமர்குமறு சுடரிதாருமுக்கமை பழுதிவாவிறைவன்றவர்

அம்மானை

ஆருங்கறைகாணா வாதிதிருவிரக்கம்
திருடையமன்னனுக்குச் சிந்தகநிறைந்தகினால்
மந்திரிகள்சொன்ன மகிழையுரைகேட்டு
சந்தரசன்யாசிகளைத் தூதன்தனையனுப்பி
இங்கணத்திலேயழையு மென்றுசோல்வமன்னவனும்
அங்கணத்திலமந்திரிக ஓலோலைபோக்கிவிட்டார்
மன்ன லுந்து கர்களை வாகாயனுப்பிடவே
நன்னென்றிசேர்ந்தியுள்ள நற்றவரைவந்துகண்டு
வேந்தனவரவழைத்தான் மெய்த்தவரோவாருமென
போந்தகுருக்கள் புரவலனைவந்துகண்டார்
சிங்காசனத்திற் சிறந்திருக்குந்தேர்வேந்தன்
துங்கக்குருக்களுக்குத் தூயவரிகைசெய்து
இங்கள்முகமலர்ந்து செப்புவதுகேட்டருள்ளீர்
எங்களுக்குவெடுத்து இங்குவந்தோன்றனங்குளால்
தானந்தவழுறைமை தங்குந்தவஞ்சிரந்து
வானந்தனக்கும் வழிகாட்டும்மாதவரே

வஞ்சக்கொடுநர்கில் வாளாதிதன்முனிவால்

தஞ்சமற்றுநானுந் தவிக்கும்பசாககளும்

நானும்வருத்துபத்தி நம்பியேயுங்களுக்குச்

குழங்கொடுந்துயருந் துட்டமுஞ்செய்துவிட்டேன்

எம்மைப்படைத்த இறைவனுக்காயென்பிழையை

இம்மைதனிற்பொறுமென் ரேந்தல்பயன்துசொல்ல

ஆசறுபாதமிட்டு அண்ணல்தனையங்புடைய

மாசறுமெஞ்சுநானர் வாழ்த்திமனமகிழ்ந்து

பார்த்திபார்களேறே பழுதறுநற்பார்வேந்தே

நீத்தோர்க்குநீர்புரிந்த நீசங்கள்தான் பெரிதோ

விண்ணாதிதந்தைசதன் மேதினியில்வந்தவந்தநாள்

எண்ணாத்துயரடைந்தார் எங்களுக்காகவல்லோ

மண்ணாலெடுத்தசடம் மன்னவனேயீதல்லவோ

கண்ணாரக்கண்டில்லயோ காயம்யடிந்தபின்னர்

எண்ணாதசங்ககளும் இப்புரியில்வாழ்வதுவும்

விண்ணைகப்போகாது விணையிருக்குமெல்லாம்.

ஏதுவருத்துகினு மிங்கிறக்குங்காயமது

தீதுவருமோ திசழான ஆத்துமத்தில்

என்றுகருக்க வினிதுரைத்துமல்ளனுக்கு

அன்றுமனந்தெற்றி யங்கிருந்தாரம்மானை

32. அதிபதிக்குப் போதித்தல்

விருத்தம்

தவமெஞ்சுநான்கள்சொல் நிருபங்கேட்டுளந் தங்குபாவமதுமங்கவே
அவமதானதை மறந்துவேதநிலை யன்பொடையமையவன்னலும்
தவமதானவைகள் புரிகுருக்களோடு நன்மைதாருமென்றவிவை
பவமதானதறு மன்னலுக்கவர் பகர்ந்தவாயிமொழிகள்பகருவாம்

மறுமையேபுகுத வழியரண்டுளது மன்னையதனிலைருவழி
பெறு பெய்ஞ்சுநான் வொளியகறிமைந்துயருபிப்பியவின் மெமாருவழியதாம்
வறுமையங்குறையு மன்றகளேனிதையு மாயமான தொகுவழியதாம்
உறுவதேயிதனிலேதுவேணுமென் ரோதினார் முனிவிரைவோடே

மன்னவாமதூர் தேகமாளது மடிந்தபோமுலவவீந்தொடும்
வண்ணிதாரணியா காயமஞ்சொடு வகுத்தகாயமதுமழிகையில்
என்னதானுன்று ஆவிபோடுமிடம் எவ்விடத்திலெனவறிகிலாய்
முன்னீர்தொழுத பேய்கள்மாயமது முழுதியற்றிநின்றதென்றவர்
தரும்புபோலவரு பாவமாலது துணைக்கொளாகையொடினைக்

கொளாக்

கரும்புபோலவரு மதுரமாகியிரு கன்மமாளதுகனத்தது
இரும்பதற்கிணைய தாய்ப்பவச்சுமை இருந்துமாநிலமிழந்தபீன்
நெருங்குவார்நாகிலென்றுமன்னைன்முன் நிகழ்த்தினார்முனிவர்நீதியே

அம்மானை

மண்மேஹுருவெடுத்த மாந்தரேமாநிலத்தில்
கண்ணருவிந்தோடக் காந்துங்கடுநாகில்

விழாமல்வேந்தனுக்கு மெய்ஞ்ஞானர்சொன்னபத்தி
நாஞ்சும்மனமகிழ்ந்து நானிலத்திற்கேட்டருள்ளீர்
தாரணியையாஞ்சு தலைவனகமகிழ்ந்து
பூரணநீதம் புசலுந்தவத்தோரே

மன்னிலுள்ளவாழ்விழந்து வானில்மகிழ்ந்திருக்க
பண்ணொழுங்கின்வேதமுறைபண்பாகவோதுமென்றார்
மன்னுந்தவஞ்சிறந்த மாதவமெஞ்ஞானியர்கள்
உன்னுந்தவவேத முற்றேயுரைக்குழுதல்

பாவத்தால்வாற பழுதும்படர்நாகிற்
கோவத்தாலாகுங் கொடுமைகளுஞ்சொல்லலுற்றார்
போர்வேந்தேகேளாய் புவியில்மலுவிறந்தால்
சீர்போந்தவாத்துமங்கள் செல்லுமவழியிரண்டு

ஆஞ்சகள்பாட அருந்தவத்தோர்கொண்டாடக்
காஞ்சனத்தோர்செய்த கனகமணிமாளிகைக்கு
செல்லதொருவழியாந் தியுங்கொடுவினையும்
சொல்லடங்காப்பேயுந் துலையாதபாளிகளும்

ஈரோம்யூதர் துட்டமறுமதத்தோர்
ஈனரஞ்ஞானர் இறைவன்றனைவணங்கா

மானிலத்திலுள்ளோரும் வஞ்சக்கொடியர்களும்
 தானிருந்துவெந்து தவங்குகின்றபட்டினத்தில்
     போறவழியொன்று புரவலனேந்கேளாய்
     கூறுநிலத்திற் குலாவுகின்றமானிடர்கள்
 மண்நெருப்பு ஆகாயம் வாயுநீர்கொண்டுசெய்த
 பண்ணுற்றவீடதனுட் பாங்குடையஆத்துமத்தை
     இட்டுவைத்தார்தீமைநன்மை ஏதென்றறிந்துதம்மை
     விட்டுவராதபடி விண்ணில்வரவேண்டி
 மாயம்பொதிந்தவிந்த வாழ்நாளிழுந்தயின்னர்
 தயோடுதீசேரும் செய்யநீர்நீராகம்
     ஆயவெளிக்காற்று மங்கினத்தோடேகூடும்
     நேயமாயென்னிடத்தில் நீபிறவிவாவெனவே
 மண்ணதும்வாய்திறந்து வரவழைக்குமிவ்வடலை
 என்னமுற்றின்னும் இலங்குகின்றபட்டினத்தில்
     சம்மனகம்பேயுந் தனக்கொக்கென்றுசொல்லி
     அம்மாருலகி வலைவுசெய்யும்நேரமதில்
 என்னசெய்வாய்மன்னாநீ இந்தவழியிரண்டில்
 உன்னாவிபேரக உவந்தவழிதேடுமையா
     போன்னுலகிறபோகும் புகழ்வழியைத்தேடாமல்
     மண்ணுலகிலேயிருந்து மாபாவம்செய்யுமப்போ
 அற்பதுரும்பாகும் ஆசைகரும்பாகும்
 துற்குணப்பாவம் சுமையிரும்புபோலாகும்
     பாவச்சமைகனத்தால் பாரிலுதவியின்றிக்
     கோவக்கொடுநரகிற் கூழியுடன்போய்விழுவார்
 அங்கேதான்போனா வடைமானமில்லைமன்னா
 இங்கேயிருந்து இதற்குதவிதேடுமென்று
     சங்கைக்குருக்கள் தலம்புரக்குங்காவலர்க்கு
     தங்களுடைவாக்கினாற் சாற்றினாரம்மானை

33. அதிபதி திருமஸ்ரயை அனுசரிக்கவிரும்பல் விருத்தம்

பொங்குதீநர்கோ மூப்பாடதுசெய் புவனமீதுநல்வாழ்வையும்
எங்குநானுமிறை யான்சோதிபர னியல்பினோடுநலீவெதும்
துங்கநீதமொடு நிருபனுக்குமுளி வோர்கள்கோல்லியபின்னனமும்
இங்கள்போல்முக மலர்ந்துமாதவர்கள் செப்பிவேதமுறைக்குவார்
தான்தான்பயரன் யாவினுக்குமொரு தங்காரணமதானவள்
வானமோடுபுவி யேபுரந்தவன் மகிழமொயுட்விலாதவன்
ஆன்சோதியுயி ராண்யாவரது மாகமேயறியுமாதிபன்
தான்தான்சரு வேசரன்கிருபை தங்கமயுள்ளபரவாகுமே
மண்ணினோடுபர லோகமானதும் மனுஷர்கண்டதுகாணாததும்
தின்னமொடுவியு மேபுரப்பவன் திரித்வமேகமானகடவுளன்
எண்ணிலாமுதிய மூவருக்குளோரு ஏகமாணசதனானவன்
மண்ணில்வந்துகுரி சேறிவின்னீல்வர மகிழமதஞ்சதவலமானினார்

அம்மாணை

மெஞ்ஞானத்துட்பொருளாய் வேதத்தினர்புதமாய்
எஞ்ஞானருந்தானா யிருப்போன்றிருவருளால்

ஈனந்தவிரிந்து இறைவன்கதியடைய
ஆனந்தநற்குருக்க எங்குரைத்தார்வேதமுறை
நீதிக்குவததில் நிருபனேகேட்டதுள்வாய்
அதிக்குவந்த அரியவிலட்சணங்கள்

போதிக்கமெத்தவுன்டு பூபாலராணாலும்
வேதத்திற்கற்றோர் விளம்புவதைக்கேட்டதுள்வீர்
தானாயிருப்போன் சருவருக்குங்காரணவான்
வானாதியந்தமிலான் மாந்தர்சரீரமில்லான்
எப்போதுந்தானிருந்தோ னின்றுமென்றுந்
தானிருப்போன்
முப்புவனத்தாரும் முயன்றுதொழும்பேறுடையோன்
தானேசருவநன்மை தன்னில்நிறைந்திருந்து
வானோடுமண்ணும் வளருயிருந்தாண்படைத்தோன்

ஆனகார்த்தனொன்றாகி யறிக்கையில்முன்றாகி
 தானிருப்போமென்றெமக்துச் சாற்றினார்வேதமதில்
 முந்தநமக்குரைத்த மூவர் தன்னைவிகவசி
 தந்தைசதனிஸ்பிரீத்துச் சாந்துவெனும்நாமமுன்டு
 இந்தத்திருப்பேர்க்கு னெண்ணுமிரண்டாம்போர்
 வந்தார்நிலமிதில் மாசகற்றுவேண்டுமென்று
 கற்பழியாரூனக் கருவாகக்கன்னிமரி
 அற்புதனைத்தான்வயிற்றி வன்பாய்க்கருத்தரித்து
 முன்னேவைசெய்த முதியபிழையகவ
 நன்னீதிக்கன்னியந்த நாயகனையீன்றதினால்
 ஆஞ்சகள்வந்துகண்டா ராயர்தொழுதுநின்றார்
 வாஞ்சையுடன்வின்னும் மனுவலகும்போற்றிநின்றார்
 வெள்ளியவேந்தரினால் வேறும்பெரியோரால்
 ஓள்ளியதேவ னுருவாகிவந்தசெய்தி
 நானிலமுந்தானிறைந்து நன்மைநிரம்பியபின்
 ஈனவுலகி விடரகற்றுவேணுமென்று
 துஞ்சியொருக்குருசிற் றாயோனுயிர்த்தெழுந்து
 மஞ்சுசெந்திலங்கும் வான்த்தெழுந்தகருளி
 விண்ணம்பரத்திருக்கும் வேததந்தைதன்வலத்தில்
 நன்னியோமானிடர்க்கு நானுழுதவுகின்றார்
 அங்கிருந்துமின்னு மகிலமழியுமந்நாள்
 இங்கேநடுத்தீர்க்க ஏகன்வருவர்மன்னா
 இக்காரணங்களெல்லா மேந்தலேயண்மையென்று
 மிக்காங்குருக்கன் விளம்பினாரம்மானை
 பூபாலன்கேட்டுமனம் பூத்தங்கேயேதுசொல்வாள்
 நாவாலியம்பரிதாம் நன்மையிதுவென்றுநம்பி
 வேதமேமிறாத விருப்பமுற்றுமுன்னவனும்
 பேதங்களின்றிப் பிரியமுற்றாரம்மானை

34. அதிபதி ரூனஸ்நானம் பெறுவ விருத்தம்

இதைவாதித்திரு வேதமாளது மியம்பிமாமுனிவரிங்குறக
 குறைவிலாதராசன் நம்பிவேதமது கொள்ளவேணுமென்மனதுகோவீ
 டுநைமெய்ஞ்ஞானதவயோகமுள்ளவர்களுளமகிழ்ந்துவெருவன்மையாக்
 நநைசேரவேதமதை யும்முறைப்படி நடத்துமென்றிடநடத்தினார்

விச்கவாசமீர்டு நம்புகாரியம் வேணுமுத்தமநடத்தையும்
இச்சையோடிவையை நம்பிவிசுவசியு மெனவியம்பரசன்நம்பியே
அச்சமற்றிடவில் நான்நாருமேன ஆதிதாமமொடுதண்ணீரால்
உச்சியோடுட்ட வாளதைக்கழுவி உற்றபாவமதற்றினார்

நரர்மெய்வானவர்கள் நாவினாலெவிதில் நவிலொனாவரியநாதனார்
தரையின்மீதுரைசெப் ரூணமானவைகள் தரணிகாவலனுமோர்தவால்
உரைசெய்மேலுவர்க் தரையிகுத்தவர்கள் உம்பர்நாளேதுமெங்கணும்
அரசனானவனை மிகமிழ்ந்துபுக நங்குமிங்குநிறைவெட்டதே

அட்மானை

கொண்டாட்டங்கொண்டாட்டங்கொற்றவன்றன்
தேசமெல்லாம்

உண்டானபேர்களெல்லா மோதரியகொண்டாட்டம்
மன்னுமெஸ்பாஞ்செவனும் மண்டலத்தையாஞ்சுமன்னன்
உன்னுந்திருவேதத் துப்படவேணுபேன்று
சந்தோஷமாகத் தரணியெங்கும்ஒலைவிட்டு
அந்தரமும்வானும் அவனிமுழுதும்படைத்த
ஆனந்தநாத னரியதிருவேதம்

தானுந்தன்னார்குடியுந் தாமேற்கவேணுமென்று
அங்கங்கேயாளனுப்பி அந்நாளைமகிழ்ந்து
எங்கும்பறைசாற்றி யெல்லோருங்கொண்டாட

துங்கமன்னன்மாளிகையுஞ் சுற்றுமதில்மண்டபமும்
தங்கத்தெருவிதி சாலையெங்குமானதெல்லாம்
வெடிக்கையாக விளங்குபலகோலமதாய்ச்
சோடிக்கலுற்றார் கடர்வேந்தன்பட்டணத்தை
கோட்டுப்பூமாலை கோடிப்பூவினன்மாலை
நீட்டுநீர்ப்பூமாலை செய்யரியநால்வகையின்
மாமாலைவச்சிரத்தின் வன்னமணிமாலை
பூமாலைகொண்டு புகழாயலங்கரித்து

முத்துவர்னக்கறை முழுவயிரம்நாகமணி

சித்திரசெம்பொன்மணிச் சேலைப்பணிகள்
நீலவல்லிபூகவல்லி நீலநிறமுத்துவல்லி

கோலவல்லிபச்சைநிறங் குங்குமப்பூவன்வல்லி

மாந்தளிரின்பூந் தளிரின் மஞ்சல்வர்னப்பச்சைவர்னப்

போந்ததுகிலுள்ளதெல்லாம் போதவலங்கரித்து
பள்ளியர்சேர்தோழாப் பல்லாக்கத்தண்டிகையில்
தெள்ளும்பெரியோர்கள் சேரப்படுத்தகும்

கோலமுற்றலைம்பறியிற் கொற்றுக்கடைநிழற்றத்

தாஜமுற்றவெம்போர்த் தரியலருந்தற்குழ
கல்லரிகொம்பு தவிசமுரக்கின்னரங்கள்

சொல்லவியதாளமொடு துங்காணிநாகசின்னம்

வல்லதொனிமுழங்க மண்டலத்தோர்கொண்டாட

சொல்லுமெஸ்பாஞ்வெனுந் துய்யங்கர்தன்னிலுள்ள
எல்லையற்றசேணைகளு மேற்றபெரியோரும்
மல்லையற்றவீரர்களும் வாறானமாதர்களும்

தோற்றுமைமச்சருடன் தூயோருஞ்குழந்துவர

ஏற்றும்வரிசையும் எல்லையில்லாக்சேணையுடன்
உண்ணியமனவனு மூரவருங்கூடிவரப்

பொன்னினன்யாலைத்திற் போய்ப்புதந்தாரெல்லோரும்

நம்புமணிப்பீடமதில் நல்லமணிகொண்டமுத்தி

அம்பரனார்கேத் தரியப்பறைப்படியே

வெண்டுகிலால்வேய்ந்து விளங்கியநற்கோலமிட்டார்
கண்குளிரக்கண்டோர் களிகூரநாலுசுற்றும்

வென்னியாற்பொன்னால் விளங்கநிருநிறையே

ஒன்னியவெண்மெழுகா ஹற்றவினக்கேற்றி
ஒன்பதுவன்னமணி யொளிசிறந்தபாதமதில்

அன்பொடுநேர்த்திவைத்து ஆனந்தநற்குருக்கள்

எல்லோரும்வேதத் தியல்பாமுடுப்பணிந்து

சொல்லவியடில்தகங்கள் துங்கக்கரத்தேந்தி

தேர்வேந்தணையமேத்துச் செய்யஞ்சடங்கறுத்து

சீர்போந்தகாரணங்கள் செம்மலுக்குச்செய்யவுற்றார்

தந்தைசதனில்பிரித்துச் சாந்துவையும்விஸ்வாசி
 இந்தமுபோருமொன்றே யென்றதையும்விஸ்வாசி
 முப்பொழுதுங்கற்பழியா முத்திமரியானவள்ள
 எப்பொழுதும்விஸ்வாசி யிந்தக்குலக்கொடிய ஸ்
 தன்னிடத்தில்நின்று நீத்த கற்பரனை விஸ்வாசி
 இன்பழுடனவசேர யேசுவனவிஸ்வாசி
 தாரணியிலே பராகுந் தாங்கரியபாடுபட்டு
 ஆரணச்சொற்போல்மிக்கு அங்போடியிர்த்திகழுந்து
 வானமாற்கிசன்றதுவும் மாணவிலின்னாற்வாறு நவும்
 சனமறவிஸ்வாசித் தில்பிரித்துச்ச ந்துவையும்
 கத்தச்சபைதனையுந் தூயவைக்யப்பேறுடனே
 செத்தோருயிர்ப்பதையுஞ் செய்வினைகள்தீர்ப்பதையும்
 நித்தியசிவீயத்தில் நீடுமிவாழ்வதையுஞ்
 அத்தனருளா ஏறிந்துரணமிடுக்காய்
 விதவாசிபென்று சொல்ல வேந்தன்னிசுவசித்தான்
 அவைவின்றி வே நநிலை யண்ணல்விசுவசித்து
 முன்னாள்றிசெய்த முழுப்பாவமானதெல்லாம்
 இந்நாள்நினைந்தமுது ஏந்தவ்கரங்குவித்து
 தன்மீ சிலநேசமெல்லாஞ் சன்னி சிமுன்ன ரய்மறந்து
 நன்மைக்கரவேணுமென்று நாதன்றனைவனங்கி
 தான்மயித்துரிகழுறச் சம்சுநக்களானோர்கள்
 வாழ்வுகடயவேத மறையின்முறைப்படிய
 தந்தைசதனில்பிரித்துச் சாந்துதிடப்பேருரைத்து
 அந்தமுனிவோர்கள் எங்கையினால்நீரையள்ளி
 உற்றநிடுப நுடலைக்குளிப்பாட்டி
 முற்றியதோர்சென்மவினை முந்தரங்கெய்தபிழை
 அத்தனையும்நீங்கி யகங்குளிரவாதியருள்
 தீத்தும்நிறைந்து சிறந்திருந்தான்தேர்வேந்தன்

35. உடலையடக்க உத்தரவுகோடுத்தல்

விருத்தம்

தாரவீயும் வானவரும் மகிழ்ச்சியானார்
 தலமெனுமெல் பாநுதவி விருத்தவேந்தன்
 தாரணமாந் திருவேத மேற்றபேர்க்குங்
 கட்டறக்கற்று முன்னமறிலை கைக்கொண்டே தான்

ஒரதவி ஆள்ளவர்க்கு மெர்க்குமாதி
யொருவருடை திருசேத மோதிஞானம்
முரணமா யிருப்பவர்க்கு விதிதோறும்
பொன்னுலை திருக்கோயில் புளைவித்தானே

பொன்னவன்றன் சிருக்கோயில் புளைந்துநீங்கள்
போற்றுச்சந்தி யாகுவடல் தன்னையேந்தி
இந்தகரி ஆங்கள்தனக் கேற்றவள்ள
மியல்வோடு திருவுடலை யடக்கிடீங்கள்
இன்னமின்ன மெய்ஞ்ஞான வேதமோதி
இன்னிலமு மீடேற வியற்றுமென்றே
மன்னவனுந் தீயோகின் சிஷ்டோடு
மகிழ்ந்துரைக்க மாணாக்கர் மகிழ்ச்சிகூர்ந்தார்

அழிமாணை

விண்ணோர்களிகூர்ந்தார் மேதினியுள்ளோர்மகிழ்ந்தார்
அண்ணபொன்பாருமன்னன் ஆதிமறைசேர்ந்ததினால்
ஏகன்திரவருளா னேற்றவெஸ்பாருமன்னன்
ஆகந்தனிலே யருள்வேதவண்மைகொன்று
அண்டர்சந்தியாகுவக்கும் ஆதிமறையவர்க்கும்
எண்டிதையும்போற்ற இயற்கோயிலுண்டாக்கி
தன்னுர்க்குடியும் தனதுறவிலுள்ளோரும்
மன்னுஞ்சிறப்புடனே வாழ்ந்துமகிழ்ந்திருக்க
மண்டலத்தோர்கொண்டாட வானவர்கள்தான்மகிழு
கண்டோர்தொழுதிரைஞ்சக் கற்றசந்தியாகுடலை
அத்தேசமாநகரி வெட்டதுவிடங்களிலே
தித்தமகிழ்ந்தேதுதிக்கத் தேவாலயஞ்சள்மத்து
உங்கள்மனதுக் குவந்தவிடங்களிலே
ஈங்கைபெறவையுமென்று சாற்றினர்ன்மனவுனும்
மன்னவனவனுரைக்க மனமகிழ்ந்துநீத்தோர்கள்
இன்னமும்லோப்பா விடத்தில்வந்தாரம்மாணை

ஆபாதகியநீத வரிவையுலோப்பவென்பாள்
மாபாவவஞ்சி மனுவுட்கொடுந்துரோகி

மாணாக்கர்போனதுவும் மன்னவனைக்கண்டதுவும்
தாணாக்குங்காரியங்கள் தளர்வாகிப்போனதுவும்
மன்னன்மகிழ்ந்தகுவும் மாமறையில்வந்ததுவும்
என்னவிதமென்ன வி ந்துமனதிலென்னி

இன்னுமிடறுசெய்ய ஏந்திமைபாள்சம்மதமாய்
நன்மையுள்ளாள்பேலே நளினமிகவுரைத்து
வஞ்சகங்கள்தான்புரிந்தால் மன்னன்றி வளென்று
நஞ்சையகத்தபொ ந் து நல்லவள்போலென்னசொல்வாள்
மெய்ஞ்ஞுனையே கிகளே மேய்த்தவரேயில்வேதும்
இஞ்ஞு எந்ஹனில் இனிமையுள்ளதென்னவிப்போ
நாமும்பைகி ந்தோம் நல்லசந்தியாகுடலை
தாம்நீரடக்கவென்றாற் சாற்றுகிறேன்கேட்டருள்ளீர்
ஏற்றுமலைமேலே எம்முடையமாடுகள்தான்
தோற்றமுடன்னிறுக்குங்கே சுக்தரேந்தங்கள்சென்று
ஆனவெருதைப்பிடித்து அன்பாகவேதொடுத்து
வானத்துஸ்ரிருக்கும் வண்மையியாக கொடுடலை
சங்கைத்தி கோனி தானி நக்குங்கல்லுடனே
அங்குருளைமேலேற்றி ஆனந்தங்கொண்டாடி
மாதவரேயுங்கள் மனதுசரியாமிடத்தில்
ஆதரவாய்க்கூடியென்று ஆயிமழுயுஞ்செப்பலுற்றாள்

36. உலோப்பாள் செய்த தீமை நன்மையாதல்

விருத்தம்

மாகொடுமை போகவழி யில்லையையோ

மங்கசொன்ன வஞ்சகத்தை மாந்தர்கேளிர்

ஆகந்தை தீதிருக்கப் புறத்தேநல்ல

அகிடுடையாள் போலவவ ஞரத்தாளையோ

ஏதுதவ ஞானிர்கள் பொழுப்பில்வாழு

மிடர்க்குழுமா டான்தினால் மடியவெண்ணீ

ஆகுளையில் வாமவள் சொன்னாள்ளவா

லன்புடன்செப் பின்தன்றென் றறியலாமே

அருந்தவரை யருகணைத்து முழுந்தானா
 யாள்பவன்றன் றிருவுளக்கை யவனிமீது
 திருந்தவவர் தரித்திடவுஞ் செயலவேறுண்டோ
 தேவனுடை கிருபையினாற் சிட்டரந்த
 பெருந்தவத்தை யுடையசந் தியாகுநாமம்
 பெருக்கவெண்ணி மலைநோக்கிப் போகும்தேரம்
 குருந்தையொத்த கடுவிலங்கு வெகுண்டுசீரிக்
 கொலைவிளைக்க மாதவர்முன் குறுகிற்றங்கே

ஆறாத கொடுஞ்கோப முடலேவந்த
 அடல்குமுக்க எதனைப்பார்த் தன்பர்தாமும்
 மாறாத பெரும்பிழைக்காய்க் குருசிலேறி
 மரித்துயிர்த்த மனுமகனை மனதேதேயன்னை
 நீறாக வன்விலங்கு மடியப்பள்ளை
 நீண்மறியோற் குழுநிட்கி நேர்ந்தகோக்கள்
 பேறாக வந்ததினாற் றவக் கோவரல்வாம்
 பிரியமுற்றுத் தேகமெடுத் தேகினாரே

அம்மாணை

ஐயையோதாரணியில் ஆங்காரமானபவ
 வெய்யபகத்கணையால் மெத்தமெலிவாகி
 மங்கையுலோப்பாள் மகிழமையாக்கோடுடலை
 அங்கடக்கவந்த அருந்தவரைக் கொல்லவெண்ணி
 மாமலையிலங்கிருக்கும் மாடுகொடிதானதினால்
 தாமவரைக்கொல்லவென்று தன்மனதிலெண்ணமுற்றுப்
 போகவிடைகொடுத்தாள் புண்ணியர்களாகாலும்
 ஏகன்திருவுளத்தால் எண்ணமுற்றுத்தங்களிலே
 வாழும்மலைநோக்கி வனங்களுந்தான்கடந்து
 நாளுந்தவத்தோர்கள் நாடிவரமாமலையில்
 வன்கானில்வாழுகின்ற வஞ்சமிருக்கமொடு
 துன்குமுமாடுகளுஞ் சுத்தர்தமைச்சுழுந்து
 வன்மிருக்கண்ணால் மழைபோற்கனல்தூவ
 இன்னுங்குமுமாடு ஏற்றுங்கொடுஞ்சிலமாய்
 கொக்களித்துவேகமுற்றுக் கோபும்புகையார்ப்ப
 மிக்கவேவந்தெதிர்த்து மெய்த்தவரைத்தான்டர்ந்து

கொல்லவரும்வேளையதிற் கொற்றகுருவோர்கள்
 கல்லறையிலன்றிருந்த கர்த்தன்றனைநினைந்து
 தானவர்கள்தங்களிலே சுற்குஞக்தான்வரைய
 ஈனமிருக மியல்பாய்படிந்ததுவே
 வஞ்சமிருகம் படிந்ததற்பின்மாடுகளும்
 அஞ்சிப்பயந்தொடுங்கி ஆடுகள்போலேமடங்கி
 செஞ்சொற்றவத்தோர்கள் சேர்நுகில்வந்துகிளால்
 கஞ்சத்திருக்கரத்தாற் காளைகளைத்தான்தொடுத்து
 மங்காதகல்லுடனே மாதவத்தன தன்னுடலை
 அங்கேயெடுத்து அருஞ்சகடமேலேற்றி
 ஆனந்தம்பாடி அறிவாளர்தங்களிலே
 வான்ந்தனிலிருக்கும் வாஸமையாக்கே காபுடலை
 ஏற்றும்பரனருளால் எண்ணரியந்த்ரசெயல்கள்
தோற்றமனப்படி துங்கவுடலி டத்து
 மங்கையலோப்பாள் மனைவாசல்தன்னில்வந்து
 அங்குமிங்கும்போகாமல் அற்புதமய்நின்றதினால்
 சத்தவத்தோருந் தொல்புவியிலுள்ளேரும்
 மெத்தவதிசயித்தார் தேவன்றிருவளத்தால்
 மங்கையரான மகிமையுலோபபவுந்தான்
 இங்குவந்தகாரணத்தை யென்னசொல்வே

என்னவென்னை
 மாணாள்மகிழ்ந்தாள் மனதுபிரியமுற்றாள்
 வானாதியைப்புகழ்ந்து வாழ்த்தினாள்மங்களங்கள்
 ஏகபொருளான இஸ்பிரீத்துச்சாந்தவட்கு
 ஆதத்தில்மெத்த அறிவுகொடுத்துகினால்
 முன்னிருந்தவஞ்சகத்தை மோசமென்றுதள்ளிவிட்டு
 நன்மைபெறவேணுமென்று நாடினாளம்மானை

37. திருவுடலை அடக்கம்செய்தல்

விருத்தம்

ஆருமெண்ணத் தாலறியக் கூடாறின்ற
 அம்பரன்றன் பெஞ்சமைதனை யறியாளாகிப்
 பாரிலென்னத் தாற்கபடு புரிந்தமானாள்
 பனிபோல வினைநீங்கிப் பழுதொன்றில்லாத

சிருவு திருவேத மேற்றாள்கோயில்
செய்துதன்தே கத்தையதி வடக்கக்கூறி
சருவு மந்தவா வயத்திற்கத்த
யாக்கோபிள் தேகமதை யடக்கச்சொன்னாள்

குருவார்கள் மிகமிழ்ந்து தவக்தோண்டேகங்
கொள்ளக்கூடிட வடக்கமங் களங்கள்பாடி
தருஞான வேதமுறை நடக்கநானுக்
தற்பரனை மிகப்புகழ்ந்து தலைக்கவாழ்ந்தி
ஒருபோது மறவாமல் மாந்தராணோ
ருண்மைச்சந் தியாகுதனை மோதி சின்றார்
திருவருளாற் சிறிதுரைத் தே வீண்ணுட்டானே
சிறிதுநவ மானதுவஞ் செப்புவோமே

அம்மானை

ஏதுசொல்லமானிட்டே பெங்களற்புத்தியினால்
போதுமோவெவ்விர்க்கும் புங்னியத்தான்தாயினருள்
தன்னால்வி னயகள்று சக்ஷக்யு லைப்பவென்பாள்
உன்னுந்தி கவேதத் துட்பட்டதெத்தன்னுடைய
மாளிகையும்மச்சும் மசிலகனும்மண்டபமும்
ஆழிடலகறிய அக்கணத்தீவிடித்து
முத்தர்புகழ்ந்தேத்த முளேணார்களிக்கர
எத்தலமுக்கீண்டாட ஏத்தரியகோயில்கட்டி
துங்கமுறுசந்தியாகின் தூயதிருவுடலை
அங்கடக்குமென்று அனுமதியுந்தான்கொத்து
தன்னுடைமையான தரணிதனிறசெல்லமெல்லாம்
அந்நகரோர்தானறிய ஆலயத்துக்கீகொடுத்து
மன்னுமரசியுந்தான் வாழ்ந்தேயிருக்குமட்டும்
மின்னுந்திருப்பதிக்கு வேண்டும்பணிபுரிந்து
மங்கையார்தான்மடிந்தால் மகிழையுள்ள ஆலயத்தில்
அங்கேயைக்குமென்று அறிக்கையிட்டாயிழையும்
தேகத்தோடிந்தச் செகதலத்திலேயிருந்து
வாகோத்தவின்னில் மருவினாரென்பார்கள்
ஆனயாக்கோடுடலை யங்கேயவர்மனுஷர்
தானடக்கவேணுமென்று சந்தோஷங்கொண்டாடி

மெய்ஞானங்கற்றோர் மிகுநேசமாழுவிவர்
 அஞ்ஞானமில் லா ராதுந்தவத்தோர்நற் தருக்கள்
 மன்னரிராசாக்கள் மண்டலிகர்வனியர்கள்
 அந்நகரிலுள்ள அரியகிறிஸ்தவர்கள்
 கூடினார்வேதமுறை கொள்கையுடனெல்லோரும்
 பாடினார்மங்களங்கள் பந்திபந்தியாகநின்று

வேண்மேழுகாற்செங்கரத்தில் வேண்டுஞ்சுடரேந்தி
 பண்ணொழுங்காய்வேதமுறை பாடிச்சடங்கறுத்து
 சன்னாசிமாருந் தவத்தோருங்கொண்டாடி
 முன்னோரும்வானவரும் மூஷுவதுந்தான்மகிழு
 அப்போஸ்தவரான ஆதிகிருச்சீஷுருக்கு
 இப்புவியிற்செய்ய மியல்பின்படியேந்தி
 சங்கையுடனே தவத்தோன்றிநுவுடலை
 அங்கடக்கிச்சீஷு ரகமகிழ்ந் தாரம்மானை
 மாதவஞ்செய்யாக்கோயின மாணாக்கரானவர்கள்
 போதப்பிரியமுற்றார் பூரித்த சோபனத்தால்
 ஆனந்த ஆஞ்சக்ஞும் அம்பரத்திலுள்ளோரும்
 தாவிந்தச்சக்தனுடல் சங்கை ரைவத்ததினால்
 பேரின்பக்கொண்டாட்டம் பேசரியசந்தோஷம்
 பாரின்பத்தால்மகிழ்ச்சி பாடலுற்றாரம்மானை
 சங்கை மிகவுள்ளோருந் தாயாருந்தான்மகிழ்ந்து
 எங்குலத்தோர்பூச்சியமே ஏற்றதிருவொளியே
 நங்கலச்தில்வந்த நடுவனேயென்றுஅன்னாள்
 மங்கலமாய்ச்சொன்னார் வடிவினதிருச்சீஷர்
 துங்கயாக்கோபு கருதிதனக்காக
 பங்கமிகவடைந்து பாருவகோர்போற்றிசெய்யத்
 தஞ்சுநாளின்னெனத் தொல்புவியோர்கேட்டருள்ளீர்
 வஞ்சப்பேய் மீசமதால் மன்னைல் முதலானமனு
 செய்தபெரும்பாவந் தீர்க்கவெனவேதோன்றித்
 துய்யனந்தச்சுரியன்போற் சோதிதிருமகார
 வந்துபவமறுத்து மானில த்தைத்தான்மீண்டு
 இந்தவுலகு இடராலழியுமட்டும்

கல்லின் மேற்கல்லரகிக் கர்த்தர்திருச்சபைக்கு
 சொல்லரியழுப்புமுடி குட்டித்திருச்சிரகில்
     பாவத்தைக்கட்டப் பகர்வின்பதிசிறக்க
     ஆபத்தாம்பாவ மவிழ்க்கக்கதிசேர்க்க
 விண்ணவரும்மன்னவரும் மேதினியிலெவ்வயிரும்
 எண்ணவொண்ணா தவரம் இனிமையுறவடைந்த
     அர்ச்சியசிட்ட அரியதவப்பேதுருவின்
     சர்ச்சங்கநீதி தன்னையவரிடமாய்
 ஏச்சங்கமான துக்கு மியல்பாகவேசெலுத்து
 அச்சங்கள்தீர்க்கும் அவரவர்கள்நாயகமாய்
     சுத்தரிற்சுத்தன் சுருதிமறைத்தலைவன்
     மெத்துமுறோபையிலே வீற்றிருக்கும்நீதகுரு
 இப்புவியில்மாந்த ரெவருமவருடைய
 ஒப்பமின்றிமேற்குருவென் றொருவரைச்சொல்லவொண்ணா
     ஐனசந்தப்பாப்பு அறுக்கைதவறாது
     தானந்தவருானசபைச் சங்கமுறைப்படியே
 ஒதவருள்புரிந்த உற்றிருமந்திரத்தில்
 நீதியுறுசித்திரையில் நீள்நாள்முகணையிலே
     ஆனதவயாக்கோபு அந்நாள்மடிந்ததென்று
     தானெழுதிவைத்தார்கள் சற்சங்கத்துள்ளோர்கள்
 இம்பர்தனையானும் இறைவன்குலாவுதிய
 எம்பரதோராக விருந்தவிரண்டாமான்டு
     அந்தநாள்யாக்கோபு மப்பரத்திற்சேர்ந்ததென்று
     விந்தைச்சரித்திரத்தில் மேலோர்கள் தீட்டிவைத்தார்
 கற்றோர்கள்கூத்தர் கலைஞரவேதமதை
 மற்றோராறிந்துகொழு வானோனுதவியினால்
     அன்னாளிருந்த அரியசுத்தமானவுடல்
     மின்னுமெஸ்பாஞ்சுவெனும் மேன்மையுள்ளதேசமதில்
 கொண்டுவந்துயாக்கோயின் கொள்ளையு ஓமாணாக்கர்
 அண்டர்சந்தியாகுடலை அங்கேயடக்கியதால்

மாதமெனுமாடி வருமிருபத்தைத் தாந்நாள்
 நீதசந்தியாகுவுக்கு நீணிலனானச்சபையோர்
 இன்னானுமென்னானு மென்றுமிந்தநாள்தனிலே
 பொன்னாடர்போற்றப் புகழ் சிருநாட்செய்யுமென்று
 கட்டளையிட்டபடி காசினியோர்மூவுலகுஞ்
 சிட்டசந்தியாகுவுக்குத் திருநாள்நடத்துவர்கள்
 உண்மையிதுவானாலு முற்றபுவியோரே
 வண்மையாக்கோபுவிங்கே வாழ்நாளிழந்ததற்பின்
 மன்னோர் தனக்காக வானவனைமன்றாடி
 திண்ணமாய்ச்செய்த திகழ்நவங்கள்கேட்டருளீர்

இரண்டாம் பிரிவு

எல்லாரூவை அர்ச். யாகப்பர் காந்தல்

பாயிரம்

விருத்தம்

ஆற்றுவ ராந்திரப் ரங்கிஷ்மமாகி
 யவனிதனி வேடுநுவ தாகிவநுதீவன்
 பேறுடைய ராகியெனோ டேவருவீரன்று
 பெருமையோ டழைத்தவரி லிப்பெரியநாமம்
 கூறுசந்தி யாகுவெனும் பேறுடையருானி
 கோமளம் தாளன்னி வேலினபிள்ளான
 வாறுதவ மானதனை பேசிறதுகூற
 மகிழமயழி யாதமரி யாள்சரணமக்கே

வில்லை வர்கள் தன்னிலொரு மன்னுதவனாகி
 மேதினியி வாற்றிருவ குள்ளொருவனாகி
 அன்னலே ரோதை முனி வால்மதிவதாகி
 யாதியனை யாளமரி யாளுறவனாகி
 மன்னிலூயி ரோடுவெத பாடுளானுமாகி
 மானமதி ஸேமகிழி வான்வமாகி
 எண்ணிய யாக்கீராபு விப்புவியிறசெய்யு
 மியல்புதுமை கூறமரி யாள்சரணமக்கே

அஞ்சநடை பூதியழு மாளிறைவர்சீஷன்
 அன்றுலக மோடுயி ரளி தவரின் சீஷன்
 அஞ்சமுறி வோடுகுரு சேவனவர்சீஷன்
 அன்றமுழு வழியில்வரு மரிபுதல்வர்சீஷன்
 அஞ்சபொறி யஞ்சருளு மந்தயிலார்சீஷன்
 அஞ்சடமோடு தாலமதை யாள்பனின்சீஷன்
 அஞ்சநில மீதுபுயி யோர்மகிழுநானு
 மருஞ்ஞல மோதமரி யாள்சரணமக்கே

கற்புஅழி யாதுதவ யேர்கியுடல்தன்னைக்
 கடுகமுடு கிச்சகம தடைப்பார்கடம்மை
 நற்கடைக ளாளவண்ணம யெழுதினவர் தம்மை
 நாளிலொரு போதுபிழை யேற்றவர்கள்தம்மைப்

பொற்குருசி வாதியரு காக்குமதிதூயன்
புவியிலுடல் காஸமரி யாதமரியான
அம்புதம தாணகனி சேசமுள்ளிங்கே
யருள்புதுமை பாடமரி யாள்சரணமக்கே

அும்மாணை

முன்னோர்களிக்கார மூவுலகோர்கொண்டாட
அன்னாட்கவக்கீனு மாணாளுமீன்றெடுத்த
பெண் ஜேமனுக்குலத்தின் பேரின்பபாக்கியமே
மன்னோர்க்கிருக்க வாசலேமாதவமே
நின்கிளையில்வந்துதித்தக நேசப்பிறவியெனும்
அன்புடையாளான அருஞ்சலோமைபெற்றெடுத்த
வாலக்குமாரன் மகிமையுள்ளசந்தியாகு
தாலத்திற்றன்னுயிரைக் கற்பரனுக்காயீந்து
என்றுமுடியாத வேகாந்தமோக்கிஷுத்தில்
சென்றுபரன்சன்னிகியிற் சேர்ந்தங்கிருந்தாலும்
நீணிலத்திலேயிருக்கும் நேசக்கிறிஸ்தவர்க்குத்
தானிரக்கத்தேடுடே சருவேசரனிடத்தில்
மன்றாடியென்றும் மகிமைநவஞ்செய்ததெல்லாம்
நன்றாகயா னும் நவிலவென்றெண்ணுகிறேன்
ஆயிரப்நாட்காக்கை அருபுனிலிற்றோய்ந்தாலும்
தூயவெளுப்பாமோ தொல்புவியில்மானிடரே
எப்பரிசாயென்நாவா வெண்ணிவசனித்தாலும்
ஒப்புவிப்பதல்லா லொழுங்குரைக்கக்கூடுமதோ
காவியங்கள்பாடுகற்குக் கற்றோர்கள்மானிலத்தில்
ஆவிதனக்கருட்செய் அன்னைக்கிருபையின்றி
பாடுவரோயாரும் பரகதியையெணுமென்று
தேவேரோவம்மாள் திடுவிரக்கமில்லாமல்
முன்னாள்முனிவு ஏகாண்டு மூவேல்கரத்தேந்தி
பொன்னாட்ர்காணப் புவியழிக்கவேண்டிவர
மைந்தனுடனிரந்து மானிலத்துள்ளவர்கள்
உய்ந்துக்கியடைய உன்னுதவிதந்திலையோ
நற்றுணையெந்தி நடுவன்றி நந்தகாயே
முற்கிளையிலுனமரபில் முந்துசலோமைபெற்ற

பொற்கதிருக்கொப்பான் புண்ணியனாம்யாக்கோடு
வெற்றியுறைப்பானியவில் வீற்றிருக்குங்காரணமும்

அம்மண்டலத்துக் கரசானமண்ணவர்கள்
எம்மண்டலமு மிறைஞ்சுயாக்கோடுவுக்கு

ஆவயங்கள்செய்ததுவு மன்பாகவேயறிந்து
கோலதேவாலயத்தைக் கொள்கையடன்வந்துகண்டார்

பாதகர்சோனர் படையாற்றிருவடலும்

சேதமுராமண்ணிற் றிருந்தாண்டுஅஞ்ஞாறும்
தங்கியவாறுமங்கே தற்பரனார்தன்னருளால்
பொங்குகுதிரெறிக்கப் பூவுலகிற்கண்டதுவும்

கற்பழியாத்தொப்போஞ்கு காரணமாம்நிதிமன்னன்
அற்புதமாய்க்கண்ட அழகுத்திருவடலை

சேண்டுடைகுழுச் சென்றுகண்டசெய்திகளும்
நானியன்றமட்டில் நவிற்றத்துணிந்துகொண்டேன்

என்னவோண்ணாப்பாக்கியத்தை

இவ்வுலகிற்பெற்றதுவும்

அண்ணலாம்நெம்மிலென்ற ஆனந்தநீதிமன்னன்
கப்பமென்றுகண்ணியரைக் கண்மரென்னுஞ்சோனர்கைக்கு
அப்போகோடாததினால் அங்குவந்தசண்டையிலே

வேந்தரிருபடையும் வெம்பிப்பொருத்துவும்

போந்தசந்தியாகுஅந்தப் புத்தியில்லாக்சோனகரை
வெட்டித்துரத்தியதும் வெங்கரிமேலேற்றியதும்
பட்டணமாங்கும்பரேன்ற பண்பான மாநகரை

சோனர்பிடித்ததுவும் தொம்பறுநாந்தென்றாசன்

தாணையுடன்சென்றுபதி தன்வசமாய்க்கொண்டதுவும்
ஆளசந்தியாகி னரியதேவாலயத்தில்

ஞானமுறுவிசுப்பும் நன்மையுறுசேணகளும்

கண்குளிருமன்னர் கவிக்கரவானவர்கள்

வெண்பரிமேற்சந்தியாகு மேதனியில்வந்ததுவும்
அந்தகரிலுள்ள அலங்காரமானதெல்லாம்
இன்னுஞ்சிலதுரைக் எல்லோருங்கேட்டடருளீர்

1. எஸ்பார்குவின் திறப்பு

விருத்தம்

இந்நிலைமல் மன்னு மெஸ் பானியாவெனு
 மெண்டலம் மண்டலமு மன்று கற்தேசம்
 தன்னில்வரு காரண மெய்ச் சூரவு ஸ்தம்பான
 தமக்குறி யோர்க்குக்கர் மறைவழிமெல்லாம்
 யன்னுக்களை யுன்னுகவி பன்றுதமித்வானைர்
 பாடரிது நாடரிது தேடரியவம்மான்
 கண்ணிமரி பென்னுமனை தன்னடியநம் சீக்
 காதலொடு மாதகரை யோதிடுவதாமே.

வேறு,

மங்காதவேஸ்பாஞ் மன்ற வமதானுமுடி
 மன்னர்தேசங்கள்கே ஸீர்
 பொங்காழிகுடுபோர்த் துக்கால்மல்கானியாடு
 புகபெறுகசித்தலேயும்
 தங்குகவிலேயமா நகரமுடனேகிர்த
 தக்கரக்கானினுடனே
 சிங்காசனத்திருந் தெழில்முடிபுனைந்துஇத
 தேசமதைஆண்டனரோ.

வேறு

அங்கங்கிழுள்ளமுடி மன்னவர்கள்தேசமதில் அரியபுத்திரவெளிதோ
 தங்கநற்கவிஞர்கள்தம் நாவாவியம்பரிய தூயவெஸ்பாஞ்கரில்
 சங்கையும்மனுநீதி பெருமையும்வளமையும் தரணியளமுறைமையான
 மங்கவவிதங்களும் தங்களில்லங்களும் வரிசையுங்கள்மதுவே
 முத்தர்கள்பிறந்தநகர் முத்தபேரிறந்தநகர் முன்னோலுயந்திடுகர்
 நங்கறும்நூனமொடு வேதமனுநீதியும் தவறாதுநிறைவாநநகர்
 மெத்துமுடிமன்னரோடு யிசைவிரகுள்ளநகர்மேதினியில்மேன்மைநகர்
 புத்தியுடன்றியுநேறி சநுவழும்யிக்களரு பொங்குமெஸ்பாஞ்கரே

சிட்டர்கள்குருக்கனும் கலைாணர்தேகிர்கள் தேவாலயங்கள்
மறைதேர்
பட்டணசவாமியார்கள் பெரியோர்கள் துரைமக்கள் பாடிகாவற்
நலைவமார்
சேட்டியர்கள்பலகலைகள் செய்யுந்தொழிலிற்குரிய சேஞாபதித்
தலைவரும்
கெட்டியாய்ப்பட்டவர்த் தனர்மகுடவர்த்தனர் ஜிளர்ந்த
வெஸ்பானுநகரே

பாவெங்குமலர்தங்க கணிபொங்குகளைத்தங்க கணவிலங்கெங்குமங்கே
நாவெங்குமிரதங்கள் நல்லதுங்களிதங்கள் நடங்கவிடமங்கலம்
பாவெங்குமமிரதங்கள் பார்தந்தைமறைகொண்டு பாடுற்றநாதசிதம்
கோவெங்கள்மரிதாய்தன் மகவினநுள்கொண்டுநகர் குறைவின்றி
வளர்கின்றதே

தோதகவனக்கிள்ளை மஞ்சனு அன்னப்பேடை ஆலங்கலங்காரசவின
நீதகவனக்கியில் வரிப்பூவை குள்ளரசு நீராணசகொண்டாடிடும்
குதகிதத்திலொடு வண்டுபோடப்பறவு சந்தரசகானந்தமாய்
போதகமகிழ்ச்சிமனு வோர்வெருபுகழ்ச்சியுள் பொங்குமெஸ்பானுநகரே.

அம்மாண

எண்ணமற்றுமல்லனி விருக்கும்பெரியோரே
நண்ணுமெஸ்பானுவெனும் நாட்டிலுள்ளகாரணத்தை
கற்றோருரைக்கரிது காசியோர்கேட்கரிது
முறைங்கலைவாணர் மோசமாய்ச்சொன்னாலும்
வற்றாக்கிருபையுள்ள மாதாவின்தன்னருளால்
எற்றுங்கடல்குழ்ந்த எண்டிசையாயிவ்வலகை
மண்ணிறபெரியோர் மகிழ்ந்துநாற்கூறாகும்
என்னவரைத்தார் இதின்பேரைக்கேட்டருளீர்
ஆபிரிக்காஆசியாவோ டரியவயிரோப்பா
நாப்பயிலும்வாணர் நலிலும்மரிக்கவென்று
சொன்னதிக்கிற்காறிடுகில் துங்கவைரோப்பில்
மன்னுமெஸ்பானுவென்னும் மண்டலமுழுள்ளதுவே
குழுமெஸ்பானுவெனுந் தங்கப்பெரும்பகியை
ஏழுகாறாக்கி யிராசாக்களாண்டிருந்தார்

ஏற்றுமெழுவேந்தர் என்னமறவாண்டிருந்தார்
 போற்றும்பதிப்பேர் புகலக்கேளப் மானை
 பேரார்ந்திலங்கும் பெரியபோர்த் துக்காலும்
 சீரார்க்மல்காவியென்ற செல்வத்திருப்பதியும்
 பொங்குகசித்தேல் புகமுங்கிரஸாகம்
 தங்குங்கவிசவுடன் தக்கவரக்காலும்
 ஆனலேயானென்ற அன்பாரெமுபதியும்
 தானாகுமெஸ்பாஞு தன்னில்மன்றைண்டநகர்
 வட்டக்கடல்குழந்த மன்னுமெஸ்பாஞுவுக்கு
 பட்டணவரூரவர்கள் பதிகள்வெகுவானாலும்
 அந்நாளிலேமுமன்ன ராண்டிருந்தராக்சியத்தை
 இந்நாட்களிலேயிரவுட ராசாக்களாளுகின்றார்
 ஆரென்றாலிப்போ தரசாளுமன்னவர்கள்
 பேரார்போர்த்துக்காற் பெருமையுறுமன்னவனும்
 துங்கவிஸ்பான்யாவின் தொல்வேந்தராமிருவர்
 மங்காக்கிறிஸ்தவராய் மாநிலத்தையாளுகிறார்
 அன்னாளுமின்னாளும் மங்கரசர்செய்முறைமை
 என்னாவினாலே எடுத்துரக்கக்கூடியதோ
 சொன்னாறுலைத்திடுமோ துங்கவெஸ்பாஞுநகர்
 தன்மேன்பைதன்னைச் சரியாயுரைப்பவரார்
 ஆராகுமிந்த அரியவெஸ்பாஞுவைப்போற்
 பாருள்ளேவேறு பதிகாணோமென்பார்கள்
 நாவாயியம்பரிய நாதன்திருவேதத்
 தேவாலயமுந் திருப்பதியுமுள்ளநகர்
 முந்துதவக்குருக்கள் முன்னோர்பெரியோர்கள்
 கந்தமுறுவாணர் கலைஞரானதேசிகர்கள்
 கற்றோர்களுள்ளநகர் கல்விபெருகுநகர்
 உற்றமனுநீதி யோதுதிருந்தராம்
 புத்திமிகுந்தநகர் புண்ணியங்களுள்ளநகர்
 நித்தமும்ஞான நிறைவேதமோதுநகர்
 மாயண்டலீகர் வரிசையுள்ளநன்னகராம்
 தாமென்டிசைபோற்றுஞ் சங்கையுள்ளமாநகராம்
 மந்திரியாருள்ளநகர் வன்னியர்களுள்ளநகர்
 சந்ததமுஞ்செங்கோல் தலழுத்தோங்கும்பாநகராம்

தற்பால்விஞ்சுநகர் கன்னியாகுண்ணளநகர்
 அற்புதனைநோக்கி யுனைவோரும்போற்றுநகர்
     மன்னர்மனு நெறியும் மாதவத்தோன்றன்னொழுங்கும்
     உன்னிக்கலையான ரோதவெளிதாமோ
 சவோரேயல்லாம விரப்போரிழிதுலத்தோர்
 தூவுநகரிதனிற் ரூர்க்குணக்தோர்காணரிது
     ஒலக்கமேடை யுயர்வீதிக்கோபுரங்கள்
 கோலவழகான கொற்றத்திருநகராம்
 சிங்காரத்தோப்புந் திகழ்வீதியுந்தெருவும்
 அங்கேசிறநதிலைக்கு மரியதிருநகராம்
     காரணங்கடோறுங் கடவுடனையேற்றித்
     தாரணியிலேபோற்றுந் தவத்தோர்க்குண்ணளநகர்
 மந்தாரம்பிச்சி மயிலைமருக்கொழுந்து
 நந்தாவனங்கள் நறைவீசம்பூஞ்சோலை
     பூந்தோட்டமான புகலியதண்டலையில்
     வார்ஸ்தோடுந்தேனை வரிவண்டெடுக்குநகர்
 தோற்செழுமலராற் செந்தேனாழுகிவிழு
 வாயாற்கனவிலங்கு வந்துகளிகொண்டருந்த
     அன்னாவிளையாட வஞ்சவன்னப்புள்ளாட
     வன்னப்பகந்தோகை மயிலினங்கள்தானாட
 கொஞ்சபகங்கிளியுங் கோகிலமுந்தானாட
 பஞ்சவர்ணசேவல் பகர்பூவைதானாட
     கீதமெனவே கிளர்கரும்புதானாட
     ஓதுமலையுள்ள ஓனியத்தைபொத்தபுட்கள்
 நாததீதம்பாட நானிலழுங்கொண்டாட
 சேதங்களின்றிச் செழிக்குந்திருநகராம்

2. அர்ச. யாகப்பவின்
திருவுடலேடுத்தடக்கிக் கோயில்கட்டஸ்

விருத்தம்

பெருவாத்தம் புரியுமசனவருக்கஞ்சிப
பெறியாக் கோடுடலைப் பிறங்குதாசர்
மருவியெடுத் தோரி த்தில் மறைவுசெய்து
மண்ணாலே முடிவைத்தாரெழுநாறான
வநுடமது பெற்றுப்பட புதுமையாக
வளர்கிறீஸ் ஓாரெடுத்து மகிழ்ந்துபோற்றி
திருவுடலை யடக்கி ப யவ்விடத்திற்
சிறப்புடைய ஆலயமுஞ் செய்திட்டாரே

அம்மானை

அப்பறாத்தூணி யடர்க்கு விதானையுடன்
கொப்பறாத்தந் சிய ங் கோவர்குடிவில்வந்து
முதெதானை யுந் தன்ற முடிவேந்தர்காணநின்ற
கத்தன்திருவ ஓராற் கண்டபுதுமையொன்று
மாந்தரேசேஞ் மகிழாஸ்ஸ்பாஞாஞும்
வேந்தர்மயந் வ அர்த மேதினியும்நொந்ததுனால்
கன்ராபவன்னிக் கிரையானமாபாவி
ஆனவ ரோ :ட குரோகிகள் தான்கதித்துச்
சிறந்தசங்கவெஸ்பரன்ற தசத்தையாண்டதினால்
இரந்துகிறீஸ்தவர்க எள வலாருமாள்கையினால்
சொல்லாத் குரயாடந்து தொல்புவியெல்லாம்மயங்கி
எல்லாக்கிறீஸ் குவரு மென் சய்வோமென்று அஞ்சித்
தன்மசந்தியாக சீர க்கைத்தானெடுத்து
கன்மரெனு வன்னிபர்கள் காணாமலேதூக்கிக்
குசீச வெனுஞ்சீ ம ராத்திருந்தபேர்கள்சிலர்
வலியசந்தியாகுடலை மண்ணால்மறைத்தடக்கி
அந்நாளில்வைத்தபடி ஏழு நூறு ஆண்டுமட்டும்
போன்னாரரியவுடல் புக்கிருந்ததம்மானை
கற்றவர் கள்சேருங் கலீச வெனும்பட்டினத்தில்
மற்றுநிகரிள்லாத மன்னர்சந்தியாகுடலை

அடக்குமிடத்தை அறிந்தோரெல்லாமறந்து
 வடக்குங்குடக்குமற்ற மாநிலமுமொன்றாக
     மாந்தர்கள் செல்ல வனவாசமானதிலே
     போந்தபெருப்புனத்திற் போவாரோருவரில்லை
 ஆளியுமாவு மரியங்கரடிக்ஞும்
 ஊழியுமங்கே உறவுசெய்யுங்கானகமாம்
     கோடரங்கள் எமத்துங் கொடுவனத்தில்வாழ்விலங்கு
     ஆடரங்கமாக அகமகிழ்ந்துவீற்றிருக்கும்
 புந்தியாற்கீதம் புனர்கிளிகள்தான்பாட
 சந்தியாகெண்னுந் கவத்துன்றிருவுடல்தான்
     சேமறப்பு வியிற் சென்றாண்டெடமுநூறும்
     வேதபரனருளால் வீற் றிருந்தகம்மானை
 அஞ்சப்பந்தன்னாலே ஐயாயிரம்பேர்க்கு
 மிஞ்சப்பசிதீர்த்த வேதபரன்மண்ணில்வந்து
     பண்ணென்றுமான்டு பகருமிந்தப்பாருலகில்
     எண்ணாற்றிப்பதின்மூன் ரெண்ணுமந்தக்காலமதில்
 தப்போய்ந்துமண்ணிற் றவக்கற்பழியாத
 அப்போன்ஸுமன்ன ஏரசாருங்காலமதில்
     கலீசவெனுநகரிற் கற்றசந்தியாகுடலை
     மெனியவடக்கிவைத்த வெங்கானமானதிலே
 பகலோன்குடக்கடைந்து பாருலகெல்லாமிருண்ட
 புகலுமந்தவேளைகண்ட புதுமைசௌம்மானை
     பாதியிரவிற் பகலோனுதயமென்ன
     சோதிப்பிரகாசந் தோன் றிநின்றதம்மானை
 அல்விற்சிறந்தவோளி அம்புவியோர்கண்டதினால்
 தொல்லித்தவத்துடைய தூயவிசுப்பானவர்க்கு
     தோன்னார்நவக்கதையைச் சுத்தனுந்தான்விரைந்து
     அன்னார்மொழிப்படியே அந்தப்பெருவனத்தில்
 மண்வெட்டிகோடரியும் வாகுபெறுங்கையரிவால்
 எண்பட்டபேர்க் கொடுத்துவரச்சொல்வியங்கே
     துண்டவனத்துக்கே கற்றிக்குழித்திறந்த
     கண்டித்தவெல்லையிலே கற்றவனும்பார்ப்பளவில்
 ஒட்டகமீதேறி ஊர்க்குவந்தோன்றன்னுடலைப்
 பெட்டகமாகநல்ல பிரபைமிகச் சூழ

மங்கியழியாத வச்சிரகாயமென்ன
 அங்கமழகெறிக்க அங்கேயிருந்ததினால்
 மெய்ஞ்ஞரனால்விசப்பு மெத்த மனமஷ்டந்து
 வையாழுலாந் தாஞ்சும் மன்னவன்தொம்போஞ்ச
 இருக்குந்திருந்தகர்க்கு எண்ணரியநல்லசெய்தி
 பொருக்கெனவேஆலோலை போகவிட்டாரம்மானை
 மன்னவனிந்த மகிழமெநலங்கட்டு
 இந்தில் மீஸ்வந்த இயல்பறியவெனுமென்று
 கொண்டாட்டமாகக் கொடிதாரைகொம்புகழுல்
 கண்டார்க் குச்சோபனமாய்க் காளத்தொனிமுழங்க
 மெய்பிலுடிப்பணிந்து வெண்டரளமாலைகிட்டு
 கையிற்கணையாளி கற்கட்டுந்தான்புனைந்து
 கரியபட்டயேறிக் காலாள்புடைகுழ
 முடியின்மீவியிசைய முத்தமிழோர்வாழ்த்திவர
 ஒலக்கலீகிஷிட்டு உற்றாட்கள்தன்னுடனே
 கோலப்பதிக்குக் குறுகிவந்தாரம்மானை
 கற்பழியாவேந்தன் கருதிவந்தகாரணத்தை
 பொற்புத்தியாங்கலிச புக்கிருதநல்விசப்பு
 மாராயமாக மறைவிளங்கமன்னனுக்கு
 ஆராயுமென்று அழகுசந்தியாகுடலைக்
 காண்பித்துநின்று கலைஞரனவாக்கியங்கள்
 பூண்பித்துத்தங்களிலே புண்ணியனைத்தான்புகழ்ந்து
 சுந்தரவேதந் துலங்குநதவவிசப்பு
 வந்தபெருஞ்சேணையுடன் மன்னர்சந்தியாகுடலைப்
 பாறிறபணிந்து பவுள்கங்குக்குந்தானளித்து
 ஆரம்பம்பண்ணி யழகியகோயில்கட்டி
 சிங்காரஞ்செய்து திருக்கோயிலானதுள்ளோ
 மங்காதகக்கனுடல் மகிழமெபறுத்தானடக்கி
 உம்பிளிக்கைவிட்டு உவந்ததிருப்பதிக்கு
 அம்புவிக்குமண்ணென் ஆனந்தமாயிருங்கா +

3- சேனாகர் ஆட்சியின்கீழ் எஸ்பாஞாவின் நிலைமை விருத்தம்

என் யூசையுமதிக்கரிய மண்டல விஸ்பானிய வீறையவன்றிருவளமதால் பாண்டுள்ளபிரதான வரிசைமானங்களும் பட்டணப் பெரியோர்களும் திண்டிறல் சேர்விரகுஞ் செங்கோவினிருபருஞ் சேனாபதித்தலைவரும் மண்டலமதானதினில் மிகநோகவேவந்த வரலாறுகேற்றமனுவே

இன்னகர் குளப்பழும் மன்னவரிழப்பழும் இந்நாளிலக்கானதால் மன்னுமைறோப்பமேல் பின்னுகிரிடத்தலை மாபாவிசோனக்கான்றான் தன்னுடைசெயத்தினாலன் வெஸ்பாஞ்சிற்றானவிட்டேயமர் செய்து மன்னவர் பயபடத் துள்ளெறி நடத்தியே வந்ததுந் சிலகாலமே மன்னரெழுபேர்களும் மண்டலவெஸ்பாஞ்சில் மாபாவிசோனக்கான்றான் சொன்னபடிகப்பழுத லெக்காரியங்களுக் கோர்வின்றியே கொடுத்து தன்னகர்தளப்பழும் மன்னவர் தூக்கமுந் தலைவருங்கங்கிடாங்க இன்னமெஸ்பாஞ்சிவனு நன்னகருளோரிந்த வியல்பாயிருந்தனன்றோ

அம்மானை

கொண்டலமழுசொரியக் குளிராற்கொடுகியழு
பண்டுமலையிந் பழந்துணியினாற்பொதிந்து

அன்னையருஞ்சுசையரு மாவுமொருவேசரியுந்
தன்னைவணங்கத் தனிக்திமுந்தோன்காரணத்தை
ஆராலளவிடலா மம்புவியிலுள்ளோரே

பாராரெஸ்பாஞ்செனும் பட்டணத்தையாண்டமன்னர்
ஏழுபேரன்று மிவர்பெரியமைந்த ரென்றும்

வாழும்புவிக்குளிந்த மண்டலம்போவிலலையென்றும்
சொன்னோமேயானாலுஞ் சோதிபரன்சோதனையால்
மன்னுமெஸ்பாஞ்செனும் மண்டலத்தையக்காலம்

செங்கோல்செலுத்துகின்ற தேர்வேந்தராணோரும்
மங்காவமைச்சர் மகிமைத்துரையோரும்

சேனாபதிகள் திரள்வீரர்சேனைகளும்
நானாவிதத்தோரும் நாடும்நகரிகளும்

பட்டணமுழுரும் படையும்பலமனுவும்

தட்டழிந்துகெட்டுத் தளம்புமந்துவேளையிலே

வாளாண்மைகொண்டு வலுவடையசோனரசன்
 ஆளுமெஸ்பாருவெனு மானந்தமண்டலத்தில்
 மன்னரெழுவரையும் மானகரியானதையும்
 தன்னுள்ளேக்கூக்கித் தானேபெரியவனாய்க்
 கப்பமும்வாங்கிக் கடுங்கோல்தணையோச்சி
 எப்போதும்போலே இயலைரோப்பிலிருந்து
 வஞ்சநிறைசோனன் வலியாயரசான
 அஞ்சநிலமு மடக்கினானம்மானன

4. சோனகமன்னன் கப்பங்கேட்டல்

விருத்தம்

அட்டதிக்கும்பகலு மெஸ்பாருதன்னிலே யந்தாளிலுள்ளகாடுமை
 மட்டதோசோனகர் வருக்குமதியாயங்கள் வசனிக்கவுங்கூறுமோ
 கட்டுகப்பங்களா வந்தகிரியெங்குமே கலகங்களான துயரம்
 பட்டணமுருக்கனும் பலவுந்தவிர்க்கவே பகைமுடித்தாரிவர்களே
 வஞ்சனையிடுக்கமும் பஞ்சபாவங்களும் வனிமையுமியற்கையான
 வஞ்சிடைதரித்ததுய ரானதும் பெரியொர்கள் உலைதழுன்றேயுறுதலும்
 அஞ்சநிலமானங்க ரெங்குமைந்தவை மானமதையேதன்னவே
 பஞ்சிவகுவாயென்று அறிவான முறைகள்டு பாடினார்பாவான்ரே
 ஆதிக்குவந்தத்திரு வடியார்தலங்கடொறு மாகத்துயங்கு துயரம்
 நீதிக்குலங்தநர் ரோகுக்குமங்குபெரி யோகுக்குமுந்தவிதனம்
 குதக்கொடுமிவினையு முருக்குவந்தவை வாகிக்கொடுஞ்சோனரால்
 சோதிய்பரன்கிருபையாமத் தலங்கடொறுஞ்சோனர்ப்படுநதுயரமே

அம்மானை

கேட்டலரோமானிடரே கீர்த்தியெஸ்பாருவெனும்
 நாட்டிலேசோனர் நடத்துமநியாயம்
 காதாலேசெட்பர்களே கண்ணாலேபார்ப்பர்களோ
 ஏதோதிருவுளந்தா னிக்கொடுமைகண்டறியோம்
 ஏற்றுங்கி ரிஸ்திறைவன் ஏகன்றிருமறைக்குக்
 கூற்றுவன்போல்வந்த கொடும்பாவதோனர்களைம்

மங்காதவெஸ்பாரு மண்டலத்தையாண்டிருந்த
 துங்கவரசர்களைத் தோற்றும்பெற்யோரை
 அவ்வூர்த்துரையை அறிவானராணானாக்
 கவ்வைப்படுத்திக் கலக்கமிட்டுத்தேசமெங்கும்
 செய்வதெல்லாந்திமை திரும்பாதவாஞ்சு, நஞ்சன்
 உய்வதேதையோ ஒருதுணையுங்காணாத
 மாதர்கடம்மை வருபகுதிதான்வாங்கிச்
 சேதப்படுத்திச் சிலரைக்குடியோட்டி
 மண்ணாளச்சோன் வழக்கோதான்வையகத்தே
 மண்ணைப்பிசைந்துஅன்று வாய்ந்தோலந்தகர்க்கு
 கண்ணைக்கொடுத்தாதி கர்த்தன் றிருவுளத்தால்
 எண்ணத்தைச்சற்றுரைக்க எல்லாருங்கேட்டருளீர்
 வையத்துக்கில்லாத வஞ்சனெஞ்சநெட்டரேஞ்
 செய்கொடுஞ்சோனரசன் தேசந்தழய்புவதைப்
 புயிபொறாமற் பொருமிப்புதைத்ததுவே
 நாமுயிருக்கையிலே நுமக்களாணோர்கள்
 சனராய்வன்னிக் கிரையாயிருக்குமந்தச்
 சோனகரால்மண்ணிற் றுயரப்படுவதெல்லாம்
 கண்டுமுகம்வாடிக் காவல்புரிசம்மனசு
 கொண்டலனையநெஞ் கூந்தல்தனைவிரித்து
 நீண்டகுரலடுத்து நீலவிழிந்ரசொரிய
 ஆண்டவளைநோக்கி யழுதமுது சொல்லவுற்றார்
 எவ்வுயிருங்காத்தளிக்கு எங்கள்தனைப்படைத்து
 கெவ்வையுடனே திரிகாலமுமறிந்து
 மூவரொருமுதலய் முந்தாமற்பிந்தாமல்
 தேவபரலைக் கிங்காசனத்திருக்கும்
 ஆதியேசோதி யடியோர்தனைப்புடைத்து
 நீதியாய்ச்சென்ற நிகழாண்டுஆனதுகள்
 ஜயாயிரத்து அறுநாற்றுக்கொண்ணறூறும்
 மெய்யாகவொன்பதுவும் வீற்றிருந்தேனஞ்சாமல்
 அன்னாட்சலத்தா வவனிதனையழித்து
 முன்னோனெனுர்நோவை முத்தித்தவமுனியை
 என்துணையாய்வைத்தா யிரண்டாயிரம்வருஷம்
 பின்புதொழாயிரமும் பேசரியவோரேமும்

அண்பதுவுமின்னு மடைவாகச்சென்றதற்பின்
என்துயரங்கண்டு எனக்கினியபேராகி

முவைந்துஆண்டும் முதியவிரண்டாயிரமும்
கோவஞ்சமில்லாத கொற்றவபிராமை
திந்தாரதற்பின் கனிமைகண்டுதாரணியில்
அந்தஇசிரே வரியமக்களானோர்கள்

தூயவெசித்தான தொன்னகரைவிட்டவர்கள்
ஆயிரமுமஞ்ஞாறு மையிரண்டுஞ்சென்றவந்நாள்
இன்னுந்தலிது இறையானகொற்றவனை
சொன்னமொழிப்படியே தோற்றியோராயிரமும்
என்னான்குமென்னை யியல்பாகஆளவுத்தாய்
நன்னாடுமோமை நகர்தோன்றியில்வளவும்
அண்பத்திரண்டு மதின்பின்னெடு நாறும்
முன்புற்றபின்னர் முடிகுட்டுமெம்பரதோர்

இத்தலியானுவென்போ னேங்குமொருகுடைக்கீழ்
இத்தரையையோச்சுகின்றா ரெண்ணை னந்துமோரிரண்டு
முத்தியொலிம்பவென்ற மோசமற்றநீதிதவம்
பத்தாயிருந்த பகர்வருஷமானதுகள்

தொன்னூறும்நூறந் தொடுத்ததொருநாலும்
என்னமாய்ச்சென்று எனது துயர்நீங்காமல்
அன்பேநிறைந்த அபிறாமெனு மனிக்கு
முன்பேநிர்சொன்ன முறைமைதவறாமல்

கோமளப்பொன்மேனிக் கொஞ்சகிளிப்பாலகளாய்
நாமழக்கண்டிரங்கி நம்பிழழைபத்தீர்க்கவைத்தாய்
வித்தாரமாஞ்சியியாம் விட்டில்விடுந்தான்
கத்தாவேநீதிக் கடவுளனோரணனே

விண்ணேற்றவேண்டிநம்மை மேதினியில்நீர்பிறந்து
கண்ணாகக்காத்தாயே கர்த்தாவேயிந்நாளில்
உற்றகிறீஸ்தவர்க ஞன்வேதத்துள்ளவர்கள்
குற்றமில்லாநீதி குலவுமெஸ்பாஞோரை

வெங்கோபங்கொண்டு விஷும்போலச்சோனர்களும்
பங்கப்படுத்தப் பரஞ்சேதிருவுள்மோ
நச்சுமரமானாலும் நானிலத்திலுள்ளமுறை
வைத்தவன்கொல்லும் வழக்குண்டோவையகத்தே

காப்பதுவுமன்றிக் கடவுளேயுன்கிருபை
 சற்றிலளிப்பதுவு மெல்லாழுங்சித்தமையா
 என்றுமிகவணங்கி இப்புவியைக்காத்திருக்கும்
 நன்றிசேர்சம்மனசை நாதனுக்குச்சொன்னதினால்
 ஒன்பதுகூட்டாஞ்சுகளு முற்றாரிவருடனே
 அன்புகொண்டுவானத் தனைவோரும்போற்றிசெய்ய
 திரிகிரிடஞ்சுட்டித் திரித்துவமுமேகமுமாய்
 அரிச்டாருமேதினியோர்க் காகச்சிறக்கவைத்த
 ஏகாதிகர்த்த னிரக்கங்கேளம்மானை
 வாகாய்மரிமகவாய் மாடாடுறைமலையில்
 மெய்க்கோலமாக விழியிரண்டும்நீரொழுக
 வைக்கோவிள்ளிதே மலர்ப்பாதம்கோயநின்ற
 ஆண்டுண்ணூறு மாதேழும் ஒன்றாகக்
 கூண்டவந்நாளிலந்தக் கோவேந்தர்வங்கிஷுத்தில்
 உதிக்குங்குலக்கொழுந் தே யுண்மைதவறாமல்
 கதிக்குமல்காவியென்ற காரணமாநகரில்
 பதிக்கும்புகழோங்கப் பட்டந்தனைச்சுட்டி
 சதிக்கும்பகைநீங்கித் தாங்கிக்குடியனைத்தும்
 தொய் மிறைமிலென்றுசொல்லுந் துங்கத்திருநாமம்
 தம்மிற்றரித்தோன் றலம்புந்தானம்மானை
 இறைம்மிலென்னும்வேந்த ணேகன்றிருவருளால்
 மறைசேர்கிறீஸ்தவனைய் வாழ்ந்திருக்குப் நாளையிலே
 பொய் வேந்தன்சோன்னென்றும் பூவுலகில்மாபாவி
 மெய்வேந்தஞ்சொர்மிறைமில் வீற்றிருக்கந்தேசமதில்
 நாப்போதும்போலே யிருநூறுகண்ணியரைக்
 கப்பமாய்வாங்கிவரக் காவலாட்போக்கிவிட்டான்
 வாழுமைரோப்ப மன்னன்விடுத்தவர்கள்
 ஆளுமல்கார்வியென்னு மன்னனிடம்வந்தனுகி
 அண்ணலுரைத்தபடி அரிவவயரைக்கப்பமென்ன
 மன்னிலேதாருமென வந்துரைத்தாரம்மானை
 வேந்தனோரோப்பான் ட்டதானாபதியை
 ஏந்தலிறைம்மில்கண்டு என்னசெய்வோமென்றுஎன்னி
 அழகியசெம்மறியை யாகக்கொடுப் புலிக்கு
 இளகிக்கொடுத்தால் இளப்பமிகுமென்றுசொல்லி

வேதமறியாத வெங்கோபச்சோன்னுக்கு
 நீதமடவாரை நீணினிலத்திலீயாமல்
 வேறேதும்வேண்டியது மிக்காகநான்தகுவேன்
 கூறியகன்னியரைக் குவலயத்தில்நாமளித்தால்
 நங்குவத்தில்மிக்கவடு நாதனுக்குமேராது
 எங்குலத்தோருள்ளவு மிந்தவசைபோகாது
 என்றசொல்லிப்போகவிட்டா னேந்தலிரெம்மியலும்
 முன் றில்வந்தசோன்னினாள் வந்ததுவைச்
 சொல்லலுற்றான்
 தன்னாருநரகேட்டுத் தங்குமைரோப்ப
 மன்னானோன்வந்தழிந்த வாறுகீழாம்மானை

5. படையெடுத்துவால்

விருத்தம்

தலங்கட்சவிற் ரகுத்தவிர்யோற் றானையுள்ளான்
 தலைவர்முறை நாவாறுந் தளைக்குமேலான்
 துலங்குமை ரோப்பைதன்னன யாஞ்சுஞ்சோனன்
 சோதிமறை யறியாத் துட்டன்மட்டில்
 புலன்சுக்கள் வெழுந்துபொங்கிப் பொருமிமோதிப்
 புவனமதில் வாகைமேரு மன்னன்றானே
 பெவன்களறி வோம்ரெம்மி ரெசன்பேரிற்
 பிடுடனே பெரும்படையை யெடுமென்றானே

வஸ்முசஸம் கதகுவிசம் குதம்வச்சிராம்
 வான்வனைந்த துவிதவகை தனுவும்வேண்டும்
 துன்முகன்டிப் படையுடனே குலம்வேளம்
 துரகதங்கள் துலங்கவெகு சேணகுழு
 முன்னக்கற முழவதிரத் தேவிலேறி
 முதண்டஞ் செவிடுபட மோதும்வெள்ளம்
 கன்மரைஞ்சு சோன்படை கடல்கள்போலக்
 காவலன்றெம் மில்முன்னே கதித்தேசென்றார்

அம்மானை

கொண்டல் தோரியக் குளிர்சேரும்மாதமதில்
 பண்டுமலையிற் பழந்துணியினாற்பெதிந்து
     அன்னையுஞ்சுதையரும் ஆயரும்மான்னமும்
     தன்னைவண்டத் தரித்திருந்தேரன்காரணத்தை
 நம்பித்தொழுதிறைஞ்சும் நரபாலனானதெழமில்
 செம்பொற்கிர்மணிச் செம்மலுடன்போர்புரிய
     மாறாச்சினத்துடனே மன்னைனுஞ்சோனகனும்
     கூறாகக்காந்திக் கொடுப்புவிகள்போல்நடந்து
 ஆணைகுதிரை அடர்பளிதேர்க்காலாட்கள்
 சேனைதகுதியிடச் செம்பொற்கொடிதுவங்க
     கொம்புதவி ஒுங் குழலுங்கொடிபடையும்
     பம்பையுஞ்சுழப் பவளமணிதகேரேறி
 இதெழமில்பதியறித்து ஏந்திழைமார்தங்களையும்
 திறையாகவேவாங்கிச் சிக்கிரத்தில்மீண்டுவர
     வேணுமெனவவனும் வேண்டாத்தலையுடனே
     தானுமிடைமில்பதி தன்னில்வந்தானம்மானை
 வந்தான்படையெடுத்து மாற்றானைக்கேட்டு
 கொந்தார்குழலியரைக் கொற்றவர்க்குக்கப்பமிட்டால்
     சந்தானந்தாழ்வடைந்து தற்பரர்க்குமேராமல்
     எந்தெந்தவேந்தார்களு மூனைநகைப்பரென்றுசொல்வி
 வேந்தனிறே மியலும் வேதக்கிறிஸ்தவரும்
 போந்தப்படைபொருதப் புறப்பட்டாரம்மானை
     ஊர்க்குப்பறைசாற்றி உள்ளுருவெநாலுசற்றும்
     காக்கும்படியாகக் காவல்வைத்துத்தேசமெங்கும்
 கற்றகுருக்களையுங் காரியப்பேர்தங்களையும்
 உற்றபடிகேட்டு உடையவனைநெஞ்சில்வைத்து
     அன்நாட்டொம்போஞ்ச அரசனுக்காய்ச் சொனர்படை
     தன்னைக்கெடுத்துத் தலமாளவைத்தபரன்
 என்னையுங்காப்பா ரெனவேறுதெழமியலும்
 உன்னிபேயெம்பரனை உள்ளந்தனிலிருத்தி
     அச்சந்தசிர்த்து அமர்க்கோவழும்புணந்து
     மெய்ச்சங்குதானுதி வெற்றிக்கொடிபறக்க

வேற்படையும்வாட்படையும் விற்படையும்மற்படையும்
போர்ப்படைகளுள்ளதெல்லாம் போதவனிநிறுத்தி

ஆர்க்காகுமிவ்வார்த்தை அம்புவியிற்கற்பழியாப்

பேர்க்குரியகன்னியரைப்பிணைகொடுப்பதில்லையென்று
தச்சோனர்மேலே செவிடுபடத்தூலமிட்டுப்
பாச்சினார்தேர்பரியைப் படையிரண்டும்முட்டியதே

6. றெம்மில்படை தோற்றோடலும் தேற்றலும்

விருத்தம்

தேரினுக்குரிய வீரரடர்தேரோடு

தேரைமுட்டிட முனைந்தனர் முனைந்தகணப்
போரினுக்குரிய சிங்கமத்தர்த ஏதனப்

போர்விளைத்தனர் புரண்டுபடையங்குதிரக்
காரினுக்குரிய மேகமதுவான்றுபுள்ள

காரணப்படி சொரிந்ததென வங்கமிரு
பேரினுக்குரிய வீரரிஞ்சுபங்குமிகு
பேதமுற்றிட மடிந்தனர்களத்திடையே

சிலவளைத்திட லெதிர்த்தேயிரண்டருடு

தேரைமுற்பட வளைத்தனர்கள் தேரிலுள
கலையறுக்கிட விதிர்த்ததுரங்களோடு
கவசமற்றிட வடர்ந்ததுகடுஞ்சமர்கள்
தலையறுத்தி விழுந்ததுசிரங்கள்பட

சரமறுத்தி - அதிர்ந்ததுதகர்ந்து இரு
மலையெதிர்ப்பென விடிப்பெனவெதிர்ப்புவிகள்
வயணமென்னமன்ச மடிந்தனர் மதித்தவரசர்

அம்மானை

புத்திக்கிறீஸ்தவரும் பொய்யரெனுஞ்சோனகரும்
கத்திக்குமுறுங் கடலிரண்டுகுழுந்தாற்போல்

தேருஞ்சிலையுந் திரட்பரியுங்காலாஞ்ம

ஆருமதிக்க அவரவரே கானெதிர்த்து
சிந்தக்குருதி திரள்மடிந்துமண்ணில்விழ
குந்தக்குரல்மடியக் கொற்றவர்கள்கால்சாய

சென்னிதுணித்துவிழச் செம்மல்முடிபுரள்
 மன்னிருபடையும் மாண்டார்காணம் மானை
 காலாஞ்சுதேருக் கடும்பரியங்கண்ணடங்கா
 மேலாஞ்சுமகுமிங்கும் மேய்யறவேப்பட்டாலும்
 எண்ணுங்கொடுஞ்சோன ரெல்லை"ல்லாராகையினால்
 மன்னுமிறைப் பில்படை மாற்ற னு காற்றாமல்
 ஒடினார்கெட்டா ருடையவனேதஞ்சமென்றார்
 வாடினார்மெத்த மனஞ்சலித் தாரம்மானை
 நவ்வியினங்கன்று ந'டுபுவிக்குப்பயந்து
 செவ்வியதாயொழிக்குஞ் செய் சிரோற் சீசனைபெல்லாம்
 மாற்றலர்கள்காணாமல் மன்னிநிறைம்மிலுடன்
 காற்றுமியங்காத கானகத்தில்வந்தொதுங்கி
 பரவியொளிப்புறந்த பாருலகமானதெல்லாம்
 இவிரயொளிமறைந்து எங்குமிருண்டதற்பின்
 தொம்மிறைமில்தானுமற்றுச் சூழ்ந்தபெருப்படையும்
 எம்மிறையைப்பார்த்து இருக்கங்கள்தான்குவித்து
 வின்னோக்கியேக விமலனையேயாத நின்றார்
 கண்ணோக்கியாதி சுடவளனுங்காவலனைப்
 பார்த்துமனமிரங்கிப் பாரிலிறை வனைப்
 பேர்த்துஇ றைமில்வெல்லப் பேசியொக்கோபை
 மன்னில்வரவிடுத்தார் மாற்றானைத்தோற்கடிக்க
 கண்ணிலிவர் முன்னே காரணவானவிட்டியக்கோ
 தோற்றி பேற்றின்று சுடரிலங்கவாய்மலர்ந்து
 மாற்றமுறைக்க வகையதுகேளம்மானை
 தந்தைசெபதேகவென்றுந் தாயார்கலோமையென்றும்
 முந்தவேகோனர் முறைமைதவறாமல்
 அதிர்ந்துமுழக்கமிட்டு அட்டதிக்குந்தான்குமுறி
 எதிர்ந்துவருமிடபோ வெல்லோருமச்சமுற
 தூங்குமிருளக்கன்று சுற்றுஞ்சுடரொளிகள்
 பாங்குடையவெய்யோன பதினாயிரம்போலே
 காவலன்முன்னே கணவனத்திற்றோன்றிநின்று
 ஏவலனாகிய யாக்கோபுமென்சொல்லுவார்
 அஞ்சாதேமன்னவனே யாதியிரக்கமுண்டு
 வெஞ்சமர்க்குநான்வருவேன் வென்றுத்ரங்கோனகரை

ஆத்துமகத்திபண்ணி ஆயத்தமாய்நீங்கள்
 மாற்றவர்முன்போங்கள் மறுகாலுமென்றுசொல்லிக்
 கூறுமொழிகேட்டுக் கொற்றவனுந்தான்மகிழ்ந்து
 மாறுசெய்யுஞ்சோனகரை மாகாற்பொருதுவெல்ல
 மீண்டும்படையெடுத்து வேந்தன்சந்தீயாகைநம்பி
 வேண்டுமுரசுடனே வெல்லப்படையெடுத்து
 புரவிதனிலேறிப் போர்த்துவசப்புநின்றாட
 இரவியுதிக்க எதிர்த்தார்கள்ரெழுமில்படை
 பேரிகைபொங்கப் பபருஞ்சேணைதற்குழ
 அபிதோவாறுதிங்கே அஞ்சாமலைன்றுசொல்லி
 ஏந்தலாஞ்சோனகனும் என்னவொன்னாச்
 சேணைகளும்
 வேந்தனிரெழுமில்முன்னே வெம்புவிபோல்வந்
 தெதிர்த்தார்

ஆற்றாமலோடிவிட்ட அண்ணலிரெழுமியறும்
 மாற்றான்படையுடனே வந்து பாரும்வாறுதுகேள்

7. மறுபடி போபொருதல்

விருத்தம்

நிருபரங்கங்கவர்கள் நிசழ்காந்தங்கொரொரு
 நெடுகரங்கொண்டுடை நிலமதினரங்கிவிழ
 கிரிடமங்கங்குதிர கிளர்சிரங்கங்களற
 கெட்டபோடங்கங்கிருவர் கிரிடமங்கிடுபொடிகள்
 பெருகியங்கங்கனி பிரபையங்கிங்கிருள்கள்
 பின்முதிர்ந்தங்கிருவர் பெருகிறிக்ரங்குகுதி
 வருணவன்றங்கதிக மழைபொழிந்தென்றவென
 மணில்மடிந்தங்குருள் மறுகிறின்றனரே

அரசாங்கிருதிரை மறவெகுண்டமர்முடுக
 வகிலமுங்கிடுகிடென வடர்ஷிதுங் கதைகவனும்
 இரதமுடதங்கபரி யெதிருதின்றொன்றொடு
 வதிரதந்தங்குபுகை யினையறுஞ்செங்குருதி
 கரமதுஞ்செம்பொன்முடி கவசமுங்கண்டமறு
 களபினைக்கங்கநிகர் குருதியெங்கெங்குமுற
 வரமுறைந்தங்கிரெமில் மனர்மனந்தெளியவரு
 வவயைகண்டன்றுவண் டர்கள் மனதுடைந்தனரே

அம்மானை

காய்மாவுந்தேருங் சுதலியுஞ்சும்காலனத்தே
பாய்மாவிலேற்ப் பரவிவிழிந்ரசாரிய

ஆகாமைசெய்த அடனுக்குஅன்றொருநாள்

போகாமல்வன்னரகிற் புத்திசொன்னோன்றனமையன்

இசக்கோவுதவிகொண்டு ஏந்தலாமெஸ்பாரு

திசைக்கோனி நீறமில்படை சென்றெதிர்த்தாரம்மானை

வாளிதொட்டுவாளேடுத்து வன்முசலந்தன்டுகொண்டு

ஆழியொப்பதாக அமர்புரிந்தாரம்மானை

கைதுணிக்கமெய்துணிக்கக் கண்டங்கழல்துணிக்க

கொய்யுளையுந்தேருங் கொடிப்படையுங்கால்சாய்

செய்யபடைத்தலைவர் சேனைக்களத்தில்விழ

கையில்முழுவேந்துங் காலாட்கள்பட்டுவிழ

தேர்க்காலொடிந்துவிழச் செம்பரிகள்தாம்மாழ

ஆற்றாமலோடி அரசர்புறங்காட்டத்

தன்டுஞ்சிலையுந் தனுவுங்கொடுவானும்

அண்டிப்பொருந்தி யனலார்க்கும்வேளையிலே

பொய்ச்சோனர்மாளப் புரவியின்மேல்யாக்கோடு

மெய்ச்சோடனிந்துகளாம் மேவினாரம்மானை

8 கிறிஸ்தவரின் வெற்றி

விருத்தம்

குணமந்தரமகில கணமின்னின்பிரபை

கதிர்கள்நின்றொளிவிழிகள் பளபளைன்றிடவிழிரச்

சேகமதுங்கிடுகிடென திசைகளைந்றுடலசையத்

திருவறுஞ்செபதேசடை திருமகங்திடுதிடெனலே

அகமிழுந்துறுபயியி ஒதிகவென்கொடியினோடு

அறவெஜுண்டுறுயவனர் நடுஞ்செகிடமக்கிழை

உகமிதென்றவர்களபய முறமெலிந்திடவமரி

லொருகஸந்தனில்லகுக வலகுமூயந்ததுவே

சிரமுயங்கவீகருவி திருமுகந்தபண்ணொளி
 செயவெணவிலங்கவதி செயமதுதுலங்க
 கரமுமங்கணிகடக களிறுவென்பரியினொடு
 கரமிழந்தனர்கொடிகள் தனுவிழிந்தனர்பகைவர்
 தலையுருண்டனர்கமர்கள் தனில்வெட்டன்றனிறைவர்
 வரமிழந்தனர்திக வடிவிழிந்தனர்நாகில்
 வருடிநொந்தனர்களிய வனர்மயகுலரே

அம்மானை

அம்பரம்மேலந்நா ளகுஸ்தீசாரென்றுசொல்லும்
 எம்பரதோர்கானை இருபாலும்முத்தர்தொழி
 நாயறுமுன்று நடுவேயிராசகன்னி
 ஆசறுபாலகனை அங்கைதனிலேயேந்தி
 எங்குமாய்நின்றவர்க்கு யினியதிருத்தாயார்க்கும்
 தங்குமாநேசந் தழைத்தசந்தியாகுவென்பார்
 திக்கெங்கும்மின்னெறிப்பச்செங்கதிரோன்தோற்றவென
 ஒக்கெங்கும்பொங்கி உருவிட்டுக்கதிர்
 கோடைவடவையெனக் கொண்டல்பொழிந்தாற்போல்
 ஆடைவிசம்பளக்க அண்டரகங்களிக்க
 உள்ளக்கருள யையினா லும்பர்பதியாளுவகில்
 வெள்ளைப்பரியேறி வேந்தர்படைநடுவே
 அங்கஞ்சுவடனிந்து அங்கையிலேவாளெடுத்து
 மங்கைசலோமைமகன் வந்தெதிர்த்தாரம்மானை
 மாற்றார்களாவவர்க்கு மன்னனிறெம்மில்படை
 தோற்றாரெனவறிந்து சொல்லாமற்சொல்லிருக்க
 பாச்சினார்வெள்ளைப் பரியைப்படைநடுவே
 பேய்ச்சோனர்தங்கள்படை பேதவித்தாரம்மானை
 பொய்க்கப்பரிசைதொட்டுப் புகழ்வாள்கரத்தேந்தி
 வங்கங்கடல்கிழிய வாறதுபோல்மாவோச்சி
 அங்கம்பிளக்க அரசர்சிரமுருள
 எங்கும்வளைந்துகொண்டு எத்திசையுந்தாளாக

பற்றாப்படைகளெல்லாம் பட்டவிழப்பாருவகில்

கொற்றவன்சந்தியாகு கோன்றனர்காணம்மானை

தந்துகத்தின்காலாலுங் கையிற்கடகாலும்

வந்தெசிர்த்தபேர்க்கு வலுவடையவாளாலும்

தாக்கினார்தஞ்சமற்றுத் தாரணியிற்சோனர்படை

போக்கினார்அவருயிரைப் பொன்னவன்சந்தியாகு

கோலப்பரியிழந்தார் கொற்றப்பரியிழந்தார்

பாலப்படையிழந்தார் பட்டவர்த்தனர்மடிந்தார்

சேங்கைக்கதனுவிழந்தார் சேனைத்திரள்மடிந்தார்

துங்கப்பரிதேர் துரகதங்கள் தாணிழந்தார்

குலப்படையிழந்தார் தொல்வேந்தர் தான்மடிந்தார்

நீலக்குடையும்நெடுங்கொடியுந்தாணிழந்தார்

திண்டிமம்பம்பை திடிமன்திடாரிதக்கை

அண்டுவிருதும் அரசருங்கால்சாய்ந்தார்

பட்டார்கோடுஞ்சோனர் பார்த்திபன்தியோகுகையால்

கெட்டாரிறந்துமங்கிக் கீழ்நாசிற்போய்விழந்தார்

ஆயினழுமாரானவரை அன்றுகப்பம்வாங்கவந்த

பாயுழைச்சோனரெல்லாம் பட்டார்படுகளத்தில்

பாவிகளான பகைச்சோனர்பட்டத்தினால்

ஆவலுடன்யாக்கோடு அண்ணவிடெறம்யிலுக்கு

வெற்றிநிருதனித்த மேலோகஞ்சேர்ந்தகற்பின்

முற்றுமிறைமில் முழக்கினான் மல்விருதை

கொம்பதிரத்தம்பூர் குறித்தழுவதிர

பம்பைழுவதிரப் பார்த்திபர்கள்தற்குழ

முத்துமணிக்குடையும் முத்துப்பவளக்குடையும்

கத்துங்கட்டலாவிபோல் காவலனைச்சூழ்ந்துவர

வேடிக்கைதானாக வேந்தனுஞ்சேனைகளும்

பாடியும்மற்றப் பதியும்வளைந்துகொண்டு

சோனரயோட்டியந்தச் சுற்றுரர்தனனப்பிடித்துத்

தாணரசனான தலைவனெனுமிறைமில்

சந்தியாகெண்ணுந் தவப்புனிதன்றனருளால்

வந்தியாச்சோனகரை வளர்கரத்தில்வாளாலே

அறுத்தபடிக்கு அளவேகனவறிசில
செறுத்தபுறவிகருஞ் சேண்கருமல்லாமல்
எண்ணிக்கணக்கிடுகி மேழுபதினாயிரம்பேர்
மண்ணில்மடிந்துமங்கி மாண்டார்காணம்மானை

ஆசிக்கிணங்கு மரசனெனுயிறெம்யில்

காதிப்பகைமுடித்தான் கன்மரெனுஞ்சோனகரை
மடியப்பொருதியவர் வன்பாய்ப்பிடித்திருந்த
படியில்கண்போருவென்ற பட்டணைஞ்சுற்றுாகும்

தங்கள்செமாக்கித் தம்பிரான்றன் வைதம்

எங்கும்நடத்தி யிருக்குங்குருக்களையும்
தானும்படையுந் தலத்துக்கெழுந்தருளி

ஆனசந்தியாகுதனக் கடைக்கலந்கானாக

அவ்வூர்ப்பெரியோர் அரசர்செழுமரபில்

இவ்வூர்மதிக்க எழுபத்திருப்பேரைக்
கூட்டமதாகக் குலவுசந்தியாகுவுட
கூட்டந்தனிலிருந்து கோலப்பணிபுரிந்து

பேரெழுதிவைக்குப் பிரதானமாய்வேந்தன்

சேரமுகையாறித் திருவருளால்வீற்றிருந்தான்
துறைமிதொருதானிற் தோன்றிநின்றதாயருளால்
இறைம்மிலைனும்மரசன் ஏந்தல்சந்தியாகுவுடை

ஆலயத்துக்கந்நா எடிமையென் பேரெழுதி

ஒலைசெய்துவைத்தபடி உற்றவிருபத்தெழுவர்
அன்னாளாளவா யவனியிலிந்நாளாளவுர்
மன்னுமெஸ்பாஞ் மண்டலத்திலுள்ளவர்கள்

மாயாவரமுடைய மன்னவனானசத்தன்

தியோகுகோயிலுக்குச் சேர்ந்தபணிபுரிந்து
செய்யுந்தவஞ்சிறந்த சிட்டசந்தியாகருளால்
வையந்தழைக்க மகிழ்ந்திருந்தாரம்மானை

அந்தநாட்சென்று அதன்பின்னொருபுதுமை

வந்தவகையை வழுத்தவின்னுங்கேட்டருள்வீர்

9. அர்ச். யாகப்பர் காட்சியளித்தல்

அப் மாண

தன்னகத்தான் நீச்காத் தறுகொண்டு சோபமுற்று
பன்னகத்தால்நெந்த பழிந்துவந்திறவன்

ஜி யெட்டு ஞங்கமொரு ஆயிரமுஞ் சென்றவந்நாள்
பொய்யொட்டு ஞங்கோனர் பொழுத்துகேளம்மானை

வர்பாகாநாடா ஸுப் வணங்காமணிமுடியான்

தொம்பறுநாந்துவலனுந் தொல்வெந்தனகாலமதில்

மானமற்றகூம்பிரென்ற வண்மைத்திருநகரை

சோனகர்கொள்ளைகொண்டு சுற்றெங்குங்காவல்

பண்ணி

மெய்வேதத்துள்ள விசுவாசக்காரர்களை

பொய்வேதச்சோனர் புரியுங்கொடுவினையால்

ஊர்க்குவெகுகழப்ப முண்டானவஞ்சகத்தை

பார்க்கும்பொழுது பசரரிதுமேதினியில்

உற்றகிறில்கரை ஊறுசெய்யுஞ்சோனகரால்

வற்றுரீர்தன்னில் வருந்துகின்றதப்பளைபோல்

மாதர்கடம்மை வருபகுதிதான்வாங்கிச்

சேதப்படுத்திச் சிலரைக்குடியோட்டி

தேவாலயங்களையுஞ் சிட்டகுருக்களையும்

நாவாலியம்பரிய நாசமிகப்புரிந்து

செய்யாலவஞ்சஞ் செலுத்தியரசானுகையில்

வையாழிமேலநடந்த வாளோன்மனதிரங்கி

வம்புற்றசோனர் வலிமதியமாநிலவத்தில்

தொம்பறுநாந்து கருதித்தலைவலனுக்கு

ஏகளிரக்க மியல்வாகவேபுரிந்து

வாகாய்ப்படையெடுத்து வஞ்சரைக்கொல்லவென்று

ஆகாக்கொடுஞ்சோன ரானவர்கள்தன்பேரிற்

போகத்துணிந்து புறப்பட்டாரம்மானை

கந்துகங்கோடி அன்கேனைதான்கோடி

முந்துகங்கள்தன்னில் முடிவேந்தர்க்கேளையென்ன

வேளப்பாரியடனே வெற்றிமுரச்திர

வானுக்குரிய வலுவேந்தன்கேளையெல்லாம்

வாயிற்கருவிதொட்டு மாணிக்கச்சேணமிட்டு
 பாயிற்கிய பரிமேலுந்தேர்மேலும்
 சாற்றுமறுவகையின் தாணையுடன்வேலவேந்தன்
 போற்றுயாக்கோகோயில் புக்கினர்காணம்மானை
 பொங்குந்திமில்யுழங்கப் போர்வேந்தன்சேணையுடன்
 தங்குயாக்கோகோயில் தன்னிலமர்ந்திருக்க
 காசியதேசமதிற் கற்றவனாமோர்விசுப்பு
 வாசிவருயாக்கோபு மாதவன்றன்கோயில்தன்னை
 சேணிற்கைகூப்பித் தெரிசித்துமீளவென்று
 காணிக்கைகொண்டுமற்றக் கற்றகுருக்களுடன்
 தங்கியருானச் சபைக் கலந்ததாழ்ச்சியுடன்
 மங்கலங்கள்கூற மகிழ்ந்திருந்தானம்மானை
 வந்தவிகப்பான மா முனியைக்கண்டுமன்னர்
 முந்துமுகமலர்ந்து முற்றுமகாசோபனமாய்
 அனந்தங்கொண்டாடி அங்கைகொண்டுமெய்தழுவி
 தானந்தக்கோயில் தனிலிருக்கும் வேளையிலே
 அண்ணலைப்பார்த்து அறத்தியெனும்விசுப்பு
 எண்ணமாய்ச்சொல்லு மியல்புகேளம்மானை
 போர்க்கொலங் கொண்டு பொருபடைகள்தற்குழு
 ஏற்கலேயிட்கே யேழுந்தருளக்காரியமேன்
 மாற்றானவினையோ மறுமன்னர்வஞ்சகமோ
 கூற்றாகச்சோனர் குழப்பமோவென்றுரைத்தார்
 உரைத்த மொழி கெட்டு உலகிலிறையவனும்
 தரைக்குளெமதுநசர் தானான்கூம்பரென்ற
 ஊரைக்கொடுஞ்சோன ருக்கிரங்கொண்டேபிடித்துப்
 பாரிற்கிறீஸ்தவரைப் பாடுசெய்யும்வாறுகண்டு
 வந்தேன்படையேடுத் மனைர்சந்தியாகைநம்பி
 முந்தோர்ப்படையில் முடிவேந்தன்தொம்மிறெம்மில்
 சோனகரைவன் றான் துலங்குசந்தியாகுதவித்
 தானைகரையாளத் தலத்தில்நாங்கண்டதினால்
 இன்னமும்யாக்கோ பிடரகற்றுவாரெனவே
 மன்னால்யத்தில்வந்தேன் வரம்வேண்டவென்றுசொன்னார்
 சோன்னதுகேட்டுச் சுருதிமுனிவிசுப்பு
 மன்னைவன்யாக்கோபு வாளாண்மைக்காரனல்ல

தந்தைசெபதேசுந் தன்பிறவியுந்தானும்
 முந்துதிமிலோட்டி மோதபுனல்வாரிதியில்
     மீனம்படுத்த தொழில் வேந்தனேநீயறிக்தும்
 ஏனம்பியில்வார்த்தை யிங்குரைத்தாயென்றுசொன்னார்
 உள்ளன்புகொண்டு உறைவிசப்புவேந்தறிய
 மெள்ளன்பினாலே விளம்புகின்றவேளையிலே
     அந்தோவென்றேங்க வரியவியாக்கோடும்
     வந்தார்வளப்பரியில் மன்னவன்றன்முன்னாக
 அங்கஞ்சவடணிந்து அங்கையிலேவாளேந்து
 துங்கத்துறவிரண்டுந் தாயகரத்தேயேந்த
     தோக்ரஸ்கட்டரை பச் சுற்றேங்கும்மின்னெறிப்ப
     கான்றோனுதயமென்னத் தரித்தமுடியுடனே
 அண்ட மதிர அகிலங்கிடுகிடென
 கண்டவெருமஞ்சக் கதித்தமகாகேவங்நாய்
     சேதிமந்தன்னிற் றிகழ்முனியதாம்விசப்பு
     சாதுரியமன்னனுக்குச் சாற்றுவ :தனில்வார்த்தை
 பொய்யல்லயாக் க்காடு போர்பொருதுவெற்றிகொளல்
 மெய்யிதுவென்றெண்ண வெளிப்பட்டாரம்மானை
     ஆங்காரமாகவல்ல அதிகான்பினால்வகப்பு
     ஏங்காமல்மன்னனுட னிசைந் மொழிகொன்னதிலால்
 பாவகத்தாரின் பகைத னிக்கும்யாக்கோடு
 சேவகதாரிபெனச் செப்புவதூக்கேட்டருளீர்
     என்பேரியாக சோடு எனநீயறியாபோ
     முன்போலவல்லவினி மூவுலகுந்தானறிய
 சேனாபுதிநானே சிறந்தகிறீஸ்கவர்ஸ்டேல்
 வானாதிக்கேராத வஞ்சர்கள்வந்தெதிர்த்தால்
     இன்றுமுதலா யிஶியவனியுஸ்ளாவும்
     வென்றுதாசிசெப்தி டிவேன் தேவத கிறீஸ்தவர்க்கு
 இவ்வார்த்தைமெய் வென்டேவ எல் லாரு : நம்புதற் த
 செவ்வார்த்தையோதுமுடிச் செம்மஸ்பறுநாந்துவுக்காய்ப்
     பாயும்பரியுடனே பற்றலர்கள்சேனனெயல்லாம்
     நாயுங்கமுகமுன்ன நாசமிடநாள்முடுகிச்
 செய்யாதவஞ்சஞ் செலுத்துகின்றசோனகரை
 கொய்வதுமன்றியில்னுங் கூம்பிரென்றமாநகரை

வேளைதனிற்கிறீஸ்தோர் மேன்மேலும்நேசமுற
நாளைதிறப்பேன் நமதுமொழியுண்மையென்று
பசித்தோர்க்குணவளிக்கும் பண்பாகவேயிரங்கும்
எசித்தேவமென்னு மினியவிசப்புவுக்கு

கூறுமொழிக்கெட்டுக் கொற்றசந்தியா ஈகநம்பி
வேறேதுமெண்ணையின்றி வெகுநேசந்தானாக
ஆகங்குளிர்ந்து ஆனந்தநவிசுப்பு
மாகங்கண்மீதிருக்கும் மன்னர்சந்தியா கருளால்
பாரோசைகெ ண்டாடப் பார்த்திபனுமநல்லுளமாய்
நீரோசைகொண்டாடி நீண்டபடையுடனே
கூம்பிரே ஸ்ரோதங் குலந்தரியுட்புகுந்து
தீம்பறவேசென்று செருமுடித்தாரம்மானை

மாற்றராவர்களுடன் மன்னஸ்பறுநாந்தும்
காற்றானுகோடே கனஸ்முண் பெரிந்தாப்போல்
குழந்துபெரும்போரில் சோதி பறந்தாலியச்கோ
தாழ்ந்துநாகுறையுப் தன்மமற்ற சொன்னரை
பண்பாம்விசப்புவுக்குப் பகர்ந்தவரைபோல
வெண்பரியிலேறிவந்து வெற்றிகொண்டாரம்மானை
கடகங்ரததேந்திக் கையிலொருவாளைத்து
குடசங்கதுநாலு கோணமுய்நினறகிரக்
சுற்றெங்கும்மின்னெறிப்பக் துங்கப்பரியுடனே
கற்றவனந்தக் கணத்தில் நின்றவாறுகணு
ஒவென்றபயமிட்டு உறுவஞ்சச்சீனர்படை
ஆவென்றலறி யடிசாய்ந்தாரம்மானை

10. அர்ச. யாகப்பர் போர்செயித்தலி

விருத்தம்

வரிசையுற்ற பதாகைகளுடு மயங்கிதின்றன ரெண்ணிலார்
பெரியகைத்திர நவிலுநாவறப் பின்மந்தன ரெண்ணிலார்
பரியிலுற்று பாதமானது படமந்தன ரெண்னிலார்
வரிசைபெற்ற சலைமைபுதர்ள் வதைப்படுத்தின ரெண்ணிலார்

அப் மானை

மண்ணேறுகின்ற மனிதர்க்கறிவுசொல்லி
தொண்ணூற்றினொன்னபதுஏந் தொல்புவியிற்றானிருந்து
துஞ்சியுந்தன்தேகந் தொல்புவியிற்றானாத
மஞ்சதவஞ்சிறந்த மன்னுசவானிமுன்னோன்

செங்கரத்தில்வாளெடுத்துச் சேனையெனுஞ்சோனர்படை
மங்கப்பொருதழித்த வாறுகேளம்மானை

வாளோங்கவெண்ணி றந்தார் மன்னன்மகாபரியின்
தாளோங்கவெண்ணி றந்தார் தங்குகொடிகண்டுஅஞ்சி
செண்ணியற்றாரெண்ணிறந்தார் தேகமற்றா

ரேண்ணிறந்தார்
வன்மழுறுஞ்சோனர் மடிந்தார்காணம்மானை

குலவுந்திருந்தாரங் கூம்பிரென்றபட்டணத்தில்
பலுகுங்கொடுஞ்சோனர் பட்டபிணமெல்லையில்லை
எல்லாரும்பட்டு இருந்தவருங்காடுகொண்டு
பொவ்வாதார்சோரப் பொருதழித்துக்கோட்டைவிட்டு

போனார்புவிதளைக்கப் பொன்னுவகிற்புவுகில்
மாணார்ச்சாமைகன் வந்துபடைபொருதிச்
சோனகரைவென்று சுருதிமறைக்குநீந் த
தானரசனான தலைவன்பறுநாந்துவுக்குப்
காட்சிகொடுத்துக் கதிர்வானிலாதியிடம்
வாச்சியம்பொங்க வழிப்பட்டாரம்மானை
அம்பரந்தன்னி ஸரியவியக்கோவுசெல்ல
தொம்பறுநாந்துவுடை தூதர்பதாதியுடன்

மேளமதிர விருதுத்தொனிமுழுங்கத்
தாளந் தொனிகத் தவளகுஞ்சைநிழற்றப்
போந்தப்பெறும்படையின் போர்க்கோலங்கொண்டுவெந்தே
வேந்தரிருபாலும் வெய்யோனெனச்சிறந்து

மன்டலினான மகுடமுடிவேந்தன்
அண்டுபடைசிறக்க ஆனந்தங்கொண்டாடி
கோவெந்தராகிக் கொடும்படைக்குவந்திருந்த
மாவேந்தர்செல்ல வரிசைகொடுத்தருளி
மங்காதகூம்பிரென்ற மாநகரைமுன்போல
அங்காளவேண்டி யவைசமுதாயங்காத்து
வேதக்கிறீஸ்தின் விகவாசமென்மேலும்
போதக்குருக்களையும் புண்ணியயாயங்குவைத்து
மன்னவன்றன்னுடைய மங்காச் செங்கோல் செலுத்தி
முன்னிருந்த பட்டணத்தில் மோசமறவீற்றிருந்தார்

முன்றாம் பிரிவு

அர்சு. யாகம்யான் தீருக்கோயிலுக்கு யாத்ரீகள் செல்லல்

1. கோயிலுக்குச் சென்றோன் கொலைப்படல் விநுத்தம்

சத்தமுடலடக்குபதி தண்ணேநோக்கித்
தொகைதொகையாயமானவர்கள் தொடர்ந்துசென்று
உத்தமமாம்நாடைக் குவந்தேகேட்டு
உயருமலுமானுவெனு முரில்வாழும்
வர்த்தகனும்மகனுஞ்செல் வழியில்துட்ட
வஞ்சக்னாறானொருவன் செய்சதியினாலே
சத்தியமற்றாரெனவே குற்றமேற்றித்
தண்ணைக்கொலைப்பிந்தர் தவறாய்த்தானே

அம்மாணை

அன்னைல்தொம்போஞ்ச மரசனிலெறம்மீலும்
மண்ணிற்பறுநாந்தாம் மாவேந்தராம்மூவர்
சவோமைதிரும்னார் தண்ணுதவிகொண்டுமிக
நிலமீதரசாண்டு நீண்டவெஸ்பாஞ்சரை
காத்தார்முடிபுணந்த காவலருந்தாயான
ஆத்தாள்மரிக்குவந்த அன்பர்சந்தியாகருளால்
மண்ணுமெஸ்பாஞ் மண்ணருக்கும்மைமந்தருக்கும்
உண்ணுமியாக்கோடுக் குவந்தகிறீஸ்தவர்கள்
என்னுமனைவருக்கும் எல்லாமனிதருக்கும்
கண்ணிச்லோமைமகன் கத்த றிருவருளால்
வானத்தும் ஸணில் வகைவகையாகவொரு
சுனத்தைநீக்கி யிடரகற்றுங்காரணங்கள்

கற்றவர்கள்கொல்லிக் கரைகாணமாட்டார்கள்
மற்றவருங்கேட்டு மனந்தரிக்கமாட்டார்கள்

ஆனாற்பெரியோ ரறிந்தெழுதிவைத்தபடி

தானாணசிறிது இன்னுஞ் சாற்றுகிறேன்கேட்டருளீர்
கைச்சங்குவாழுங் கடலிறபலநானும்
மச்சம்படுத்திருந்த வல்லபத்தைத்தான்மறந்து

பொய்ச்சங்கச்சானகரைப் பொருதழிக்கவேமாறி

அச்சங்களற்றுநின்ற அண்ணல்சந்தியாகுடலம்
இருக்குந்திருப்பதியை யின்றுமென்றுமேயுலகோர்
உருக்கமுடனே உவந்துதெரிசித்தவர்கள்

பெற்றபெருந்தவத்தைப் பேசவரிதென்னாலே

முற்றுமலேமாஞ்சுவெனும் மோசமற்றதேசமதில்
இருக்குமொருமனித னெற்றவஞ்சிறந்து
திருப்பதியாஞ்சுத்தன் தீயோகுகோயதென்னில்

சென்றுதெரிசித்துத் திரும்பிவரவேணு

மென்றுமனதில் விசாரமிட்டானம்யானை
மங்காததவிது மரபில்மரிவயிற்றில்
எங்கோன்பனுவாகி யிவ்வுலகில்வந்தான்டு

ஆயிரமுழுங்று மன்பாயவனியிலே

பாயிரமாய்ச்சென்ற படியானவந்தாளில்
பெரியவியாக்கோடு பிரதானகோயில்தன்னை
அரியவலேமாஞ்சு வாழுர்தனிலிருந்து

போய்க்கண்டுமீளவந்த புத்திரனுந்தந்தையுமாய்த்

தாய்க்கண்றுகோயில்செய்த சந்தியாகினனருளாற்
புக்கும்வழிதனக்குப் பொதிச்சோறுந்தீபனமும்
மிக்கதெல்லாந்தேடி விரைந்தங்கிருபேரும்

போனார்புனங்கடந்து பொழுதுபுகுந்தகினால்

தானோர்மனைதேடித் தந்தையரும்புத்திரனும்
தோலேசவென்னுந் துவங்குநகரியிலே
மேலோன்றுளாலோர் வீட்டில்வந்தாரம்மானை

என்னேயிவர்க்கு இடங்கொடுத்தமாபாவி
 பொன்னோடிவர்களுடை பூஷணமெல்லாம்பறிக்க
 பூராயமாகப் புவியிலிருவருக்குஞ்
 சாராயந்தன்னைத் தவறாகவேகொடுத்தான்
 நன்மைக்குத்தீமை நடக்குமோநானிலத்தில்
 புன்மையினையறியாப் புத்திரனுந்தந்தையரும்
 வாங்கிக்குடிக்க மயங்கிச்சாராயமதாற்
 றாங்கியவர்கள் துயிலுமந்தவேளையிலை
 பரதேசர்கொண்டுவந்த பைக்குணரயைத்திரந்து
 வரதேவர்க்கேராத வஞ்சகனுந்தன்மனனியில்
 வெள்ளியின்கிண்ணமதை மெய்யடப்பத்துள்ளடக்கித்
 தெள்ளியங்வளர்த்தான் செங்குதிரோன்தோன்றியபிஸ்
 அறத்தோர்க்கிடங்கொடுத்த அன்னியனைத்தாம்வின்வி
 புறத்தேயிருப்பேரும் போனார்வழிதேடி
 புண்ணியர்போகப் புவியிலிடங்கொடுத்த
 அன்னியனோடி யவரைவழிஹறித்து
 என்னியமனையில் வந்து இங்கிருந்துநல்லவர்போல்
 கின்னிகளவெடுத்துக் கேள்வியற்றுப்போற்றோ
 என்றுவருப்பேசி யில்லாதவார்த்தைசொல்லி
 மன்றிவிருப்பவன்முன் வந்தான்வழக்கெடுத்து
 மாயத்தாற்குழச்சிபண்ணி வண்டன்செய்மாகொடுமை
 ஞாயத்தால்மிக்கோர்கள் ஞாலத்தறியாமல்
 பொல்லாதான்சொன்னவந்தப் பூராயம்மெய்யெனவே
 நல்லோர்க்குத்தீமை நடவுரைத்தாரம்மானை
 ஏற்குமொமானிடரே ஏகன்திருவிரக்கம்
 ஆர்க்குமளவாகா தண்டுடையோர்கெ ண்டுவந்த
 நிதியங்களைப்பறித்து நீதியில்லான்கைக்கொடுத்து
 சதிகொண்டொருவன் தனைத்தூக்கத்தீர்வையிட்டார்
 அன்னவர்களசொல்லவந்த அக்தனும்புத்திரனும்
 இன்னும்நடவுரைப்போ ஜெல்லாமறிவனைறு
 இறுதிலந்தால்நாளைக் கென்றுசொல்லநீதியல்லப்
 பொறுதிபெரியதென்று போந்தசந்தியாகைநம்பி
 தந்தைதிருவடியிற் றவுப்புதல்வன்செண்டனிட்டு
 எந்தையேநான்தா னிறப்பேணைமொழிந்தான்

அப்பரேயென்று அழிதுமகன்சொன்னமொழி
 ஒப்பில்லாத்தந்தைகள்கூட ஒருமகனைத்தான்பார்த்து
 மைந்தாநீமாள மனந்துவிந்துமாபாவி
 எந்தனுபிரிங் கிருக்குமோவையகத்தில்
 பாவியெனும்நானிருக்கப் பாலகனீதுஞ்சுவது
 பூவலகிலேயெவர்க்கும் புகலரியபொல்லாங்கு
 என்னேமகளாரே யான்மடிவேனல்லாது
 உன்னைக்கொலைபுரிய வொட்டே னைமொழிந்தான்
 தந்தையரைக்கத் தருமமகனென்னசொல்வான்
 எந்தையேயின்று எனக்கிறுகிகாலமிது
 பெற்றபிதாரடியப் பின்னைசுக்கமிருந்தால்
 முற்றும்பெரியோர் முழுமோசஞ்சொல்லுவர்கள்
 அப்பாசலியாதே ஆகியிரக்கமுண்டு
 எப்போதுஞ்சாகா திருப்போமோமேதினியில்
 மைந்தனருமையல்ல மாதாப்பிதாவருமை
 எந்தையேயிந்த இருநிலத்தில்நீரிருந்தால்
 புத்திரர்பாரமல்லப் புண்ணியமுஞ்செய்திடலாம்
 கத்தனுதவிகொண்டு கற்றவியாக்கொகோயில்
 தெரிசித்தபின்னர் திரும்பியேநம்மூர்க்கு
 பிரியத்துடன்போம்நீர் பேதலிக்கந்தயல்ல
 எம்மூர்க்குப்போனா லைமையீன்றதாய்ரணம்
 தம்மூர்க்குப்போம்புதல்வன் றான்பணிந்தானென்று
 சொல்லும்
 என்றான்குமார விருவிழியும்நீரோட
 நின்றான்பிதாமகனை நேசமாய்த்தான்தமுவி
 கண்ணேமர்கதமே காணாரியபாக்கியும்
 என்னாத்துயரமுட னிப்புவில்நானிருக்க
 நெஞ்செமுமோநானும் நிலத்திலிருப்பேனோ
 வஞ்சனைவைப்போல மாநிலத்திலராமுண்டோ
 முதிர்ந்தகிழவனியான் முன்மடிந்துபோவதல்லால்
 எதிர்ந்தகொலைக்கு னிளமகனைத்தான்கொத்தால்
 ஏற்குமோவென்மானே யென்றனுயிருடனே
 ஊர்க்குநான்போக வெருமனமுமுண்டாமோ
 கோயிற்றிருப் பதிகள் கும்பிட்டுப்போற்றிசெய்து
 தாயும்பிதாவுந தவமிருந்துபெறறபின்னை

தின்னக்குறையோ செகத்திற்றிநடுசெய்து
 அன்னபிதாவிருக்க அரசர்கொலைக்குட்புதல்வன்
 பட்டாணனவரப்பார் பாருலகிலிந்தவடு
 ஒட்டாமஸ்மாற்று முபாயமில்லை யென்மகனே
 வேண்டாம்நீமாள மிகமன பூபுன்னாகத்
 தூண்டாததிபமெல்த் துக்கவனல்மூன்குது
 என்றுபிதாவானோ ணெத்தனதான்சொன்னாலும்
 ஒன்றுமகன்கோள னுற்றவற்றவெய்தியவன்
 சிறுவன்மனந்துணிந்து தீவினைசேர்தீர்வையினால்
 மறுவொன்றுமில்லாத மைந்தன்கொலையானான்
 பாக்கியமில்லார் பகைபுரிந்துபாலகனை
 ஆக்கினையிட்டு அவர்கழுத் தில்நாண்பூட்டி
 வல்வகொலைக்காரர் வஞ்சக்கொலைக்களத்தில்
 நல்வவனைத்தூக்கி நடுவர்சொன்னசொற்படியே
 போனார்கள்தங்கள் புகழ்சேருமாளிகைக்கு
 ஆளாவிதுகொடுமை அத்தனுங்கண்டிரங்கி
 என்னாதன்னமுற்று இருந்துதந்தைதான்தலித்து
 சண்ணானோன்துஞ்சுகிறை காரணத்தைத்தான்பார்த்து
 நின்றுவயிறெரிய நேசவிழிந்ரொழுக
 அன்றுபிதாவு மழுததுகேளம்மானைன

2. தந்தை புலம்பல்

விருத்தம்

கண்ணிரண்டும் புனவொழுகக் கண்டத்திட்ட
 கயிறுகொண்டு தருமீதுபுதல்வனாலே
 தண்ணிமைகொல் டத்தனந்தோ வந்தோவென்று
 தன்கரத்தை முகத்தலைந்து சலிப்பினோடு
 மண்ணில்விழுந் தழுதுவொந்து மகனையிந்த
 வஞ்சகஞ்செய் தான்கொடிய மாயவாழுக்கை
 என்னையந்த வெரிந்ரகுக் கீடதான்
 வயற்கைசெய்தா ணென்கையவோ மெனவேநொந்தான்

மன்னுயாக்கோவுபதி தொழுதுமீண்டு

மலையிடத்தில் வந்தாலென் மகனையுள்ளற்ற
அன்னையருமெனவினவி மைந்தனைங்கே

ஆருடன் போனானென் வ யறையும்நேரம்
என்னசொல்வேணன்மகனே யெனதுதேவி

இறந்தாளென்பதல்வென்றா விந்தமண்ணில்
தன்னுயிர்கொன் டிருப்பதுஞ்சோ வந்தோவென்று
தஞ்சமற்றுச் சிரத்தறைந்து தறரயில்லீழ்ந்தான்

திருப்பதிகள் பலதொழுது விரதஞோன்பு

சிறந்ததவஞ் செய்திரப் பொர் சிலருக்கிந்து
உருப்பெறவே பெற்றபின்னை சோரணாகி

யுயிர்மடிந்தா என்றுவகோ ருவந்துவார்த்தை
விருப்பமுட வுரைப்பதற்கு விதியோமைந்தா

வீணிலிந்த வினைமுடிந்தார் வேந்தன் என்று
பொருப்பதனி விருந்தசந்தி யாகைநம்பிப்
புலம்பியங்கே யிருந்துமனம் புழுங்கிளாரே

அம்மானை

பொய்யகத்தில்வாழுகின்ற பொல்லாதபேய்மதியால்
வையகத்தில்வாழ்வைநம்பி வஞ்சகப்பேய்ச்சோதனையால்

தாக்குமிளமதலை துஞ்சவவண்தந்தைத்துயர்

வாக் தண்டோசொல்ல மனதெழுமோமானிடாரே
நம்பியேபோற்றி நமஸ்கரித்துயாக்கோபைக்
கும்பிட்டுப்பெற்ற குமாரன்றனைப்பார்த்து

செங்கைவயிற்றறைந்து கென்னிமேற்கையைவத்து

எங்கேபறப்பே னெவழுதானம்மானை

அங்கம்பழுதிபட ஆகமெல்லாம்புண்ணாக

வங்கக்கடலில் வருமோசம்போல்மயங்கி

கண்ணிரண்டும்நீரோடக் கையாற்றிருமகனை

தன்னிரண்டுகையாற் றமுவிமுகத்தறைந்து
கண்டார்நடகைக்கக் கொலைப்பட்டவனியிலே
மாண்டாயோவென்றன் மகனேயெனவழுதான்

ஓயாவிரத முனர்ந்துதவம்புரிந்து

தாயாரும்நானுங் தரணிதனிலேயீன்று

கண்போவ்வளர்க்க சுருவுலவென்மகனே
 கண்போவமான்டு கலங்கவென்னகாரணமோ
 நாடிலழிந்தந்து நானுந்திருமசனும்
 தேடியேயாக்கோ திருக்கோயில் ஸ்ண்டதற்பின்
 வேண்டாதார்செய்த வினையாவிருநிலத்தில்
 மாண்டாயிலையே மகனேயென்றமுதான்
 ஊருமுதவு முடனிருக்குறுற்றோரும்
 ஆருமில்லாத அடர்ந்தபெரும்வழியில்
 பாத்கியமற்றுப் பரதேசியாகவிங்கே
 ஆக்கிளைக்கீடா யகப்பட்டாயென்மகனே
 அன்பாகவின்றெடுத்த அப்ரினன்னையரின்
 முன்பாயிருந்து முதியமிட்டீர்த்து
 நாங்களிறக்க நமதுகடன்தீர்த்தல்லோ
 பாங்காய்மடிதல்முறை பாலகலேயென்றமுதான்
 தந்தையுந்தாயுந் தலத்திற்றனியிருக்க
 கைந்த னுயிர்மடிதல் மாபாலமேன்றமுதான்
 வாரியெடுத்து மகனைமடியில்வைக்கு
 காரியஞ்சோல்வார்போல் கையிரண்டுங்கண்ணில்வைத்து
 அப்பாவுனையின்ற அன்னைவந்துனன் னுடனே
 எப்போவருவா னென்துமக்ஞங்கேயென்றால்
 அப்போதுசொல்ல தறியேனேயென்மகனே
 ஒப்பாருமில்லை உங்கதிருத்தாயார்க்கு
 பிள்ளையும்பெற்ற பிதாவுமியாக்கோயின்
 விள்ளரியகோயில்சென்று மீண்டிடவேபோனவைமை
 இன்றுவரும்நாளைவரு மென்றேவழிபார்த்து
 மன்றிலிருந்து மறுகுகின்றவேளையிலே
 நான்பாவிபோனால் நமதுமகனெங்கேயென்று
 தான்தாயார்கேட்டாலத் தாய்க்குநானென்ன
 சோல்வேன்
 நன்னியொருவளவில் நாய்போய்விடுவிட்டுக்
 கிண்ணிகளவான்டு கீழ்சாதியானவர்போல்
 நோக்குண்டியாக்கோவின் னுண்ணுருவங்கானுமுன்னம்
 வீக்குண்டொருவரல்ல மேதினியெல்லாங்காலத்
 தாக்குண்டா னென்று சொல்லாமலுஞ் சொல்ல
 நாக்குண்டோமைந்தா நமக்கெனவுந்தானமுதான்

3. கொலையுண்டவனுயிர்த்தல்

விருத்தம்

தந்தையிகவழுவிமிபாக்கோபென்னுந்
 தவப்பனிதன்கோயில் தலைத்தரிசித்தற்குச்
 சிந்தைதனிவென்னையங்கே துயரததோடு
 சென்றுதொழுதேத்தியேதிரும்பிவந்து
 வைந்தனு மமரித்தவிடந்தன்னில் நின்று
 மறுபடியும்பலம் புகையில் வல்லபஞ்சேர்
 எந்தையருளா வூயிர்த்தானிதலைக்கண்டு
 எண்ணில்லாததுத்தியங்கள் பண்ணினானே

அம்மாணை

எண்ணாதவெண்ணமெண்ணி யென்செய்வோமென்றுதந்தை
 கண்ணோடுகண்ணைவைத்துக் கற்றமகன்மேல்விழுந்து
 அழுதுகலித்தாலு மனபர்சந்தியாகுடலைத்
 தொழுதுரவேணுமென்று ஆயமகளைவிட்டு
 போனாரியாக்கோயில் புண்ணியிக்கோயில்தன்னைத்
 தானாகக்கண்டு தனித்திறைஞ்சித்தெண்டனிட்டு
 புண்டுபுயிற் புதல்வணார்வன் ஏகாலையில்
 மாண்டாலுந்தான்போன வாறுகளுக்கானினைந்து
 ஒதிவணங்கி யுவந்தசந்தியாகைகநம்பி
 சேதிமந்தன்னிலுள்ள தேசிகரையும்வினவி
 மீன்குந்தம்மூர்க்கு விரும்பிவரும்வழிக்கே
 பூண்டமணச்சலிப்புப் போகாதவாறுகண்டு
 கூறஞ்சாப்பொய்யர் கொலைப்படுத்தித்தன்மகளை
 ஆறஞ்சாம்நாளில் அவன்புதல்வன்மாளிடத்தே
 வற்றாமலன்போடு வளர்விழியால்நீரோடு
 புத்திரசோபம் பொறாதபடியாலே
 நின்றுவயிறெரிந்து நெஞ்சுதமூராறி
 என்றுஇனிக்காஸ்பே னென்மகனேயென்றுசொல்லி
 நிற்கின்றவேளையிலே நீரோசையாகவொரு
 சொற்கொண்டுகூறுகின்ற சோபணங்கேளம்மாணை

அம்புவியிலீன்றெடுத்த ஐயரே அஞ்சாதே
 வம்புசெய்தார்வஞ்சார் வளர்த்தாரே னையாக்கோ
 செத்தாலுஞ்சாகாமற் ரேவனுதவிகொண்டு
 சுத்தனாம்யாக்கோபு துணையாயிருந்தெனக்கு
 வானத்திற்றீன்கள் வாகுபெறவீந்து
 தானிலத்திலேயெனையுந் தற்காத்துவைத்திருந்தார்
 துஞ்சா துயிருடனே சோபனங்கள்கொண்டிருந்தேன்
 அஞ்சாதே அப்பாவென் றானெந்தமாய்க்கூறத்
 தந்தைகளிசார்ந்து சந்தியாகின்பதத்தைச்
 சிந்தைதனிலிருத்தித் திருமகனையுந்தமுவி
 மெந்தனுந்தானுமந்த வஞ்சந வெருக்கு
 வந்தவகையை வழுத்தலுற்றாரம்மானை
 சொல்லவதிசயித்துத் தொல்புள்ளிலேநடுவர்
 பொல்லாங்குமுன்பு புரிந்தவனைத்தாம்பிடித்து
 எல்லாருங்காண இவன்கமுத்திலேமாட்டிக்
 கொல்லுமென்றார்வஞ்சகனைக்
 கொன்றார்காணம்மானே
 பாவிகொலையானான் பாருலகேலாமறியப்
 பூவிலெவரும் புதுமையென்மேகிழுந்து
 அன்பர்சந்தியோகி னருள்பெற்றிவ்வம்பவியில்
 இன்பயிகவாகி யெல்லோரும்வீற்றிருந்தார்

4. கழுத்தறுத்தோன் உயிர்த்தல்

விருத்தம்

திருப்பதிநாடிச்சென்ற சிறந்தயாத்திரிகன்றானும்
 துருப்புபசாக்கெய்த சோதனையதனுட்பட்டு
 விருப்பொடுக்குத்தறுத்த விக்கிணம் நீங்கிச்சிட்டன்
 உருப்பெறத்துயின்றார்போல உயிர்த்தெழுச்செய்திட்டாரே

அம்மானை

இன்பக்கனியு மிலைப்புவங்காயுமென்ன
 துண்பத்தையுண்டாக்கித் தொல்புவியிற்றோன்றினின்ற
 நஞ்சத்தருவினது நாற்பகையுங்கால்சாய
 இச்சித்துஆணானு மேந்தல்சுவக்கினும்

சன்றகனியான இரக்கமுள்ளதாயார்க்குத்
தோன்றலாய்க்கண்ட சுருதிமுறைப்படியே

வேலைக்கரையில்வந்து மெத்தவன்புகொண்டாட
வாலக்குமாரன் மகிழையுள்ளயாக்கோடு

ஆனந்தக்கோயில்தன்னை அந்நாட்களிசவென்று
தானந்தலூரான் தவஞ்சிறக்கவேதேடி

போய்க்கண்டுநித்தியமும் புண்ணியத்திலேநிறைந்து
தீக்கொண்டபாவமின்றித் தேனுலகில்வீற்றிருந்தான்

அன்னவன்முன்போல அக்கோயில்கண்டுவர
இன்னமுந்தானே யிவற்கேற்றபேருடனே

சென்றானொருநாளிற் றீயிருக்கும்பேய்வினையால்
அன்றேயொருபாவ மன்பனுஞ்செய்தமையால்

நெஞ்சத்திருத்தி நிலைகொண்டபாவமுடன்

அஞ்சவழிநடந்து அங்கேகும்பேர்களுடன்

தங்குமிருட்டாய்த் தபன்மறைந்தபின்னார்

கங்குலிலவ்வழியிற் கண்துயின்றாரம்மானை
எல்லாருங்கண்துயில் என்னோகொடும்பேயின்

பொல்லாங்குதன்னைப் புகலக்கேளம்மானை

மேலாம்பதியிழந்து மெய்யுருவும்வேறாகி

நாலாம்நரகில் நடுங்குமொருகூழி
புந்தியாலென்னையிய பூராயந்தானாக

சந்தியாகென்னுந் தவமுனிவன்வேஷமதாய்

யாநேசமாக வருதவத்தன்முன்தோன்றித்

தானேசவார்த்தைத் தவறுரைத்ததம்மானை
என்பேரிலன்புகொண்டு இங்குவந்துகண்டாலும்

உன்பேரில்மெத்த உவப்பென்க்கானாலும்

இந்தமுறையதனி வென்கோயில்காணவந்த

பந்தமுடனே பலபேருடன்கூடி

ஏன்வந்தாயையா எனக்கீதுபயமல்ல

தான்வந்ததேசந் தனைநோக்கியேமீண்டு

வெம்பியியம்பாமல் விதிக்குருக்கள்தன்னிடமாய்

கொம்பிசம்பண்ணிக் குலவுழுனதாத்துமத்தைப்

பழக்குங்கருணையினால் பார்த்தேததவங்கள்பண்ணி

விளக்குஞ்சகத்துடனே மீண்டுவாவென்றுரைத்தான்

இத்தரையிற்கண்ணுயின்ற ஏழைப்பரதேசி
 நித்திரையிற்கண்டதெல்லாம் நீதியெனவேயுணர்ந்து
 எல்லோனுதித்தபின்பு இனிமைசேர்தம்பதிக்குச்
 செல்லாமென்று திரும்பியுங்கண்வளர்ந்தான்
 தான்தோன்றிச்சொன்னதெல்லாஞ்

சாவுரையென்றெண்ணாமல்
 வான்தோன்றியின்னுமந்த வன்னரகிறறங்கியபேய்
 வேளையறியாமல் மீண்டுமங்கேகண்வளரும்
 ஏழையிடத்தே யிரகசியமாய்த்தோன்றி

அரியகிற்ஸ்துவடை ஆறிரண்டுசூஷர்களில்
 பெரியவியாக்கோபு பிரதானிநானல்லவோ
 என்கோயில்கண்டு எனக்குவந்தபேராகி
 அன்போடிருந்து அருந்தவத்தியானவர்போல்

ஹர்க்குநீபோனாலு முற்றதவஞ்செய்தாலும்
 பார்க்கும்பொழுதுனது பாவமதுபோகாது
 என்னசெய்யவேணுமென்றா லென்னாணையெப்படியும்
 உன்னுயிரைத்தான்போக்கு உன்கரத்தில்வாளாலே

நம்பிரானான நமைப்படைத்தநாயகமாம்
 தம்பிரானுக்காகத் தான்மடிந்ததாயிருக்கும்
 மெய்யென்றுசொன்னான் விழிவிழித்துவீணன்மொழி
 பொய்யென்றறியாமல் புகழ்வாள்கரத்தெடுத்து
 தன்கழுத்தைத்தானறுத்துத் தாரணியிலேமடிந்தான்
 துன்கொலையைக்கண்டு துணைவந்ததொல்புவியோர்
 ஓடினாரந்து உளத்துரோகமானபழி
 நாடிநம்மேலே நண்ணுமெனப்பயந்து

அங்கவரும்போனா ரவனுமுயிர்போனான்
 எங்குமிதுகரும் மென்னாமல்வந்தவினை
 போம்பரிசுபாரீர் புவியில்மனுவோரே
 வாம்பரியிலேறி வருமியக்கோவானவரும்
 வந்தவகையறிந்து வஞ்சகப்பேய்க்கணங்கள்
 அந்தமனிதன் அழகுறுமாத்துமத்தை
 தீகொண்டுநாஞ்சு தியக்கழுறுவன்னரகிற்
 பேய்கொண்டுபோகாமற் பெருமையுடன்விலக்க

முன்னான்குவெள்ளி முடிபுனைந்தநாயகிக்கு
 சொன்னார்கொடும்பேய்த் துரோகமெல்லாந்தீயோகு
 தாய்கேட்டுரை தனதுதிருச்சுதற்குப்
 பேய்குட்டும்வஞ்சகத்தைப் பேசிவிடைவாங்கிச்
 செத்தோனுயிர்கொடுத்துக் தீநரகிலெந்நானும்
 வைத்தேபசாககளை வானில்மகிழ்ந்தாற
 அச்சந்திதன்னி வறியாமற்றுஞ்சினவன்
 மெய்ச்சந்தியாகருளால் மேதினியிற்றானுயிர்த்து
 முன்னோடிப்போனவந்த மோசத்தவர்களுக்குப்
 பின்னோடித்தன்னையந்த பேயலைத்தசெய்தியெல்லாஞ்
 சொல்லித்துயர்தீர்ந்து சுத்தசந்தியாகுபதி
 வெல்லத்தொழுதம்மூர் மேவினானம்மானை

முடிவுரை

அம்மானை

கானாவூர்தன்னிற் கலிலேயமாநகரிற்
 ரோணாதநீதிமொழி தோன்றும்வதுவைதனில்
 சாடியிற்றன்னீர் தனைமதுவாக்கியுண்ட
 பாடியிற்றோன்றும் பரனுக்குவந்தசுத்தன்
 முந்தியயாக்கோடு முத்தருக்குமுன்பிறந்த
 சந்தியாகின்கதையைத் தாரணீயிலுள்ளவர்கள்
 மெச்சியறியவென்று மேவுயாழ்ப்பாணமதில்
 பச்சிலைப்பள்ளியென்னும் பற்றிற்கிளாவியிலே
 நம்பனருள்செறிந்து நானிலமுந்தான்விளங்கும்
 கொம்பாஞ்சதேசேக்க் கூட்டத்திலுள்ளவர்கள்
 செழிக்குநதிகுழ்ந்த தென்கரையில்முஸ்னாக
 வெளிப்படச்செய்தவ்விடத்தில் மேவுங்கிரந்தமதைக்
 கேட்டுமெனமகிழுக் கேளாதோர்கேட்டுவர
 நாட்டுத்தமிழ்ப்படுத்தி நற்குருக்கள்தந்தவுரை
 நெல்லிலுமியுமுண்டு நீரில்நுரையுமுண்டு
 சொல்லில்வழுவழுமுண்டு சூரியனிற்குற்றமுண்டு

கல்லார்மணத்திலிருள் கற்றோர்களம்விளக்கும்
எல்லாமறிவோ ரெனைப்பழுதுசொல்லாமல்

கண்டவினைநீக்கிக் கற்றோர்கள் முன்னேற்றி
அண்டர்சந்தியாகுகதை யன்பாயவனியிலே
ஆசையுற்றுக்கேட்போ ரறிந்தெழுதியேபடிப்போர்
வாசமுற்றபூவைவிடின் வானுலகஞ்சேருவர்கான்

மாதமும்முன்றுமழை மங்காமலேதினமும்
சேதமின்றிப்பெய்யுந் திருந்துகிளாலிநகர்
மேற்குத்தெருவில் விளங்குமந்தஆலயத்தில்
ஆர்க்குமொருவேத மகமகிழப்போ துவித்த

வேதமிகவாழி வேல்வேந்தர்தாம்வாழி
ஓதுமறைக்குருக்க ஞற்றகிறிஸ்தவர்கள்
சத்தியவேத சபைக்குரியபேர்களெல்லாம்
நித்தியம்மேன்மேலும் நேசமாய்வாழியவே
கன்னியர்கள்கற்பு கலங்காதிலங்கிடவே
பன்னுதமிழ்ப்பாடும் பாவலர்கள்வாழியவே
பாதகத்தைவிட்டொதுங்கிப் பாராபரனைநெஞ்சில்வைத்து
தீதற்றுலகர்கதி சேர்ந்தென்றும்வாழியவே

முற்றிற்று

வெளியீடு :

யாழ். கத்தோலிக்க இலக்கியக் கழகம்

விலை : ரூ. 20/-

யாழ். கத்தோலிக்க இலக்கியக்கழக
வெளியீடுகள்

	விலை
	ரூ. ச.
1. The Chronicle of the Santuary of Our Lady of Madhu	... 20-00
2. Catholicism in Jaffna	... 7-00
3. யாழ்ப்பாணத்தில் கத்தோலிக்க திருச்சபை	... 6-00
4. காத்தவன் காவியம்	... 15-00
5. மீட்பரின் அன்னை	... 7-00
6. மனுக்குலத்தின் மீட்பர்	... 15-00
7. வாழ்வனித்த வள்ளல்	... 10-00
8. இன்நாபக சஞ்சவாம் அம்மானை	... 6-00
9. புனித குசையப்பர் அம்மானை	... 7-00
10. மடுமாதா அம்மானை	... 10-00
11. இவங்கைத் திருச்சபையைக் காத்த மாவீரன்	... 4-00
12. The Apostle of Ceylon	... 15-00

கிடைக்குமிடம் :

திருமறைப்பணி நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.